

З АКАРПАТСЬКІ
НАРОДНІ
ПІСНІ

АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
ІНСТИТУТ МИСТЕЦТВОЗНАВСТВА, ФОЛЬКЛОРУ
ТА ЕТНОГРАФІЇ

ЗАКАРПАТСЬКІ
НАРОДНІ
ПІСНІ

ВИДАВНИЦТВО
АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
КИЇВ — 1962

783
3-18

Збірка містить у собі близько 200 народних пісень та коломийок, що побутують нині на Закарпатті. Основу її становлять нові, ще не опубліковані експедиційні записи Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії АН УРСР. Їх доповнюють популярні закарпатські пісні, запозичені з друкованих джерел.

Всі пісні розподілено за жанрово-тематичними ознаками на сім окремих розділів. Особливо широко представлені в збірнику коломийки — один з найхарактерніших жанрів пісенного фольклору Закарпаття.

У вступній статті подається характеристика сучасної народнопісенної культури Закарпаття.

Збірник розрахований на широкі кола читачів, зокрема на учасників художньої самодіяльності, наукових і творчих працівників. Може бути використаний у композиторській практиці, а також викладачами і студентами музичних учбових закладів.

Упорядкування, передмова та примітки
З. І. Василенко

Відповідальний редактор
М. М. Гордійчук

ЗАКАРПАТСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ

Пісні Закарпаття становлять невід'ємну складову частину музично-поетичної творчості українського народу. Відірвані протягом віків від матері-України трудящі Закарпаття свято зберігали свою рідну мову та звичаї, розвивали своє прекрасне мистецтво. Особливо яскраво проявився творчий геній народу в пісні. Історія краю, чарівна краса його природи, різноманітність людських настроїв і почуттів відбилися в піснях надзвичайно глибоко й правдиво. Наче в своєрідному літописі розкривається перед нами в них тяжке минуле Закарпаття. Широко відображені в піснях заробітчанські мотиви, масова еміграція бідняків в Америку, ненависна рекрутчина тощо.

З любов'ю оспівували закарпатці подвиги легендарних народних героїв — опришків (Довбуша, Пинті, Лепія та ін.), які ставали на захист бідних.

Незважаючи на тяжкий соціальний і національний гніт, а часом і на заборону рідного слова, пісенна творчість трудящих Закарпаття невпинно розвивалась; в ній втілювалась вічно жива поетична душа народу, його невичерпний оптимізм.

На Закарпатті побутує чимало пісень, спільних для всіх областей республіки. Деякі з них перейшли сюди свого часу зі сходу України і міцно укоренилися. Так, у 1945 р. співробітники Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії АН УРСР записали в с. Білки, Іршавського р-ну, народний романс «Ой не світи, місяченьку», близький варіант якого знаходимо у збірнику Д. Каменецького «Українські пісні з голосами» (СПб., 1861). Здавна побутують на Закарпатті й такі популярні пісні,

як «Ой у полі нивка», «Ой на горі три криниченьки», «Ой ти, дівчино заручена» та ін. Проте вікова відмежованість Закарпаття від центральних областей України помітно гальмувала розвиток культурних взаємозв'язків між ними.

Бурхливого розквіту досягло народне мистецтво Закарпаття після возз'єднання з Радянською Україною. За порівняно короткий час трудящі створили велику кількість нових чудових пісень, широко відомих по всій Україні і за її межами. До них належать: «Кажуть люди, кажуть», «Сидить пташок на тополі», «Співаночки мої весело співаю», «Чи чули ви, миле браття», «Ми прийшли із Верховини» та ін. Щодо розвитку масового самодіяльного мистецтва та пісенної новотворчості Закарпатська область займає на Україні одне з перших місць.

За Радянської влади дуже поживався взаємообмін піснями між Закарпаттям та іншими областями України. По всій Україні користуються популярністю закарпатські пісні «Тече вода каламутна», «Гей, на високій полонині», «На поточку-м прала», «Летів пташок понад воду» тощо. А на Закарпатті все більше розповсюджуються широкі й розлогі степові мелодії Наддніпрянщини: «Ой хмелю ж мій, хмелю», «Розпрягайте, хлопці, коні» та ін. Крім тісних економічних взаємозв'язків між областями, цьому сприяють також виступи професіональних та самодіяльних хорів, радіо, кіно.

Для популяризації пісенного фольклору Закарпаття багато зробив широко відомий у нашій країні Закарпатський народний хор. Вже з перших років свого існування цей колектив став важливим осередком фольклористичної роботи. Тепер він має досить великий фонд пісенних записів та обробок, які використовує в своєму репертуарі. Багато з них опубліковано останніми роками в збірниках «Українські народні пісні Закарпаття» (запис і обробка П. Милославського, вид-во «Мистецтво», К., 1955), «Закарпатські народні пісні» (упорядкував М. Кречко, Ужгород, 1959) та ін.

Навіть при побіжному ознайомленні з пісенним фольклором Закарпаття впадає в око його яскрава своєрідність, що виявляється і в мові та поетичному складі пісень, і в їх інтонаційно-мелодичній та ритмічній будові, і в їх загальному характері та настроях.

У пісенному фольклорі Закарпаття можна виділити в основному ті ж самі жанрово-тематичні групи, що і в фольклорі центральних областей України: календарно-обрядові пісні, історичні, рекрутські, пісні про кохання, про тяжку жіночу долю, родинно-побутові, жартівливі тощо.

Великий науковий інтерес становить порівняльне дослідження календарно-обрядової пісенності Закарпаття та інших етнографічних районів України. Старовинні закарпатські колядки та весільні пісні мають багато спільного з календарно-обрядовими піснями центральних областей республіки, що вказує на їх походження від одного спільного кореня*.

У закарпатському фольклорі ми не зустрінемо козацьких та чумацьких пісень, а також дум. Це пояснюється особливостями історичних та соціально-економічних умов розвитку краю. Одним з найхарактерніших суто місцевих жанрів пісенного фольклору Закарпаття та суміжних областей є коломийка.

Порівнюючи з піснями центральних областей України, що відзначаються мелодичною широтою і розмахом, закарпатські пісні, як і пісні інших західних областей, загалом коротші й лаконічніші. Розспівні широкі мелодії з багатою внутріскладовою орнаментикою тут зустрічаються порівняно рідко, переважають мелодичні форми, близькі до речитативних: кожному складові тексту відповідає не більш як один-два звуки мелодії.

Набагато меншого розвитку досягло на Закарпатті пісенне багатоголосся. Як і в більшості західних областей України, хоровий спів тут переважно двоголосний, причому базується він в основному на гомофонно-гармонічній основі. У гірських місцевостях хоровий спів обмежується здебільшого унісоном.

Велику роль у пісенному фольклорі Закарпаття відіграють традиції сольного виконання. Сольний спів чабанівчаря десь на гірській полонині — це для Закарпаття таке ж типове явище, як і гуртовий багатоголосний спів дівочої ланки для придніпровських степів.

Проте останнім часом помічається інтенсивне проникнення в побут багатьох районів Закарпаття поліфонічного співу, що, безперечно, є результатом впливу центральних

* Див. Ф. Колесса, Старинні мелодії українських обрядових пісень (весільних і колядок) на Закарпатті. Науковий збірник товариства «Просвіта», Ужгород, 1934.

областей республіки. Цьому процесові особливо сприяють часті виїзди місцевої молоді в східні області на збирання врожаю та на інші роботи.

Щодо музично-поетичної структури переважна більшість закарпатських пісенних мелодій не виходить за рамки звичайного дво- або чотирирядкового куплета-періоду. Зустрічаються також і більш короткі музично-поетичні форми — одно- і дворядкові, які становлять не що інше, як багаторазове повторення одного музичного речення або навіть і фрази («Ой летіли гуси дикі» — перший варіант, «Попід гайок зелененький», «Не спала я сеї ночі», «Ой попід гай мила телята пасає» та ін.). Нерідко трапляються куплети двочастинної будови («Ой у мої миленької», «Гей, попід ліс темненький»). Деякі пісні мають постійний приспів-рефрен, що повторюється без змін після кожної строфи («У лісі на врісі», «Два голуби пили воду», «Гей, на високій полонині»). Одна з пісень, вміщених у цьому збірнику, має не куплетну, а так звану наскрізну форму («А мій милий до Праги іде»).

Пісням закарпатським, як і взагалі українським, властива вільна асиметрична музична будова куплета. Досить часто зустрічаються куплети, що мають по 9, 10, 11, 13, 14, 15 тактів і т. д. і складаються з непропорціональних музичних фраз. Проте чітка квадратна симетричність будови куплета порушується тут не вільним розвитком мелодичного розспіву, як це найчастіше буває в протяжних піснях центральних областей України, а внаслідок вживання всіляких вигуків, вставних слів, повторень окремих фраз тощо.

Іноколи в окремих куплетах тієї чи іншої пісні змінюється кількість складів у рядках, а це, в свою чергу, викликає варіаційні видозміни в мелодії («Вийтеся, віночки, скорій», «Бервінку, бервінку»). З цими особливостями музично-поетичної структури пов'язана й метроритмічна змінність, що є характерною для значної частини закарпатських мелодій.

Основу віршової будови багатьох закарпатських народних пісень становить так звана коломийкова строфа. Іноді структура пісні відрізняється від коломийкової лише повторенням якогось рядка чи його частини або ж вставкою окремих слів.

Значне поширення має музично-поетична конструкція такого типу: друга музична фраза пісні будується на квін-

ту вище від першої за принципом тональної секвенції (іноді в зміненому вигляді). У третій фразі мелодія розгортається, набуваючи певних якісних змін, а заключна, четверта, фраза становить або точне, або видозмінене повторення першої. Вона ніби стверджує основну музичну думку і надає куплетові «кільцевої» форми.

Таким чином, схема куплета має ось який вигляд:

$A A_1 B A$ або $A A_1 B A_2$.

Прикладами такої будови можуть служити пісні «Серед села дичка», «Недалеко із Буштина до Тиси», «Посадила-м черешеньку надворі», «Стоїть сокол на високій драбині», «Ци чули ви, миле браття».

Се-ред се-ла дич-ка, го-ля-ля,
 об-сі-я-на ма-ном, чу-га-я!
 Бо-лить ня го-лов-на, е-я-го-ля-я,
 за-тм є-ди-на-ном, чу-га-я!

Пісні подібного типу відзначаються здебільшого чіткою й стабільною метроритмікою. Але трапляються серед них і зразки із змінним метром та неоднаковим розміром фраз («На карпатських горах»).

Близькою до попередньої є структура, яку можна зобразити схемою $A B B_1 A_1$. Друга фраза тут вже не ста-

Ой Ду-на-ю, Ду-на-є-ку, ти-ха во-да,

ко - му я ся по - лю - би - ла, я мо - ло - да,
 ци по - по - ві, ци дя - но - ві, — ой дай, бо - же,
 лем ед - но - му пи - ва - но - ві не дай, бо - же.

новить секвенції до першої, але, як і в попередніх прикладах, спирається на домінанту. Заклучна, четверта, фраза куплета повторює першу в основній тональності.

Пісні з подібною «кільцевою» будовою куплета поширені також у фольклорі сусідніх народів, насамперед угорського (так звані новоугорські пісні), словацького та чеського. Спільною рисою угорського, словацького та закарпатського пісенного фольклору є також синкоповані ритми. В деяких закарпатських піснях синкопи панують на протязі всього розвитку мелодії («Ой Мигалю, Мигалю», «Недалеко із Буштина до Тиси»), а в деяких з'являються епізодично, головним чином у кадансах («Милий, милий, що би-сь робив», «Заслав Йончі на горі» та ін.).

Ця спільність пісенних форм та інтонаційно-ритмічних елементів є природним наслідком міцних історичних та економічних взаємозв'язків Закарпаття з сусідніми країнами. Відомо, що в різні історичні періоди Закарпаття входило до складу Угорщини, Австро-Угорщини, Чехословаччини. Не дивно тому, що в цьому краю чимало пісень з мелодіями, спільними і для угорського, і для чеського, і для словацького фольклору. Наприклад, спільну мелодію мають закарпатська пісня «Через поле широке» і угорська «Széles mező». Мелодії «Чорні очка, як терен» та «Перелаз, перелаз» (з с. Голубине, Свалявського р-ну), очевидно, запозичені з чеських пісень, а мелодія «Співаночки мої» відома в чеському, словацькому і польському фольклорі.

Культурні взаємини з сусідніми країнами сприяли утворенню стильової різноманітності у пісенному фольклорі

Закарпаття. Загалом серед закарпатських народних пісень можна виділити такі основні стильові групи:

1. Пісні, близькі своєю музичною структурою та характером до центральноукраїнських або ж спільні для всіх областей України. Сюди можна віднести: значну частину календарно-обрядових пісень; деякі лірично-побутові пісні, особливо сольні пісні сумного протяжного характеру («Ой попід гай мила телята пасає»); пісні-романси («Через річеньку, через болото»).

2. Пісні, спільні щодо стилю та сфери побутування для всіх західноукраїнських областей («Світить місяченько, ясна зоря», «Червена ружа трояка» та ін.).

3. Пісні суто місцевого походження. Це, насамперед, коломийки та пісні, що сформувалися на їх основі («Ой на плау вівці пасуть», «Ой убили Лепііка»).

4. Пісні, що виникли на основі запозичення і творчого переосмислення інтонаційних елементів фольклору сусідніх народів — угорського, чеського, словацького та румунського.

Характерною рисою закарпатського пісенного фольклору, яка помітно відрізняє його від фольклору центральних областей України, є відносна самостійність пісенних мелодій і текстів, або, інакше кажучи, вільне оперування ними. Закарпатці вважають цілком закономірним виконання різних пісенних текстів на першу-ліпшу мелодію. Підтвердженням цього є окремі висловлювання самих виконавців. Колгоспник з с. Репинне, Міжгірського району, Галай М. Ф., виконуючи пісню «Синя гора не орана», сказав: «Її мош узяти хоть на який голос». Два робітники Свалявського лісохімзаводу Данко П. І. та Польяк І. Ю. перед виконанням пісні «Плавле кача, плавле» радились: «Давай заспіваємо цю пісню на оту мелодію, що «фіалочка» (а перед цим співали рекоутську «На Оницькім полі росте фіалочка»). І. Ю. Польяк, виконавши пісню «Солодка ми мамко, тяжко мені жити», зауважив: «На цю мелодію співається ще одна пісня, можна йще, яка би потрафила на цей мотив».

На мелодію популярної пісні-балади про Анцю («Ой за горов, ой за ділом») нам довелося зустріти чималу кількість різних пісенних текстів як у живому побутуванні, так і в записах інших збирачів («Плавле качур по Дунаю», «Ой на горі жита много» тощо). В тих випадках, коли одна мелодія пристосовується до різних за розміром

текстів, структура її також зазнає певних метроритмічних змін.

Описуване явище спостерігається не лише на Закарпатті. Серед пісень центральних областей також іноді трапляються випадки, коли один і той же текст співається на різні мотиви, а ще рідше, коли одна мелодія виконується з різними текстами. Однак тут йдеться, як правило, про територіальні варіанти пісень. На Закарпатті ж це явище можна спостерігати на кожному кроці.

Співаки не механічно пристосовують до тих чи інших текстів різні мелодії. Тому органічна єдність музики й слова майже ніколи не порушується. Цій єдності сприяє глибоко узагальнюючий характер народної музики, її здатність відтворювати багатство людських настроїв і переживань.

Самостійність пісенних мелодій і текстів відкриває сприятливі можливості для пісенної новаторчості. Чимало сучасних закарпатських пісень створено саме на основі переосмислення старих пісень або ж шляхом добору цілком нових текстів до популярних мелодій. Це всім відомі «Кажуть люди, кажуть», «Співаночки мої», «Серед села дичка», «Ой на нашій Верховині» тощо. В цьому природному процесі криється джерело багатства сучасного пісенного фольклору Радянського Закарпаття.

Із сказаного не слід робити висновок, що на Закарпатті всі пісенні мелодії цілком самостійні, а виконавці вільно пристосовують їх до будь-яких текстів. Чимало пісень, особливо загальновідомих, має сталі мелодії й тексти, принаймні для певної місцевості («На поточку-м прала», «Як ми прийшла карта», «Йшла дівчина лужками» та ін.).

Останнім часом у закарпатському фольклорі відбувається інтенсивний процес усталення, закріплення мелодій за певними текстами. Цьому сприяють нові форми побутування пісень: передачі по радіо, концертна естрада тощо.

Одним з найхарактерніших суто місцевих жанрів пісенного фольклору Закарпаття та суміжних областей є коломийки — коротенькі, переважно однокуплетні співанки, які виражають закінчену думку. Як правило, текст коломийки має сталу ритмічну формулу: $(8+6) + (8+6)$. Наприклад:

Ой на на-шій Вер-хо-ви-ні
Сон-це за-сві-ти-ло,
Ве-се-лень-ко нам жи-ве-ть-ся,
Не так, як ся жи-ло.

Коломийковий вірш завжди вкладається в таку метроритмічну схему:

Серед великої кількості коломийкових текстів інколи зустрічаються й незначні відхилення від основної ритмічної схеми, проте типова музично-поетична структура коломийки при цьому зберігається («Ой ци я був не легінь», «Ой тече вода, тече»).

Ось одна з найпопулярніших коломийкових мелодій:

На цю мелодію можна співати всі коломийкові тексти і тому її метроритмічна структура може вважатися до деякої міри еталоном для визначення належності того чи іншого тексту до коломийкового розміру.

Коломийка дуже поширена в побуті трудящих Закарпаття. В гірських місцевостях, зокрема на Верховині та на Гуцульщині, вона домінує над усіма іншими пісенними жанрами. В окремих місцевостях коломийки називають співанками, а в інших — терміни «коломийка» і «співанка» співіснують поруч. Нерідко співанкою називають ряд коломийкових куплетів, об'єднаних за змістом в одне ціле. Інколи такі співанки мають послідовний сюжетний розвиток, а мелодія до них добирається за бажанням виконавців. Зрозуміло, що в таких випадках окремі куплети здебільшого не становлять цілком завершеної думки і самостійно не виконуються.

Коломийка — надзвичайно гнучка форма народнопісенної творчості. Вона чутливо реагує на найрізноманітніші сторони життя. Визначні суспільно-політичні події і повсякденний побут, різноманітні почуття й настрої — радість, смуток, любов, захоплення, ненависть, протест, сподівання і т. ін. — все це знаходить яскраве відображення в коломийках. Значне місце займає в них соціальна тема-

тика, є коломийки жартівливі, сатиричні, коліскові, весільні тощо.

Серед записів 1945—1948 рр. знаходимо чимало коломийок, пов'язаних з подіями Вітчизняної війни. В них трудящі розповідають про тяжке підневільне життя в минулому, висловлюють ненависть до німецько-фашистських загарбників, свої сподівання на визволення з фашистського рабства. В численних коломийках оспівуються героїчні подвиги народних месників-партизанів та воїнів Радянської Армії.

Яскраво відображена в коломийках радянська дійсність. Нові суспільні відносини, успіхи розвитку народного господарства, боротьба за мир і дружбу між народами, освоєння космічних просторів — усе це оспівують трудящі Закарпаття в улюбленій і звичній формі коротенької співанки-коломийки.

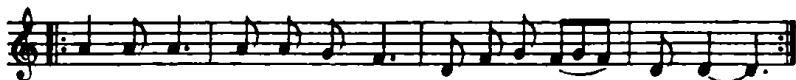
В кожній місцевості Закарпаття, в кожному селі, а то навіть і в окремому кутку села побутує певна кількість своїх традиційних коломийкових мелодій — в середньому 5—10 (до уваги не беруться загальновідомі мелодії, що поширились завдяки концертним виступам професіональних і самодіяльних колективів). Що ж до текстів коломийок, то їх у кожній місцевості безліч.

Мелодії коломийок відзначаються особливою своєрідністю й стильовою єдністю. Це свідчить про давність їх походження.

Основу ладової структури багатьох коломийкових мелодій становлять різновиди мінору. Нерідко зустрічаються мінорні лади з пропущеним II ступенем, як, скажімо, в коломийці «Ей, кукай, зозулице». Своім безпівтоновим звукорядом та трихордними мелодичними зворотами ця коломийка близька до старовинних українських та російських пісень.

Ей ку_най, зо_зу_ли_це, кой_ись і_ла ці_ту;

ся ван_друй, ван_друв_ни_ну, по бі_ло_му сві_ту.

Своім обсягом коломийкові мелодії найчастіше не перевищують октави. Якщо не брати до уваги часто вживаної

нижньої доміанти (субкварти), звукоряди коломийок складаються найчастіше з п'яти-шести ступенів. Нерідко зустрічаються вузькообсягові мелодії, звукоряд яких не перевищує чотирьох ступенів. Такі звукоряди здебільшого являють собою нижній тетрахорд мінорної гами («Верховино, Верховино»).

З інших ладів мінорного нахилу досить поширений дорійський. Нерідко трапляються також мінорні мелодії із змінним VI ступенем.

Спокійно, у вільному ритмі

Ей ти-хий Ду-на-ї-ну, ти-ха во да в то-бі, що
з дів-чи-нов на-ро-би-ла, ти по-ду-май со-бі.

Коломийкових мелодій з мажорною ладовою структурою зустрічається значно менше. Цікаво, що положення тоніки в коломийках може бути різним: в основі, в центрі і в верхній частині звукоряду. Цим самим створюється значна різноманітність ладово-структурних форм при порівняно скромному мелодичному діапазоні.

Модуляції в коломийках не дістали значного розвитку: вони обмежуються в основному змінністю ладотональних устоїв при незмінному звукоряді мелодії.

Помірно

У на-шо-ї су-сі-донь-ни в ко-мо-рі ві-кон-це;
і ма-є си-на шко-ля-ри-на, як на не-бі сон-це.

Переважає більшість коломийкових мелодій має строго діатонічний склад. Проте в деяких випадках зустрічаються й хроматизми — це в основному підвищення IV та VII ступенів в мінорі. В окремих мелодіях VII підвищений ступінь з'являється епізодично, відіграючи роль допоміжного звуку. В інших випадках підвищення VII ступеня має стабільний характер, що при наявності більш

розвиненого звукоряду вказує на яскраво виражений гармонічний мінор.

Помірно

За-спі-ваймо ко-лосий-ки ве-се-лі, ве-се-лі
про щас-ли-ве віль-не жит-тя у на-шо-му се-лі.

VI ступінь у подібних мелодіях майже ніколи не вживається в послідовності з підвищеним VII ступенем. Вони знаходяться, як правило, в різних площинах і не утворюють інтервалу збільшеної секунди. Нерідко VI ступінь зовсім випускається. Мелодії коломийок, побудовані в гармонічному мінорі, очевидно, мають пізніше походження.

Підвищення IV ступеня в мінорних мелодіях також не призводить до утворення збільшених секунд, оскільки він майже ніколи не межує з III ступенем. Підвищений IV ступінь виконує в основному функцію емоційного забарвлення і з'являється або епізодично, або у вигляді допоміжних звуків.

Помірно

Ей сид-жу та ду-ма-ю ко-ло-обо-лоч-ка...

Однак все це ще не дає підстав для висновку про цілковиту відсутність збільшених секунд в закарпатських коломийкових мелодіях, особливо якщо зважити, що в мелодіях сусідніх областей вони зустрічаються.

Важливу роль в побудові коломийкових мелодій відіграє нижня домінанта. Здебільшого проміжок між нею і основним тоном не заповнюється. Лише зрідка тут з'являється ввідний тон у вигляді допоміжного звуку. Ось кілька характерних коломийкових звукорядів:

Значна частина коломийкових мелодій закінчується на нижній домінанті.

Своєрідною рисою мелодики коломийок є часто вживаний рух на дві квартали підряд як угору, так і вниз. Цей мелодичний зворот нерідко зустрічається і в кадансах. З послідовних двох кварт, напевно, утворився й хід на малу септіму вгору з нижньої домінанти до субдомінанти.

У вільному ритмі

Рух на дві квартали підряд, очевидно, відіграв важливу роль у самому формуванні коломийкових мелодій. Фактично значна частина коломийкових звукорядів становить не що інше, як заповнення верхньої половини цієї двоквартової конструкції (T—S). Нижня ж кварта (D—T) найчастіше лишається незаповненою.

В мелодиці коломийок нерідко зустрічається висхідний та низхідний рух по ступенях розкладеного тонічного квартсекстакорду, а також стрибки вгору на сексту з V на III ступінь. У таких випадках розвиток мелодії йде в основному по лінії заповнення верхньої частини тонічного квартсекстакорду.

Близько до речитативу

В загальнопоширеному уявленні, оснований на враженнях від концертного виконання, коломийка — це, на-

самперед, жвава коротенька пісня чіткої ритмічної будови. Особливості музичної структури таких коломийок зумовлені їх танцювальною природою. Як правило, вони мають розмір $\frac{2}{4}$ і становлять чіткі восьмитактові, рідше — дванадцятитактові куплети. Зустрічаються також і складніші конструкції, наприклад двочастинні.

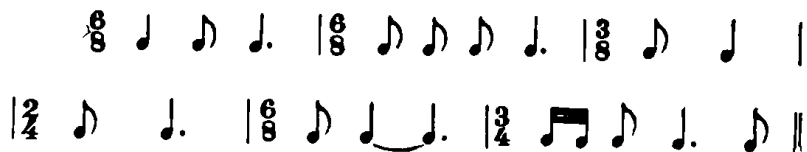
Обсяг звукоряду танцювальних коломийок здебільшого невеликий. Завдяки цьому вони зручні для співу під час танцю і для інструментального виконання в швидкому темпі. Танцювальні коломийки співають виключно хлопці або чоловіки.

Поєднувати жвавий темпераментний танець з одночасним співом — справа нелегка. Тому кожен танцюрист співає звичайно один куплет, а далі його змінюють інші. Через якийсь час він знову вигукує перший-ліпший куплет, що спав йому на думку. Таким чином, виконавці раз у раз по черзі супроводжують свій танець коломийковими приспівками.

Між тим даний тип коломийки не є єдиним. Поряд з рухливими танцювальними коломийками існують також коломийки вільного імпровізаційного характеру, які виконуються в помірному темпі. Самі виконавці розподіляють коломийкові мелодії на дві категорії — коломийки «до танцю» та коломийки «до співу».

Коломийки «до співу» здебільшого не мають чіткої метроритмічної структури, хоч і зберігають типовий розмір вірша. Тут зустрічаються найрізноманітніші метричні розміри: $\frac{2}{4}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{4}$, $\frac{6}{8}$ і т. д., причому часто вживається змінний метр. Щодо будови куплета «співані» коломийки нерідко відступають від чіткої квадратносиметричної форми, яка є обов'язковою для танцювальних коломийок.

Ось кілька метроритмічних рисунків, особливо типових для «співаних» коломийок:

«Співані» коломийки відзначаються ширшим мелодичним обсягом, розвинутою мелізматикою, імпровізаційно-варіаційним характером виконання.

Повільно, у вільному ритмі

Ей би-ли по-па, би-ли, би-ли па-ли-ця-ми:
не хо-ди-ти бу-ло, по-пе, за мо-ло-ди-ця-ми.

Як уже зазначалося, в коломийкових мелодіях давнішого походження часто застосовуються стрибки на септіму, сексту, на дві квартали підряд тощо. Це наштовхує на думку, що на формування коломийкових мелодій мали вплив інтонації старовинної інструментальної музики (сопілки, трембіти тощо), мелодії якої в основному побудовані на натуральному обертоновому звукоряді. Звідси й характерний хід на кварту (Д—Т), і своєрідне вільне інтунавання, що виходить за межі 12-ступеневого темперованого звукоряду. Часто розшифровувачам коломийкових мелодій доводиться користуватися спеціальними умовними позначками (\uparrow , \downarrow) для фіксації окремих звуків, які не вкладаються в рамки темперованої системи. Такі позначки вказують на відхилення звучання даної ноти приблизно на $\frac{1}{4}$ тону в сторону підвищення або пониження.

Найчастіше звуковисотних відхилень зазнають IV, VI та VII ступені натурального мінору в сторону підвищення або, навпаки, VII ступінь гармонічного мінору, IV підвищений та дорійська секста в сторону ледве помітного пониження. Прикладами можуть служити пісні «Ей, тихий Дунаїку», «Ей, куди походжував», «Мене попи спвідали», «Ей, сірі очка, сірі» та ін.

Вільний імпровізаційний розвиток мелодики «співаних» коломийок часто призводить до утворення куплетних варіацій у межах однієї пісні. Деякі виконавці в кожному наступний куплет вносять певні мелодичні та ритмічні видозміни. Ця особливість багатьох «співаних» коломийок споріднює їх з протяжними сольними піснями, в яких нерідко кожний новий куплет вимагає окремої фіксації.

Різкого розмежування між текстами танцювальних та «співаних» коломийок немає, оскільки віршовий розмір у них спільний. Однак деяка відмінність щодо тематики та

настрою все ж таки існує між ними. Талановиті народні співаки в своїй творчій практиці об'єднують спільні за настроєм тексти в окремі групи, добираючи до них відповідні мелодії. Очевидно, існують також суто танцювальні тексти, як і тексти виключно «до співу». З'ясування цього вимагає додаткових спостережень.

При загальному розгляді структури коломийкових мелодій, особливо «співаних», впадає у вічі, що в багатьох випадках звуковисотне положення першої половини куплета значно вище, ніж другої, а мелодичний розвиток в окремих фразах іде переважно по лінії звуковисотного спаду. Різниця у висотному положенні між початковим і заключним звуками коломийкових мелодій нерідко досягає квінти, сексти, септими, а то й цілої октави. Найчастіше мелодії коломийок починаються з V, III та I ступенів основної тональності, рідше — з VI, IV, II. Часто початок мелодії становить найвищий ступінь її звукоряду («Ей, сірі очка, сірі», «Коло моста дуб зелений», «Ой тече вода, тече»).

Цю особливість коломийок, зокрема «співаних», можна пояснити способом і характером їх виконання. Вони найчастіше виконуються *solò* просто неба. Спів вільно летить на просторі: людині часто доводиться бути однієї серед природи. Нерідко співак прагне донести свою співанку за певним призначенням. Нам не раз доводилося спостерігати, як співаки «перегукуються» в горах на відстані за допомогою співанок. Цим, очевидно, й пояснюється закличний, піднесений характер першої частини коломийкової мелодії, своєрідність її загальної конструкції.

«Співані» коломийки вільно-декламаційного характеру є суто сольним видом пісенної творчості. Вони рідко виконуються хором чи ансамблем. І це зрозуміло: виконання подібних імпровізаційних мелодій хором обов'язково викличе ритмічну та мелодичну неузгодженість голосів.

Чіткіші своєю метроритмічною структурою мелодії деяких «співаних» коломийок охоче виконуються гуртом, так само і танцювальні. При хоровому виконанні коломийок виразно виявляється потяг до багатоголосся, яке обмежується в основному найпростішими формами: гетерофонією та двоголоссям терцового складу.

В одних випадках розгалуження голосів у хорі мають епізодичний характер і виникають на основі варіювання мелодії окремими співаками хору. Накладання цих варіа-

цій в одночасному звучанні призводить до утворення звукосполучень гетерофонічного типу.

Помірно

Пришли, пришли сва-та-чи-ни, ста-ли кі-нець
ха-ти: і ди, дів-но, на-ми віт-цю, що ти ма-є
да-ти, і-ди, дів-но, на-ми віт-цю, що ти ма-є да-ти.

В інших випадках помічається свідоме прагнення співаків збагатити мелодію другим голосом.

Рухливо

Ко-ли со-бі при-га-да-ю,
бі ве-се-ло жи-ти, хо-че ми ся.
мо-ло-день-цій, день ніч ро-би-ти.

Щоправда, двоголосся не завжди послідовно витримується, тим більше, що й не всяка мелодія криє в собі сприятливі можливості щодо двоголосного викладу. Певна річ, в процесі формування пісенного багатоголосся стихійно-імпрровізаційні моменти можуть поєднуватися з усвідомленим функціональним розмежуванням голосів.

Слід відзначити, що коломийкові мелодії з найбільш розвиненим і повним двоголосним викладом, як і багатоголосні пісні інших жанрів, виявляють загалом пізніше походження.

Як уже зазначалося, в пісенному фольклорі Закарпаття є чимало творів, які займають проміжне місце між піснями та коломийками. Вони мають здебільшого коломийковий розмір вірша і більш-менш сталий текст, в якому всі куплети об'єднані спільністю змісту, а то й єдиним сюжетним розвитком. Часто куплети групуються по два або по кілька, як і в типових коломийках та частушках. До них добираються як коломийкові, так і власне пісенні мелодії.

До пісень подібного типу можна віднести «У лісі на врісі». Текст її своєю будовою наближається до коломийкового, в різних місцевостях він має свої варіантні видозміни. Проте самі виконавці вважають цей твір не коломийкою, а піснею. За поясненням однієї співачки, «ця пісня співається і на весіллі, і на гулянні, а мелодія може виконуватися з різними текстами». Подібний характер мають також пісні «Кажуть люди, кажуть», «Прийшли, прийшли сватачики» тощо.

У свою чергу, суто пісенні тексти з послідовним струнким сюжетом можуть виконуватися на коломийковій мелодії. Так, пісня-балада «Оженила мати сина», записана в с. Синевир, Міжгірського району, виконується на загальнопоширену в цій місцевості коломийкову мелодію. Так само на одну з коломийкових мелодій виконується пісня «Ой убили Лепіка», записана викладачем Мукачівського педучилища П. Копинцем на Іршавщині. Очевидно, вирішальне значення при цьому має структура тексту: якщо текст пісні коломийкової будови, то незалежно від змісту він може виконуватись на популярну коломийкову мелодію. Зрозуміло, що чіткої межі між коломийками та власне піснями ні щодо текстів, ні щодо музики провести не можна.

Окремої уваги заслуговують пісні, в яких коломийкова в своїй основі структура тексту видозмінюється внаслідок застосування різноманітних вставних слів, вигуків та приспівок, наприклад «ой-ой-ой», «гойя-гой», «шіда», «річка», «дана», «чугая» тощо. Це — явище типове для всієї пісенної культури Закарпаття. Згадаймо знов хоча б такі популярні пісні, як «Кажуть люди, кажуть», «Серед села дичка», «Верховино, мати моя» (слова і музика М. Машкіна) та ін. Вставні слова та приспівки здебільшого не мають ніякого смислового значення, проте вони помітно різноманітнюють форму пісень і пожвавлюють їх.

Народна музично-поетична творчість Закарпаття вражає своїм багатством. В кожній місцевості і навіть в кожному окремому селі обов'язково знайдеться щось своє, оригінальне, що збагачує й доповнює народнопісенну культуру. Для збирача і дослідника фольклору тут відкривається неосяжне поле творчої діяльності. Пісенні новотвори, інструментальна музика, розвиток багатоголосся, взаємозв'язки музики й слова — всі ці питання заслуговують на ґрунтовне наукове дослідження.

Особливо великий інтерес становить порівняльне вивчення музичного фольклору окремих районів Закарпаття. Адже в різних місцевостях народні пісні мають більш або менш помітні специфічні особливості, що дає підставу для виділення в межах краю окремих музично-діалектних районів *. Значні відмінності помічаються також у говірці, в одязі, звичаях тощо.

У формуванні і збереженні місцевих особливостей народнопісенної культури важливу роль відіграли також географічні фактори. Дослідники народного побуту вже давно звернули увагу на те, що в гірських країнах культурно-економічні зв'язки між окремими районами значно утруднені, а це сприяє розвитку й збереженню суто місцевих звичаєвих та народномистецьких традицій. Такими відособленими музично-діалектними районами на Закарпатті є в основному великі річкові долини, відділені одна від одної гірськими масивами. Відзначимо, що в наш час подібна відособленість окремих районів помітно зникає, а це, очевидно, приведе до поступового стирання місцевих специфічних особливостей у народному побуті, звичаях та музично-поетичній творчості.

В основу цієї збірки покладено матеріали двох експедицій, споряджених до Закарпатської області в 1956 і 1958 рр. Інститутом мистецтвознавства, фольклору та етнографії АН УРСР. Записи пісень провадилися в селах Іршавського, Хустського, Тячівського, Міжгірського районів, а також у Сваляві, Мукачеві та ін. До збірки включено також деякі записи попередніх років, що зберігаються в рукописних фондах інституту. Ряд популярних закарпатських пісень запозичено з друкованих джерел. Дане

* Див. В. Гошовський, До питання про музичні діалекти Закарпаття (Ужгородський державний університет, Доповіді та повідомлення, серія філологічна, 1959, № 3).

видання охоплює лише частину величезних багатств народно-пісенної творчості Закарпаття. Зрозуміло також, що в цій статті дається лише загальна характеристика закарпатських пісень та народного музичного побуту. Дальші експедиції та наукові дослідження, безперечно, дадуть чимало нових записів і збагатять наші уявлення про музичний фольклор цього краю.

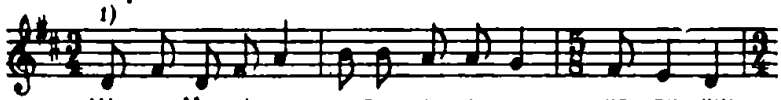
З. Василенко

КАЛЕНДАРНІ ТА ОБРЯДОВІ

ШИЛА МАРІКА ЗЛАТУ КОРУНУ

Помірно $\text{♩} = 160$

Ши - ла Ма - рі - ка злату ко - ру - ну, ко - ру - ну;

ко - ру - на - ру - на з са - мо - го зла - та зол - ля - та.

Про - дай Ма - рі - ко... Про - дай, Ма - рі - ко,

Продай, Ма - рі - ко, сво - їй сестри - ці з са - мо - го зла - та.

Шила Маріка злату коруну, коруну;
Коруна-руна з самого злата золлята.

Продай, Маріко, своєму нянькові коруну;
Коруна-руна з самого злата золлята.

Продай, Маріко, своїй матері коруну;
Коруна-руна з самого злата золлята.

Продай, Маріко, своєму браткові коруну;
Коруна-руна з самого злата золлята.

Продай, Маріко, своїй сестриці коруну;
Коруна-руна з самого злата золлята.

Продай, Маріко, своєму милому коруну;
Йому не продам, а й у дармо дам коруну.

ПРИЙШЛИ ЗА МАРІКОВ ТРОЄ СВАТАЧІВ

Помірно

1)

Прийшли за Ма-рі-ков тро-є свата-чів; а в Дунай,
а в Дунай-мо-ре, Ма-рі-ко-зо-ре, уй-ди д нам.

1) Початок для наступних куплетів

Прийшли за Маріков троє сватачів;
А в Дунай,
А в Дунай-море, Маріко-зоре,
Уйди д нам.

А єдні стали за воротами;
А в Дунай,
А в Дунай-море, Маріко-зоре,
Уйди д нам.

А другі стали за двереньками;
А в Дунай,
А в Дунай-море, Маріко-зоре,
Уйди д нам.

А треті стали за столиками;
А в Дунай,
А в Дунай-море, Маріко-зоре,
Уйди д нам.

Що би тим дати за воротами?
А в Дунай,
А в Дунай-море, Маріко-зоре,
Уйди д нам.

А тим би дати золотий перстень;
А в Дунай,
А в Дунай море, Маріко-зоре,
Уйди д нам.

Що би тим дати за двереньками?
А в Дунай,
А в Дунай море, Маріко-зоре,
Уйди д нам.

А тим би дати зелений вінок;
А в Дунай,
А в Дунай-море, Маріко-зоре,
Уйди д нам.

Що би тим дати за столиками?
А в Дунай,
А в Дунай-море, Маріко-зоре,
Уйди д нам.

А тим би дати Маріку в вінку;
А в Дунай,
А в Дунай-море, Маріко-зоре,
Уйди д нам.

Маріку в вінку, як кой ягідку;
А в Дунай,
А в Дунай-море, Маріко-зоре,
Уйди д нам.

Та й унеси нам дві иці оріхів;
А в Дунай,
А в Дунай-море, Маріко-зоре,
Уйди д нам.

Мисль—не мисль, а иця буде;
А в Дунай,
З тим ся зайдем ми, Маріко-зоре,
Уйди д нам.

ОЙ ЧОГО ТИ НЕ ГУЛЯЄШ, ГАЛЮ, ГАЛЮ

Помірно $\text{♩} = 69$

„Ой чо - го ти не гу - ля - єш, Га - лю, Га - лю?“

„Бо не ма - ю че - ре - вич - ки, мій бра - ти - ну“.

«Ой чого ти не гуляєш, Галю, Галю?»
«Бо не маю черевички, мій братику».
«А де ж тії черевички, що я тобі дав?»
«Повісила на кілочок, та й хтось ми взяв».

ПОВЕРЕСЛО Я ВЧИНИЛА

Не швидко

Музична партитура пісні, написана на чотирьох лінійках. Кожна лінійка містить нотний запис та відповідні літери пісні. Темп позначено як 'Не швидко'. Пісня складається з чотирьох рядків музики. Перший рядок: 'По - ве - рес - ло я вчи - ни - ла, в'я - зк -'. Другий рядок: '- ти не вмі - ю, в'я - зк - ти не вмі - ю.'. Третій рядок: 'Пой ми та по - в'я - жи, пой ми'. Четвертий рядок: 'та по - в'я - жи, па - рад - ний ле - гі - ню.'

Повересло я вчинила,
В'язати не вмію. (2)
Пой ми та пов'яжи, (2) } 2
Парадний легію.

НАРВАЛИ-СМЕ БЕРВІНКУ

Помір::о

На - рва - ли - сме бер - він - ку, на - рва - ли - сме бер - він - ку
на по - ло - вім за - рін - ку, на по - повім за - рін - ку.

Нарвали-сме бервінку (2)
На поповім зарінку. (2)

А нащо тот бервінок? (2)
Молодиці на вінок. (2)

Ой весела хижечка, (2)
Заки є в ній дівочка. (2)

А як буде невіста, (2)
То наплачеться доста. (2)

Ой Маріко, ра-ра-ра, (2)
Нараю ти фраєра. (2)

Нараю ти сам себе, (2)
Ци підеш ти за мене? (2)

Ой Маріко, чичири, (2)
Розчеши ми кучері! (2)

Я бим тобі чесала, (2)
Кедь би мамка не знала. (2)

Мати буде дивити, (2)
Я ся буду ганьбити. (2).

ВИЙТЕСЯ, ВІНОЧКИ, СКОРІ

Протяжно $\text{♩} = 50$

The musical score consists of three staves of music in a single system. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 2/4 time signature. It contains a melodic line with a first ending bracket labeled '1)' and a 'ten.' marking. The second staff continues the melody with a second ending bracket labeled '2)' and a 'ten.' marking, and a third ending bracket labeled '3)'. The third staff concludes the piece with a first ending bracket labeled '1)' and a second ending bracket labeled '2), 3)'. The lyrics are written below the notes.

Вий - те - ся, ві - ноч - ки, сно - рі
бо вже бі - лі зо - рі, бо вже бі - лі зо - рі.
І - ван - но - ва... Ци до ха - ти ро - біт...
Ці - лу ніч не...

Вийтеся, віночки, скорі,
Бо вже білі зорі. (2)

Іванкова мамка
Цілу ніч не спала. (2)

Цілу ніч не спала,
Зорі й узирала. (2)

Зорі мої, зорі,
Не зорайте скорі. (2)

Зорі мої, зорі,
Що ви приведете? (2)

Та ци вівцю, ци ягницю,
Ци до хижі робітницю? (2)

БЕРВІНКУ, БЕРВІНКУ

Протяжно,
у вільному ритмі $\text{♩} = 80$

Музична партитура для голосу, написана на нотному листі з одним системним лінійним знаменням. Темп позначено як $\text{♩} = 80$. Стиль виконання вказано як 'Протяжно, у вільному ритмі'. Партитура складається з шістьох систем, кожна з яких має свій текст під нотою. В кінці кожної системи є знак 'ten.' (ritardando).
Система 1: Бервінку, бер-він-ку, не рости в за-рін-ку,
Система 2: не рости в за-рін-ку, А й стели-оя по сто-ло-ві,
Система 3: а й стели-ся по сто-ло-ві, на го-лов-ку Ми-га-льо-ві,
Система 4: на голов-ку Ми-галь-ові. Час би вам ся, віночки, ви-ти,
Система 5: час би вам ся, ві-ноч-ни, ви-ти,
Система 6: дві голов-ни спо-до-би-ти. дві головки сподо-би-ти.

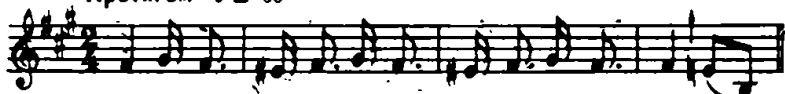
Бервінку, бервінку,
Не рости в зарінку. (2)

А й стелися по столові, (2)
На головку Мигальові. (2)

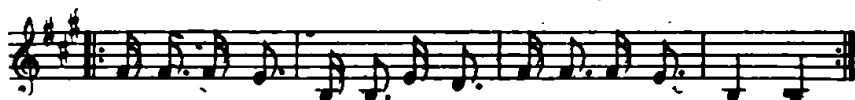
Час би вам ся, віночки, вити, (2)
Дві головки сподобити. (2)

ЕЙ ПЛЕТІТЬ, ДІВКИ, ВІНКИ

Протягом $J = 66$

Ей плетіть, дів-ки, він-ки, бо вже день бі-ленький,

бо вже і-де за дів-чи-нов хлопець мо-ло-день-кий.

Ей плетіть, дівки, вінки,
Бо вже день біленький,
Бо вже іде за дівчинов } 2
Хлопець молоденький.

Ей плетіть, дівки, вінки,
Барвінок уходить,
Та вже наша цімборочка } 2
Із нами не ходить.

Ей плетіть, дівки, вінки
Та йдіть у таночок,
Бо вже перший і послідній } 2
Дівчині віночок.

Ей плетім, дівки, вінки
Та ще й приплітуїме,
Та ми нашій цімборочці } 2
Пари напаруїме.

ПО СИНЬОМУ МОРЮ ПЛАВАЮТЬ КАЧАТА

Не швидко

По си - ньо - му мо - рю пла - ва - ють ка - ча - та,

гар - нький ві - но - чок спле - ли ми, дів - ча - та

По синьому морю
Плавають качата;
Гарненький віночок } 2
Сплели ми дівчата.

Віночок з барвінку,
Та він, прото, в'яне;
Молода дівчина } 2
Під віночок стане.

«Як буду ставати,
То буду плакати:
В гробі мою мамку } 2
Буду споминати.

Ой устаньте, мамко,
Най на вас поклоню,
Та й поблагословіть } 2
Свою рідну доню».

«Не устану, донько,
Бо я нездужаю
Вту землю підняти, } 2
Що на собі маю».

«Ой землиця сира,
Як-ись поранила,
Коби була мамка } 2
Ще хоть годик жила».

ГОРІ, СОНЕЧКО, ГОРІ

Дуже повільно

Го - рі, со - неч - ко, го - рі,
го - рі, со - неч - ко, го - рі, бо про - хо - дять
зо - рі, бо про - хо - дять зо - рі.
1)

Горі, сонечко, горі, (2)
Бо проходять зорі. (2)

Ой полем Марійка, полем, (2)
За нев Іванко з конем. (2)

Став ї доганяти (2)
І начав ї звідовати: (2)

«Чия ти, Марійко, чия?» (2)
«Нянькова та й мамчина. (2)

Нянькова рожена, (2)
А тобі, Йванку, сужена». (2)

ШУМІЛА ДУБРОВА

Рухливо $\text{♩} = 192$

Шу - мі - ла дуб - ро - ва, кой ся роз - ви - ва - ла,
пла - ка - ла дів - чи - на, кой ся й од - да - ва - ла.

Шуміла дуброва,
Кой ся розвивала;
Плакала дівчина,
Кой ся й оддавала. } 2

Не шуми, дуброво,
Та й не розвивайся;
Не плач, дівчинонько,
Та й не оддавайся. } 2

Поплачеш, дівчино,
В первий понеділок,
Як ти здойме леда
Із головки вінок. } 2

Поплачеш, дівчино,
А в другий вівторок,
Як ти прийде в голову
Гадочок по сорок. } 2

Поплачеш, дівчино,
А в третю середу,
Як тя вдарить леда
Й у личко спереду. } 2

Поплачеш, дівчино,
А в четвертий четвер,
Боже милостивий,
Що робити тепер. } 2

Поплачеш, дівчино,
А в п'яту п'ятницю,
Не мож усудити
Із корчми п'яницю. } 2

Поплачеш, дівчино,
А в шесту суботу,
Не мож управити
Біду на роботу. } 2

Поплачеш, дівчино,
А в сему неділю,
Боже милостивий,
Де ся тепер дію. } 2

ЗАГРИМІЛИ КЛЮЧІ ВНОЧІ

Помірно $\text{♩} = 96$

За-гри-мі-ли клю-чі вно-чі по-над мо-ре йду-чи;
за-пла-ка-ла дів-ка бі-ла, з-під він-чан-ня йду-чи.

Загриміли ключі вночі,
Понад море йдучи;
Заплакала дівка біла, } 2
З-під вінчання йдучи.

Ой не плач, дівко біла,
Під білов платинов:
Зайде ти ся плаканічка } 2
З маленьков дитинов.

Ой не плач, дівко біла,
З-під вінчання йдучи,
Зайде ти ся плаканічка } 2
З газдом газдуючи.

Ой заплачеш, дівко біла,
В перший понеділок,
Як ти здоймут із головки } 2
Зеленький вінок.

Ой заплачеш, дівко біла,
У другий вівторок,
Як ти прийде у голову } 2
Та думочок сорок.

Ой заплачеш, дівко біла,
У третю середу,

Як тя буде газда бити }
В головку спереду. } 2

Ой заплачеш, дівко біла,
У четвертий четвер —
Доле моя нещаслива, }
Що робити тепер? } 2

Ой заплачеш, дівко біла,
У п'яту п'ятницю:
Не бдеш мочи вирушити }
Із корчми п'яницю. } 2

Ой заплачеш, дівко біла,
У шосту суботу:
Не бдеш мочи вирушити }
П'яницю в роботу. } 2

Ой заплачеш, дівко біла,
У сему неділю —
Доле моя нещаслива, }
Де я ся подію? } 2

ОЙ БІЛА БІЛЯВИНО

ПРИСПІВКИ ДО ВЕСІЛЬНОГО ТАНЦЮ

Жваво $\text{♩} = 192$

Ой бі - ла бі - ля - ви - но, на ме - не не
дуй - ся, куп - лю я ти пу - де - ри - ну, - ти на пу - де -
- руй - ся, ай, гой, ди - ну, ди - ну, а ти, ди - ну, дай - на.

Ой біла білявино,
На мене не дуйся,
Куплю я ти пудеруку,
Ти напудеруйся.
Ай, гой, дину-дину,
А ти, дину-дайна.

Ой яворе, яворе,
Яворе, яворе,
Та я собі дівча найду,
Аж перейду море.
Ай, гой, дину-дину,
А ти, дину-дайна.

Когут піє, когут піє,
Куриця кокоче,
Стара баба блюда мие,
Молода не хоче.
Ай, гой, дину-дину,
А ти, дину-дайна.

ДВА ГОЛУБИ ПИЛИ ВОДУ

Помірно

Два го-лу-би пи-ли во-ду, а два ко-ло-ти-ли;

бодай то-ті не скона-ли, що нас розлу-чи-ли, // чи-ли.

Гоп, цуп-цуман-дра, цу-мандри-ха мо-ло-да. // мо-ло-да.

Два голуби пили воду,
А два колотили;
Бодай тоті не сконали,
Що нас розлучили. } 2

Приспів:

Гоп, цуп-цумандра,
Цумандриха молода. } 2

Пила би ся палиночка,
Коби нова склянка,
Коби на ня поклонила
Ланкової мамка. } 2

Приспів.

У колгоспі на воротях
Червона косиця;
Най проживе довгі літа
Наша молодиця! } 2

Приспів.

У колгоспі на воротях
Зелена галузка;
Наш молодий кучерявий } 2
Та білий, як гуска.

П р и с п і в.

Жийте щасно, молодята,
Жийте, веселіться,
Засвітило і нам сонце, } 2
Не будем журиться.

П р и с п і в.

ІСТОРИЧНІ
ВОЯЦЬКІ
ТА РЕКРУТСЬКІ

ПОПІД САДОК ЗЕЛЕНЬКИЙ

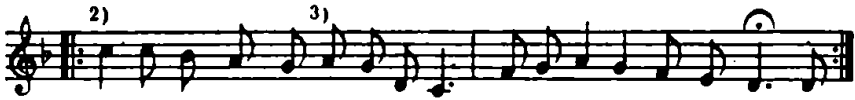
У вільному ритмі ♩ = 72

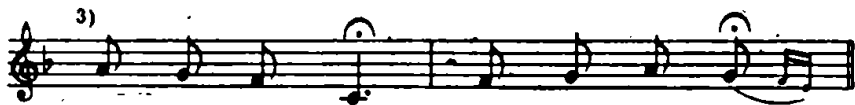
По - під са - док зе - ле - ньий - ний

хо - дить Дов - буш мо - ло - день - ний,

ей, та й на но - гу на - ляга - є, на топор ся під - пи - ра - є.

Варіант

Речитативом

По під га - йон зе - ле - ньийий ходить Довбуш мо - ло - денийий.

Попід садок зелененький
Ходить Довбуш молоденький,
Ей, та й на ногу налягає,
На топор ся підпирає. } 2

«Ідім, ідім за вту гірку
До Штефанової жінки,
Ей, ідім, ідім за вту гірку
До Штефанової жінки. } 2

Ой ти, жоно, вдопри двері,
Бо йде Довбуш молоденький».
«Ей, а я двері не одопру,
В мене двері яворові. } 2

В мене двері яворові,
А замочки ястердові,
Ей, в мене двері яворові,
А замочки ястердові». } 2

«Нич не стоять твої двері,
Як приложу свої плечі».
Ей, ще Довбуш плечі не приложив,
Уже Штефан з поду стрілив. } 2

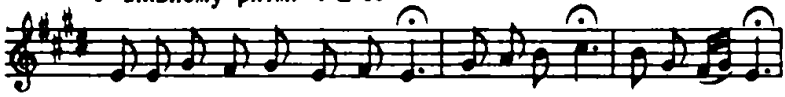
«Штефанчуку, ти звірчуку,
Нашто-сь ня вбив через суку?
Ой бо й у суки тільки віри,
Як на бистрій воді піни. } 2

Беріть мене на топори
Та несіть ня в чорні гори,
Ей, та й там мене закопліте
Та й хрест мені не кладіте» *. } 2

* «Та й хрест мені не кладіте» — за поясненням співака, цей вираз треба розуміти так, що Довбуш ще житиме, що він скоро встане з могили.

СИДИТЬ ПИНТЯ Й У ТЕМНИЦІ

У вільному ритмі $\text{♩} = 80$

Сидить Пинтя й у тем-ни-ці, пи-ше листок на табли-ці,

й, пи-ше, пи-ше, по-пи-су-є, та й на жінку од-на-зу-є.

Сидить Пинтя * й у темниці,
Пише листок на таблиці,
Ей, пише, пише, пописує
Та й на жінку одказує:

«Ой ти, жоно, пожалуй ня,
Маєш сто злат, та дай за ня.
Ей, ой ти, жоно, пожалуй ня,
Маєш сто злат, та дай за ня».

Сидить, дале пописує
Та й на брата й одказує:
«Ей, ой ти, брате, пожалуй ня,
Маєш сто злат, та дай за ня».

Сидить, дале пописує
Та й на мамку одказує:
«Ой, ой ти, мамко, пожалуй ня,
Маєш сто злат, та дай за ня».

«Ож би-м я їх запрядала,
Ще й би за тя сто злат дала.
Ой, ож би-м я їх запрядала,
Ще й би за тя сто злат дала».

* Пинтя—легендарна постать закарпатського месника-опришка (кінець XVI—початок XVII ст.).

ЧЕРЕЗ ПОЛЕ УНГВАРСЬКОЄ *

Через поле унгарське
Ішло військо мадьярське.
Ей, проти війська коник турський,
Сидить на нім вояк руський,

В правій руці саблю держить,
Долі саблев кров ся цідить,
Ей, на тій кровці ворон кранче,
За мнов моя мамка плаче.

Не плач, мамко, не журися,
Я не дуже порубався —
Ей, головочку начетверо,
Біло тіло посічено.

Іди, мамко, під яличку,
Укопи мні там ямочку,
Ей, без облочка та й без двері,
Бо мене вже постріляли.

* Виконується на мелодію попередньої пісні.

ОЙ ЛЕТИЛИ ГУСИ ДИКІ

Помірно

Ой ле-ті-ли гу-си ди-кі низенько, ни-зенько;
та у-би-ли Ле-пі-ї-на в не-ді-лю ра-ненько.
Ой в не-ді-лю ра-ненько, в не-ді-лю ра-ненько.

Варіант

Не дуже повільно

Ой ле-ті-ли гу-си ди-кі, ле-ті-ли ни-зень-ко;

та у-би-ли Ле-пі-ї-на в не-ді-лю ра-нень-ко

Ой летіли гуси дикі
Низенько, низенько;
Та убили Лепііка *
В неділю раненько.
Ой в неділю раненько,
В неділю раненько.

Та убили Лепііка,
Хлопця молодого,
Та із нього кровця текла
Аж до Волового **.
Ой аж до Волового,
Аж до Волового.

* Лепій — народний месник Закарпаття, діяв в кінці 20-х та на початку 30-х рр. XX ст.

** Волове — село на Закарпатті (тепер Міжгір'я).

Коли несли долу селом,
Несли його тіло,
Та в кожного селянина
Серце заболіло.
Ой серце заболіло,
Серце заболіло.

А як несли Лепі́ка
З гори високої,
Та плакали верховинці
З туги великої.
Ой з туги великої,
З туги великої.

Та бодай ті жандарики
Світу не видали,
Та що вони Лепі́ка
В могилу загнали.
Ой в могилу загнали,
В могилу загнали.

ОЙ ЛЕТИЛИ ГУСИ ДИКІ

Поволі $\text{♩} = 62$

Ой ле - ті - ли гу - си ди - кі,
 ле - ті - ли ни - зень - ко, та у - би - ли
 Ле - лі - і - ка в не - ді - лю ра - ньень - ко.

Ой летіли гуси дикі,
 Летіли низенько;
 Та убили Лепііка
 В неділю раненько. } 2

Ци убили Лепііка
 Вище Липенного *,
 Текла кровця долу річков
 Аж до Волового. } 2

Коли везли долу селом
 Поранене тіло,
 У кожного чоловіка
 Серце заболіло. } 2

Воліли-сьте, жандарики,
 Село запалити,
 Як уд мене молодого
 Цімборика вбити. } 2

* Липенне — очевидно, с. Репинне, Міжгірського р-ну.

ОЙ УБИЛИ ЛЕПІКА

Стримано

The musical score is written on a single treble clef staff with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. It consists of six lines of music with lyrics underneath. The first line is marked 'Стримано'. The lyrics are: 'Ой у - би - ли Ле - пі - і - ка'. The second line is marked '1)' and the lyrics are: 'бі - ля Ре - пин - но - го, кров ця му'. The third line has lyrics: 'ся роз - ли - ва - ла аж до Во - ло -'. The fourth line has lyrics: '- во - го. Ой кров ця му ся роз - ли - ва -'. The fifth line is marked '2)' and the lyrics are: '- ла аж до Во - ло - во - го.'. The sixth line is marked '1)' and '2)' and has no lyrics.

Ой убили Лепіка
Біля Репинного,
Кровця му ся розливала
Аж до Волового.
Ой кровця му ся розливала
Аж до Волового.
Коли несли горі селом
Ліпійове тіло,
Не одного селянина
Серце заболіло.
Ой не одного селянина
Серце заболіло.

СИНЯ ГОРА НЕ ОРАНА

Помірно

Си - ня го - ра не о - ра - на,
лиш ку - ля - ми за - сі - я - на; ле - тить ку - ля
за ку - ля - ми, те че кров - ця по - теч - на - ми.

Варіант 1

Помірно

Си - ня го - ра не о - ра - на,
си - ня го - ра не о - ра - на, лиш ку - ля - ми
за - сі - я - на, лиш ку - ля - ми за - сі - я - на.

Варіант 2

Помірно

Си - ня го - ра не о - ра - на, си - ня го - ра
не о - ра - на, лиш ку - ля - ми за - сі - я - на.

Синя гора не орана,
Лиш кулями засіяна;
Летить куля за кулями,

Тече кровця поточками.
А в тій кровці вояк лежить,
Правов ручков шаблю держить.
Не стій, коню, надо мною,
Неси мамці жалість мою.
Та стань собі коло плота,
Та заіржи на ворота.
Уйде д тобі стара баба —
Ото моя рідна мама.
Уйде д тобі невістиця —
Ото моя посестриця.
Візьми, бабо, піску жменю
Та посій го по каменю.
Як той пісок житом зійде,
Тоді твій син з війни прийде.
Пісок житом не ісходить,
Нема сина, не приходить.

ЦИ ЧУЛИ-СТЕ, МИЛІ БРАТТЯ

Помірно

Ци чу - ли - сте, ми - лі брат - тя,
ци чу - ли - сте, ми - лі брат - тя, як бо - ро - ли
За - кар - пат - тя, як бо - ро - ли За - кар - пат - тя?

Варіант

Помірно

Ци чу - ли ви, доб - рі брат - тя,
ци чу - ли ви, доб - рі брат - тя, як во - ю - є
За - кар - пат - тя, як во - ю - є За - кар - пат - тя?

Ци чули-сте, милі браття, (2)
Як бороли Закарпаття? (2)

За зелену Верховину, (2)
Де ся били до загину. (2)

Сорок тисяч воювало, (2)
Кров невинну проливало. (2)

А над Хустом ворон криче, (2)
А в чужині мати плаче. (2)

Не плач, мати, та й не тужи, (2)
Син ранений та й не дуже — (2)

Головочка начетверо, (2)
А сердечко нашестеро, (2)

Білі пальці на кавальці, (2)
Білі ручки на обручки. (2)

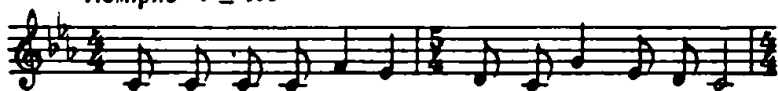
Найми, мамко, столярика, (2)
Майпершого малярика, (2)

Най ми хату ізбудує (2)
Та й начорно помалює. (2)

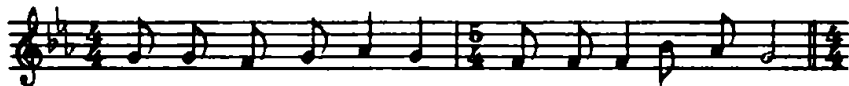
Ой без дверей, без віконць, (2)
Бо вже мому життю конць. (2)

В ЗЕЛЕНІМ ГАЄЧКУ ПТАШЕЧКИ СПІВАЮТЬ

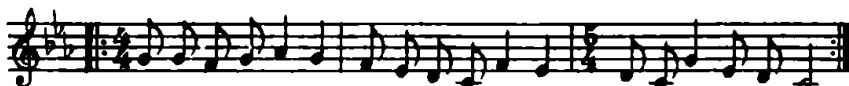
Помірно ♩ = 108

В зе - ле - нім га - єч - ку пта - шеч - ки спі - ва - ють,

в зе - ле - нім га - єч - ку пта - шеч - ки спі - ва - ють,

а мо - го ми - ло - го, а мо - го ми - ло - го на войну во - ла - ють.

В зеленім гаєчку	}	2
Пташечки співають,		
А мого милого (2)	}	2
На войну волають.		

Волають, волають,	}	2
Коника сідлають.		
На кого, ня лишиш, (2)	}	2
Мій милий чугаю?		

Лишаю тя тому,	}	2
Хто не йде на войну,		
За два, за три рочки (2)	}	2
Вернуся додому.		

Два рочки минають —	}	2
Хлопці з війни ідуть,		
З-під мого милого (2)	}	2
Лиш коника ведуть.		

Ведуть його, ведуть —	}	2
Начорно й укритий,		

Навірно мій милий (2) }
На війні й убитий. } 2

Не плач, не плач, мила, }
Не жалуй ти його, } 2
Іде нас сто тисяч — (2) }
Вибирай єдного. } 2

Аби вас тут було, }
Як піску морського, } 2
Не було й не буде, (2) }
Як мого милого. } 2

В ЗЕЛЕНІМ САДОЧКУ

Помірно, чітко

The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The lyrics are: 'В зе ле нім садочку, раз, пташечки співа-ють, два;'. The second staff continues: 'вже мо - го ми - ло - го шум трі - я - ра,'. The third staff has a first ending bracket over the final two notes, with the lyrics: 'на вой - ну во - ла - ють, у - ха - ха.' The fourth staff is a second ending, also with a first ending bracket, and the lyrics: '1)'. The piece concludes with a double bar line.

В зеленім садочку, раз,
Пташечки співають, два,
Вже мого милого, шум тріяра,
На войну волають, уха-ха.

Волають, волають, раз,
Коника сідлають, два,
«На кого ня лишаш, шум тріяра,
Мій милий шугаю, уха-ха?»

«Лишаю тя тому, раз,
Хто не йде на войну, два,
За рік або за два, шум тріяра,
Вернуся додому, уха-ха».

Два рочки минають, раз,
Хлопці із війни йдуть, два,
З-під мого милого, шум тріяра,
Лиш коника ведуть, уха-ха.

Ведуть його, ведуть, раз,
Начорно укритий, два,
Навірно мій милий, шум тріяра,
На війні убитий, уха-ха.

«Ой не плач, дівчино, раз,
Не жалуй тамтого, два,
Іде нас сто тисяч, шум тріяра,
Вибирай одного, уха-ха».

«Ой аж би вас стільки, раз,
Як піску морського, два,
Не було й не буде, шум тріяра,
Як мого милого, уха-ха».

У НЕДІЛЮ РАНО

В темпі маршу

У не - ді - лю ра - но, раз, ще сон - це не
схо - дить, два, мо - ло - дий во - я - чок, жом - трі - я -
- ров, по ка - сар - ні хо - дить, ю - ха - ха!

У неділю рано, раз,
Ще сонце не сходить, два,
Молодий воячок, жом тріяров,
По касарні ходить, ю-ха-ха!

По касарні ходить, раз,
Шаблю гостру носить, два,
Капітана просить, жом тріяров:
«Пусти ня додому, ю-ха-ха!»

«Пушу я тя, пушу, раз,
Але не самого, два,
Дам ти осідлати, жом тріяров,
Коня вороного, ю-ха-ха!

Коня вороного, раз,
І нове сідельце, два,
Підем до дівчини, жом тріяров,
Розвеселим серце, ю-ха-ха!»

ІШЛИ, ІШЛИ ВІВЧАРИКИ

Помірно

The image shows a musical score for the song 'Ішли, ішли вівчарики'. It consists of three staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff is the melody, and the second and third staves are accompaniment. The lyrics are written below the melody. There are first and second endings marked with '1)' and '1а)'.

Ішли, ішли вів-ча-ри-ки з бі-ли-ми вів-ця-ми,
найшли, найшли во-я-чи-ка в лі-сі за кор-ча-ми.

Ішли, ішли вівчарики
З білими вівцями,
Найшли, найшли воячика } 2
В лісі за корчами.

«Ой молоді вівчарики,
Дайте селу знати,
Та най вийде отець, мати } 2
Мене спізнавати».

Вийшов отець, вийшла мати,
Вийшла вся родина,
Заплакала, заплакала: } 2
«Се наша дитина».

«Ой не плачте, отець, мати,
Дайте селу знати,
Та най вийде пан капітан } 2
Мене поховати».

А й вийшов пан капітан
З гострою шаблею

Та помахав, та поплакав } 2
Мні над головою.

«Та не плачте, пан капітан,
Не плачте, не плачте,
Дайте мундир на магазин, } 2
Коника продайте.

Та най мене поховають
Не попи, не дяки,
Та най мене поховають } 2
Молоді вояки.

А бо попи та бо дяки,
А на грошах б'ються,
А молоді вояченьки } 2
Сльозками вмиються.

Та мене поховайте
В глибоку долину,
Та дайте ми посадити } 2
Червону калину.

Будуть пташки прилітати,
Цвіт калини їсти,
Та будуть ми від милої } 2
Правди приповісти».

НА ГОРІ, НА ГОРІ ВСІ ДЗВОНИ ДЗВОНИЛИ

Помірно $\text{♩} = 104$

На го - рі, на го - рі всі дзво - ни дзво - ни - ли,
там мо - го ми - ло - го й у на - ту - ни йми - ли.
Там мо - го ми - ло - го, чей, гой, у на - ту - ни йми - ли.

На горі, на горі
Всі дзвони дзвонили,
Там мого милого
Й у катуни ймили.
Там мого милого, чей, гой,
У катуни ймили.

На горі го ймили,
В долині зв'язали,
Біленну сорочку
На нюм розодрали.
Біленну сорочку, чей, гой,
На нюм розодрали.

Дали йому, дали
Три золоті чеські,
Оби собі купив
Чоботи німецькі.
Оби собі купив, чей, гой,
Чоботи німецькі.

Чоботи німецькі
Із шаркантьовами,
Оби собі гримів
Долу Кошицями.
Оби собі гримів, чей, гой,
Долу Кошицями.

Ще ня не й убрали,
Та вже-м катуночок,
Прийшов мій сивий кінь,
Став під оболочок.
Прийшов мій сивий кінь, чей, гой,
Став під оболочок.

Сивий коню, сивий,
Кантарик на тебе,
Послідній мій вечір,
Дівко, коло тебе.
Послідній мій вечір, чей, гой,
Дівко, коло тебе.

Послідній, послідній
Не коло каждої,
Лишень коло тої,
Що не має долі.
Лишень коло тої, чей, гой,
Що не має долі.

НА ГОРІ, НА ГОРІ ДВА ДЗВОНКИ ДЗВОНИЛИ

Помірно $\text{♩} = 168$

На го - рі, на го - рі два дзвонки дзво - ми - ли;
вже мо - го ми - ло - го жан - да - ри - ки йми - ли.

На горі, на горі
Два дзвонки дзвонили;
Вже мого милого
Жандарнки ймили. } 2

Ой на горі ймили,
На долині вбрали,
Ще на його білу
Сорочину дали. } 2

Дали йому, дали
Два срібні турецькі,
Аби собі купив
Чижмаки німецькі. } 2

Чижмаки німецькі
Із шаркантивами,
Аби йшли дзвенячи
Долу Кошицями. } 2

Кошиці, Кошиці,
Гірка ваша слава,
Паде хлоп за хлопом,
Як з-під коси трава. } 2

ПРИЙШЛА МАТИ ДО ЛЮБОЧКИ

Помірно У вільному ритмі

The musical score is written on four staves in a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes. There are three first endings (1) and two second endings (2) marked above the notes.

1)
Пришла ма - ти до лю - боч - ки, по - кло - па - ла
2)
в о - бо - лоч - ки: „Подь, си - ноч - ку, до - до - му,
до до - му, бо маш листок ру - но - ва - ти на вой - ну“.

1) 2) 2а)

Пришла мати до любочки,
Поклопала в оболочки:
«Подь, синочку, додому, додому,
Бо маш листок—руковати на войну».

«Ідіть, мамко, самі дому
Та всідлайте коня мого,
Коня мого враного, враного,
Що мам сідать, хлоп молодий, на нього».

ЯК МИ ПРИЙШЛА КАРТА

Помірно

Як ми прий - шла кар - та на - ро - ко - вать,
став я сво - го не - ня про - сить та бла - гать:
„Ой не - ню мій, не - ню вчи - ни ме - ні во - лю,
йди за ме - не слу - жить на ту вой - ну“.

Як ми прийшла карта нароковать,
Став я свого неня просить та благать:
«Ой неню мій, неню, вчини мені волю —
Йди за мене служить на ту войну!»

Стали музиканти чардаш грати,
Стади ми ся сльози з очей лляти;
Ніхто не заплаче, ні отець, ні мати,
А тільки заплаче три дівчати.

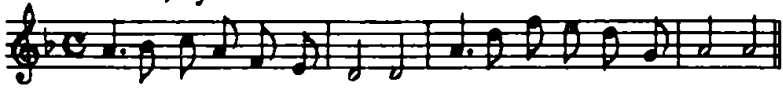
А одна заплаче, бо я єї брат,
А друга заплаче, бо я єї сват,
А третя заплаче, бо плакати мусить,
Бо вона від мене дитя носить.

П О Б У Т О В І

СИДИТЬ ПТАШОК НА ТОПОЛІ

повільно, сумно

Сидить пташок на то - по - лі приспі - ву - є сво - їй до - лі,

в я йо - му по - ма - га - ла, бо я злу - ю до - лю ма - ла.

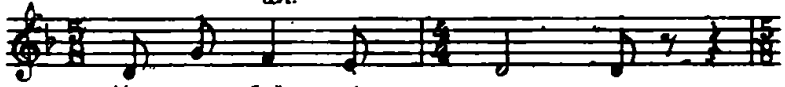
Сидить пташок на тополі,
Приспівує своїй долі,
А я йому помагала, } 2
Бо я злую долю мала.

Тяжка була наша доля,
Нас гнітила панська воля,
День і ніч було батрачиш, } 2
Як згадаєш, то й заплачеш.

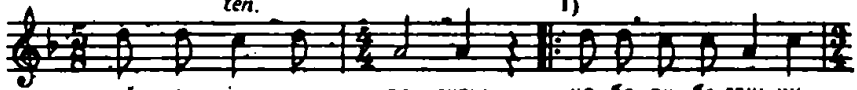
Моя доле, моя доле,
Скотилася ти у море,
А із моря та до ріки } 2
Та й пропала ти навіки.

НЕ РУБАЙ ЛІЩАНУ

Помірно $\text{♩} = 168$ *ten.*

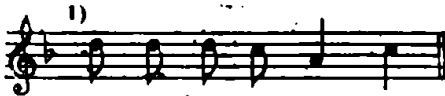
Не ру - бай лі - ща - ну, -

най о - ріш - ки ро - дить; не бе-ри ба-гаць-ку,

не бе-ри ба-гаць-ку, - най со-бі по - хо-дить.

Не рубай ліщану,
 Най орішки родить;
 Не бери багацьку, (2)
 Най собі походить. } 2

Бо багацька дівка
 Не хоче робити,
 Лиш личко малює, (2)
 Щоб її любити. } 2

Навішать мониста
 На вту чорну шию,
 Бери її, Йване, (2)
 А хоч ти, Василю. } 2

Не рубай ліщану,
 Най ся зеленіє;
 Не бери багацьку, (2)
 А най посідіє. } 2

ЗАРІЖ, МАМКО, КАЧЕНЯТКО

Не швидко

За - ріж, мам - ко, ка - че - нят - ко,

ten.

най ка - чеч - ка рап - че; подь, у - бо - га дів - ко

йгра - ти, - най ба - гаць - ка дів - ка пла - че.

Заріж, мамко, каченятко,
 Най качечка рапче;
 Подь, убога дівко, йграти,
 Най багацька дівка плаче. } 2

Багацька ся файно вбрала
 Та й наперед стала,
 А ми, хлопці, зговорімся,
 Вби ся вона ізустала. } 2

На високій полонині
 Камінь мармуровий;
 На тім, на тім каменіку
 Стоїть любко змальований. } 2

Стоїть любко змальований
 Та й думку думає,
 Який ото жаль великий,
 Кой ся із ким полишає. } 2

Поможи ми, пане боже,
 Тото дівча взяти:
 Аж худоби не діждуся,
 Хоч хороше уженюся. } 2

ЕЙ, ВАНДРУЙ, ВАНДРУВНИКУ

Не швидко $J = 72$

Ей ван-друй, ван-друв-ни-ку, по-ло-ви-на сві-та,

по-вер-ни-ся, ван-друв-ни-ку, хоч се-мо-го лі-та.

«Ей, вандруй, вандрувнику,
Половина світа,
Повернися, вандрувнику,
Хоч сегого літа. } 2

Повернися, вандрувнику,
Вмирає ти отець».
«Най вмирає, спочиває,
До вандрувки-м хлопець». } 2

«Повернися, вандрувнику,
Вмирає ти мати».
«Най вмирає, спочиває,
Хочу вандрувати». } 2

«Повернися, вандрувнику,
Вмирає дівчина».
«Ей, вішта, сивий коню,
Доки не спочила. } 2

Поможи ми, цімборику,
Коника всідлати.
Аби-м устиг білявину
Хоч живу застати. } 2

Ей, ручки біленькі,
Як вас файно склали,
Кой-им ішов на вандрувку, } 2
Ще ня обнімали.

Ей, ротуку сріберний,
Як-ись ся затворив,
Кой-им ішов на вандрувку, } 2
Ще-сь зо мнов говорив.

Ей, вічка сіренькі,
Як ви ся створили,
Кой-им ішов на вандрувку, } 2
Вслід ми ся дивили».

МАЮ МУЖА В АМЕРИЦІ

Помірно $\text{♩} = 72$

Ма - ю му - жа в А - ме - ри - ці, — де - сять літ ми -
на - є, він до ме - не, ні до ді - тей ніч ся не при - на - є.

Маю мужа в Америці,
Десять літ минає,
Він до мене, ні до дітей
Ніч ся не признає.

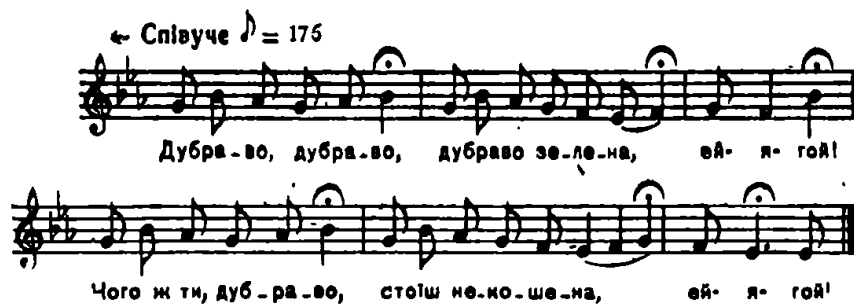
Ой мужу мій солоденький,
Що ся тобі стало,
А чи тобі в Америці
Папера не стало?

Мама хату збудувала,
Рідненький наш тату,
Ходи, ходи додомоньку,
Будемо вітати.

Кажуть люди, маєм тата,
Ми тата не маєм,
Як він прийде з Америки,
Ми го не спізнаєм.

ДУБРАВО, ДУБРАВО

← Співуче $\text{♩} = 175$

Дубра-во, дубра-во, дубраво зе-ле-на, ей-я-гой!

Чого ж ти, дуб-ра-во, стоїш не-ко-ше-на, ей-я-гой!

Дубраво, дубраво,
Дубраво зелена, ейя-гой!
Чого ж ти, дубраво,
Стоїш некошена, ейя-гой!

А я возьму косу
Та й дубраву скошу, ейя-гой!
Велику неправду
На серденьку зношу, ейя-гой!

ВЕРХОВИНО, СВІТКУ ТИ НАШ

Широко

Швидше

Верховино, світку ти наш,
Гей, як у тебе тут мило,
Як ігри вод, пливе тут час
Свобідно, шумно, весело.

Ой нема то краю, краю
Над ту Верховину!
Коби мені погуляти
Хоч одну годину. } 2

Чим-бар, чим-бар,
Чимбарина гарна.
Чим-бар, чим-бар, чимбарина,
Чимбарина гарна! } 2

З верха на верх, а з бору в бір,
З легкою в серці думкою,
В чересі кріс, в руках топір —
Буяє легінь тобою.

А я тее дівча люблю,
Що біле, як гуся!
Воно мене поцілує,
Тільки притулюся.

А я того хлопця люблю,
Що чорний, як чортик,
Бо він мене поцілує
В самісінький ротик.

Чим-бар, чим-бар,
Чимбарина гарна,
Чим-бар, чим-бар, чимбарина,
Чимбарина гарна! } 2

ГЕЙ, НА ВИСОКІЙ ПОЛОНИНІ

Дуже широко

Гей, на висо-кій по-ло - ни - ні віт-рик по - ві -
-ва - є, гей, си-дить вів-чар мо - ло - денький
Швидше
та й пію-ню сила - да - є. Та я со-бі дрим-бу куп-лю,
коч би-м бу - ла бо - са, ме - ні дрим - ба
за-дрим - ба - є ко - ло мо - го но - са.

Гей, на високій полонині
Вітрик повіває,
Гей, сидить вівчар молоденький
Та й пісню складає.

Та я собі дримбу куплю,
Хоч би-м була боса,
Мені дримба задримбає } 2
Коло мого носа!

Гей, загусляй ми, гусярику,
Пой, Марійко, грати,
Гей, як не прийдеш — візьму другу,
Будеш жалкувати.

Та я собі дримбу куплю,
Хоч би-м була боса,
Мені дримба задримбає } 2
Коло мого носа!

Гей, я Марійку обертаю,
Я Марійку кручу,
Гей, день би тебе, мила, побив,
Як ся з тобов мучу.

Та я собі дримбу куплю,
Хоч би-м була боса,
Мені дримба задримбає } 2
Коло мого носа!

ГЕЙ, ТА ДОБРЕ, ВІВЧАРИКИ

Широко, вільно

Гей, та доб-ре вів-ча-
Гей, з ві-со-ко-ї по-ло-
-ри- ми з вів- ця-ми
-ни- ни в се- ло ся
Жваво, прискорюючи
хо-ди-ти. Та я со-бі дрім-бу куп'-лю,
ди-ви-ти.
хоч би-м бу-ла бо-са,- ме-ні дрім-ба
за-дрім-ба-є ко-ло мо-го но-са

Гей, та добре, вівчарики,
З вівцями ходити,
Гей, з високої полонини
В село ся дивити.

Приспів:

Та я собі дрімбу куплю,
Хоч би-м була боса,
Мені дрімба задримбає
Коло мого носа.

Гей, та я собі заспіваю,
Вби ня чути в село,

Гей, щоби мому миленькому
Було майвесело.

П р и с п і в.

Гей, та я свого миленького
Пізнаю здалека,
Гей, бо він тонкий та високий,
Як вгорі смерека.

П р и с п і в.

ЯК Я ПІШЛА ДО СТАРОЇ

Широко

Як я пішла до старої,
Яла хижу мести, стара мені
уповіла в поле їсти нести.

Як я пішла до старої,
Яла хижу мести,
Стара мені уповіла
В поле їсти нести.

«Стара моя, стара моя,
Де тот плужок оре?»
А вна мені відповіла:
«Най тя в ребра коле».

А я була розумненька,
Знала відповісти:
«Та най тоту в ребра коле,
Хто готовив їсти».

ОЖЕНИЛА МАТИ СИНА

Помірно $J. = 63$

О_же_ни_ла ма_ти си_на, привела не_вістку.
У_ла_ди_ла ма_ти си_на в да_ле_ну до_ріж_ку.

Оженила мати сина,
Привела невістку.
Уладила мати сина } 2
В далеку доріжку.

А невістку молоденьку
В поле ленок брати:
Аж го, доню, не добереш, } 2
Будеш тамки спати».

Ей, беру, ленок беру,
Ленок зелененький,
Подивлюся горі, долів. } 2
Ци не йде миленький.

Не є мого миленького,
Лиш свекриця стала:
«Невістице молоденька, } 2
Ще-сь го не дібрала.

Невістице молоденька,
Ще-сь го не дібрала,

Та богдай ти, невістице,
Туй топольов стала». } 2

Прийшов Іван молоденький
Із тої доріжки,
Поцілував свою мамку
І в ручки, і в ніжки. } 2

Поцілував свою мамку,
Зачав і звідати:
«Де є, мамко, моя жона,
Що ї не видати?» } 2

«Твоя жона, синку, мала
Маленьку дитину,
Та й вона ся ізховала
В далеку країну. } 2

Іди, синку, та ізрубай
Он тоту тополю,
Най не пущать коріннячко } 2
По нашому полю».

Він пішов та вдарив раз—
Вна ся похилила,
Як ударив у другий раз— } 2
Вна проговорила:

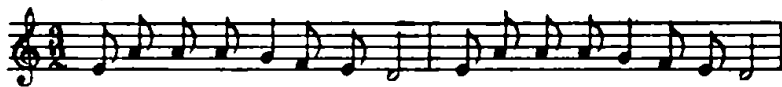
«Ой не рубай та не січи
Ти оці конарці,
Бо не знаєш, що рубаєш
Мої білі пальці. } 2

Та не рубай, та не січи
Оце коріннячко,
Бо не знаєш, що рубаєш
Моє волоссячко». } 2

«Та богдай ти, моя мамо,
А долі не мала,
Кой ти, мамко, мою жону
Топольов закліяла». } 2

ГОРІ ТИМИ ЗАРІНКАМИ

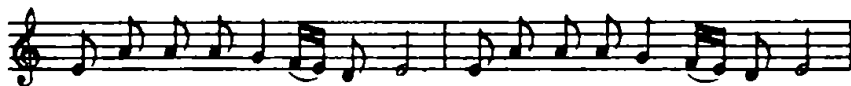
Помірно $\text{♩} = 108$

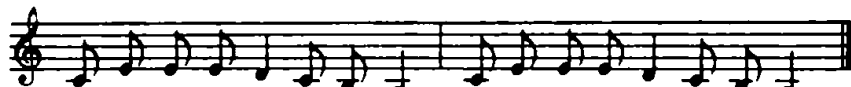
1. 2. Го-рі ти ми зарін-ка-ми, го-рі ти ми за-рін-ка-ми,

і-шла дівка з бер-він-ка-ми, і-шла дівка з бер-він-ка-ми.

3-19. Я би-м то-бі да-ла два, я би-м то-бі да-ла і два,

кой би зна-ла, я ж му тво-я, кой би зна-ла, я ж му тво-я.

Горі тими зарінками (2)
Ішла дівка з бервінками. (2)

Ішов тогди єден легінь: (2)
«Продай, дівко, єден бервін». (2)

«Я би-м тобі дала і два, (2)
Кой би знала, я ж му твоя». (2)

«Зчери, дівко, брата свого — (2)
Меш ня мати за милого». (2)

«Я би-м його ізчерила, (2)
Кой би-м я ся научила». (2)

«Піди, дівко, в гай зелений, (2)
А там найдеш гад черлений. (2)

Розколи го на три часті, (2)
Звари йому з того масти». (2)

Пішла дівка в гай зелений, (2)
А там найшла гад черлений. (2)

Розколола на три часті, (2)
Зварила му з того масти. (2)

Іще браток при дорозі, (2)
Вже черики на порозі. (2)

«Сестро, сестро, що-сь варила, (2)
Що-сь у хаті насмерділа?» (2)

«Я варила шуку-рибу (2)
Та кминову поливочку». (2)

«Сестро, сестро, що ся діє, (2)
Що ми серце дуже мліє?» (2)

«Лягай, братку, та й успися, (2)
Бо ти, братку, находився». (2)

«Сестро, сестро, продай зброю, (2)
Дай читати надо мною. (2)

Продай коня вороного, (2)
Сховай мене молодого». (2)

Пішла дівка на улицю (2)
Та й гіренько заплакала. (2)

«Ходи, милий танцювати, (2)
Бо вже браток пішов спати». (2)

«Іди, дівко, на неволю: (2)
Ти зчерила брата свого,
Зчериш мене молодого».

ОЙ ТАМ, ГИНДЕ, ЗА ГОРОДОМ

Помірно

Ой там, гин-де, за го-ро-дом, ой там, гин-де,
за го-ро-дом, о-ре Ан-ця
си-вим во-лом, о-ре Ан-ця си-вим во-лом.

Ой там, гинде, за городом (2)
Оре Анця сивим волон. (2)

Ще борозду не зорала, (2)
Мати на ню закликала: (2)

«Анцю, сине * , подь додому, (2)
Даю тебе, не знам кому. (2)

Даю тебе Іванові, (2)
Найпершому злодієві». (2)

Анця двері отворила, (2)
Іванові ся вклонила. (2)

«Сідай, Анцьо, на коліна, (2)
Ци ня любиш, Анцьо біла?» (2)

«Якби-м я тя не любила, (2)
Я би-м ти ся не вклонила». (2)

* У деяких місцевостях Закарпаття слова «сине», «синку» вживаються при звертанні до дівчини.

Узяв Іван Анцю білу, (2)
Поскакав з нею в полонину. (2)

Полонина, полонина, (2)
Там зозуля все співала, (2)

А у хижі, у Івана (2)
Анця дитя колисала. (2)

Колишучи все співала (2)
Та й Івана проклинала: (2)

«Ростеш, сину, серед косиць, (2)
Лиш би-сь не був, як твій отець. (2)

Твого отця ніч пожене,
Твого отця ніч прижене,
Все кривавий ніж принесе. (2)

А й будь такий, як ти мати, (2)
Пізно лечи, рано встати». (2)

«Співай, Анцю, як співала, (2)
А не співаш — долу глава». (2)

Яла Анця все співати, (2)
Співаночку повертати. (2)

«Іди, Анцю, до комори, (2)
Приберися в білі поли. (2)

Та ідеме на гулянку, (2)
На високу та полянку». (2)

«За сім году з тобов жила, (2)
На гулянку не ходила, (2)

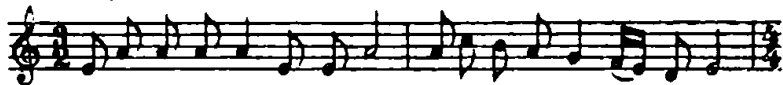
А на восьмий мушу іти, (2)
Я вже знаю — не му жити». (2)

Віє вітер з полонини, (2)
Нагинає сосни білі. (2)

А за звором, за густеньким (2)
Анця спочивать з сином маленьким. (2)

ОЙ ЗА ГОРОВ, ОЙ ЗА ДІЛОМ

Помірно $\text{♩} = 88$

Ой за гор-ов, ой за ді-лом, ой за гор-ов, ой за ді-лом,

о-ре Ан-ця єд-ним во-лом, о-ре Ан-ця єд-ним во-лом

Ой за гор-ов, ой за ділом (2)

Оре Анця єдним вол-ом. (2)

Ще й борозду не добрала, (2)

Мати на ню загойкала. (2)

«Лишай, Анцьо, подь додому, (2)

Бо даю тя, не знать кому. (2)

Придаю тя Йончийові, (2)

Майпершому злодійові». (2)

Анця двері отворила, (2)

Йончийові ся вклонила. (2)

«Сідай, Анцьо, на коліна, (2)

Ци любиш ня, Анцьо біла?» (2)

«Якби-м я тя не любила, (2)

Я би-м ти ся не вклонила». (2)

Узяв Анцю із собою, (2)

Повів Анцю за горою. (2)

Тота гора кременова, (2)
Лишив Анцю саму дома. (2)

Вночі прийде, вночі піде, (2)
Все кривавий ніж принесе. (2)

Сорочину скривавлену, (2)
Лишив Анцю засмучену. (2)

Анця дитя колисала (2)
Та співанки угадала: (2)

«Люлю тебе, малий хлопець, (2)
Коби-сь не був, як твій отець, (2)

Бо я би-м тя порубала, (2)
По кіллячку повішала». (2)

Прийшов Йончі тихим кроком (2)
Та заслухав під облоком. (2)

«Співай, Анцьо, як співала, (2)
Аш не співаш — паде глава». (2)

А Анця ся задумала (2)
Та співанки обертала: (2)

«Люлю тебе, малий хлопець, (2)
Коби-сь ти був, як твій отець, (2)

В вині би-м тя іскупала, (2)
Сріблом-золотом повивала». (2)

«Іди, Анцьо, до комори (2)
Та вберися в свої вбори,
Бо ідеме на шацірку».

«Я сім годів з тобов жила, (2)
На шацірку не ходила, (2)

А восьмого мушу іти, (2)
Майже з тобов не бду жити». (2)

На служницю загойкала, (2)
Вби ї в визір дитя дала, (2)

Праве личко цілувала, (2)
А лівее покусала: (2)

«Сесе, синку, на пам'ятку, (2)
Коли убив отець мамку». (2)

Іще слово не вповіла, (2)
Вже їй голов ізлетіла. (2)

ПІГНАВ КОЗАК КОНЯ ПАСТИ

Помірно ♩ = 72

Пігнав ко - зак ко - ня па - сти в зе - ле - ну тра - ву,
а сам пі - шов но - чу - ва - ти в ін - шу сто - ро - му.

Варіант

Помірно ♩ = 104

Пігнав ко - зак ко - ня па - сти в зе - ле - ну тра - ву,
а сам пі - шов но - чу - ва - ти в ін - шу сто - ро - му.

Пігнав козак коня пасти
В зелену траву,
А сам пішов ночувати
В іншу сторону. } 2

Ой приснився козакові
Чудесенький сон,
Що з правого рукавченька
Вилетів сокол. } 2

Рано устав козаченько
Прямо на ніжки,
Пішов, пішов дорогою,
Аж до воріжки. } 2

Скажи мені, ворожілю,
Що буде за сон,

Що з правого рукавченка } 2
Вилетів сокол.

Тото буде, козаченьку,
На твоє життя:
Твоя жінка Марусинка } 2
Вродила дитя.

Твоя жінка Марусинка
Вродила дитя,
Од вечора до півночі } 2
Скончила життя.

Пішов козак подивився
Аж на ту гору,
Нігде світла не видати, } 2
Лиш в його двору.

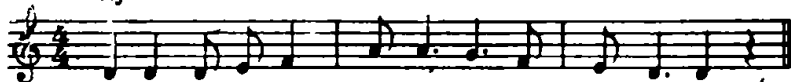
Пішов козак подивився,
Аж під ворота,
Його жінка Марусинка } 2
Білим накрита.

«Устань, устань Марусинко,
Устань, не лежи,
Син маленький пробудився, } 2
На руки візьми».

«Рада би я пробудиться,
Рада б його взять,
Руки, ноги приземлились, } 2
Не можу я встать».

ОЙ ДЕНЬ, БІЛИЙ ДЕНЬ

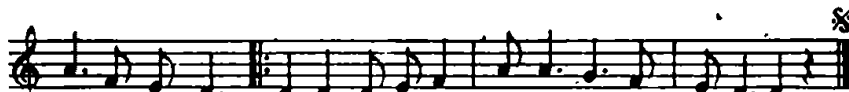
Не дуже повільно

Ой день, білий день, вставай, дів - но кла - ди вгень!

Вста - вай, дів - но, та по - мий - ся, бе - ри пу - дер

та по - сип - ся! Ой день, білий день, вставай, дівко, клади вгень!

Ой день, білий день,
Вставай, дівко, клади вгень!

Вставай, дівко, та помийся,
Бери пудер та посипся!

П р и с п і в:

Ой день, білий день,
Вставай, дівко, клади вгень! } 2

Вставай, дівко, та вбирайся,
Бери внучі та вбувайся!

П р и с п і в.

Вставай, дівко, неси вина,
Бо йдуть хлопці із бутина!

П р и с п і в.

Збирай тріски по дворові,
Вари їсти рекрутові!

П р и с п і в.

Збирай тріски по вулиці,
Вари їсти тій п'яниці!

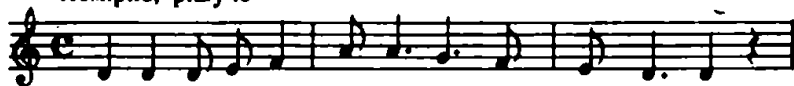
П р и с п і в .

Дівка встала, вгень поклала,
Не є того, що-м чекала.

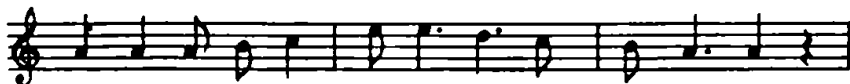
П р и с п і в .

ДЕНЬ, ДЕНЬ, БІЛИЙ ДЕНЬ

Помірно, рішуче

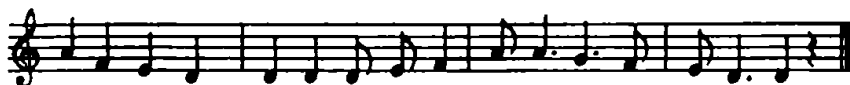
День, день, білий день, вставай; дів - ко, кла - ди вгень!

Деңь, деңь, бі - лий деңь, вставай, дів - ко, кла - ди вгень!

Дів - на вста - ла, вгень на - кла - ла - не є то - го,

що че - ка - ла. День, день, білий день, вставай, дів - ко, кла ди вгень!

День, день, білий день,
Вставай, дівко, клади вгень! } 2
Дівка встала, вгень наклала,
Не є того, що чекала.
День, день, білий день,
Вставай, дівко, клади вгень!

День, день, білий день,
Вставай, дівко, клади вгень! } 2
Збирай тріски по дворові,
Вари їсти п'яницьові.
День, день, білий день,
Вставай, дівко, клади вгень!

ОЙ ДУНАЮ, ДУНАЄЧКУ

Помірно $\text{♩} = 80$

The image shows a musical score for the song 'Oy Dunayu, Dunachku'. It consists of four staves of music in a 2/4 time signature. The melody is written on a treble clef staff. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. The lyrics are: 'Ой Ду-на-ю, Ду-на-єч-ку, ти-ха во-да; ко му я ся по-лю-би-ла, я, мо-ло-да? Ци по-по-ві, ци дя-ко-ві, ой дай, бо-же, лем єд-но-му пи-ва-ко-ві не дай, бо-же.'

Ой Дунаю, Дунаєчку, тиха вода;
Кому я ся полюбила, я молода?
Ци попові, ци дякові, ой дай, боже,
Лем єдному пивакові не дай, боже.

Не дай мене, моя мамко, за пивака,
Бо пропие худобицю, ож би яка,
А дай мене, моя мамко, за такого,
Що він мене вірно любить, а я його.

ПОПІД ГАЙ, ПОПІД ГАЙ ЗЕЛЕНЕНЬКИЙ

Помірно

По-під гай, по-під гай зе-ле-нень-кий, зе-ле-нень-кий,
-кий, там абн-ра-ле ді-вка бі-ла лен дріб-нень-кий.

Попід гай, попід гай зелененький, зелененький,
Там збирала дівка біла лен дрібненький.

Збирала, збирала та й дробила, та й дробила,
І тихому Дунаєві говорила:

«Ой тихий Дунаю, тиха вода, тиха вода,
Кому я ся в ручки впаду, я молода?»

Ци попові, ци дякові, ой дай, боже, ой дай, боже,
Лем якому пиякові, не дай, боже.

Ой не дай ня, моя мамко, за пияка, за пияка,
Він проіє худобицю, хоть би яка.

Ой дай мене, моя мамко, за такого, за такого,
Що він мене вірно любить, а я його».

ЗА ГОРОЮ ВИСОКОЮ

Помірно

Музична партитура для голосу з нотами та ліричними текстами. Партитура складається з чотирьох рядків. Кожен рядок починається з нотного знамення (ключ, ритмічний знак) і містить нотний рядок з відповідними ліричними текстами під ним.

За го-ро-ю ви-со-ко-ю го-лу-би лі-
-та-ють; лі-та мо-ї мо-ло-дєнь-ні по-во-лі ми-
-на-ють. Я роз-ко-ші не за-зна-ла та й не бу-ду зна-ти,
лі-та мо-ї мо-ло-ді-ї бу-ду пам'я-та-ти.

За горою високою
Голуби літають;
Літа мої молоденькі
Поволі минають.

Я розкоші не зазнала
Та й не буду знати,
Літа мої молодії
Буду пам'ятати.

Качалися вози з гори,
Качали, качади;
Любилися чорні очі,
Та вже перестали.

Я розкоші не зазнала
Та й не буду знати,
Літа мої молодії
Буду пам'ятати.

ПЛАВЛЕ КАЧА, ПЛАВЛЕ

Помірно

Плав - ле на - ча, плав - ле, са - мо со - бі
рап - че; мам - ка ня вто - пи - ла,
мам - ка ня вто - пи - ла, те - пер за мнов пла - че.

The musical score is written on three staves in G major and 2/4 time. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The tempo marking 'Помірно' is placed above the first staff. The lyrics are written below the notes. The second staff contains a repeat sign and a 3/4 time signature. The third staff ends with a double bar line and a 7/8 time signature.

Плавле кача, плавле,
Само собі рапче,
Мамка ня втопила (2)
Тепер за мнов плаче. } 2

Не плач, мамко, не плач,
Бо вже тепер годі,
Кой-ись ня втопила (2)
В каламутній воді. } 2

ЧЕРВЕНА РУЖА ТРОЯКА

Помірно

Чер-ве - на ру - жа тро - я - ка, черве - на
ру - жа тро - я - ка; ма - ла я му - жа,
му - жа я ма - ла, ма - ла я му - жа пи - я - ка.

The image shows a musical score for the song 'Червена ружа трояка'. It consists of three staves of music in a 2/4 time signature with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The melody is written on a single treble clef staff. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. The lyrics are: 'Чер-ве - на ру - жа тро - я - ка, черве - на ру - жа тро - я - ка; ма - ла я му - жа, му - жа я ма - ла, ма - ла я му - жа пи - я - ка.'

Червена ружа трояка; (2)

Мала я мужа, мужа я мала,

Мала я мужа пияка.

} 2

Він нич не робить, тільки п'є, (2)

Прийде додому, додому прийде,

Прийде додому мене б'є.

} 2

Не бий ня, мужу, не карай: (2)

Лишу ти діти, діти ти лишу,

А сама піду за Дунай.

} 2

Коли на Дунай сідала, (2)

Білов хусточков, хусточков білов,

Білов хусточков махала.

} 2

Вернися, жоно, додому; (2)

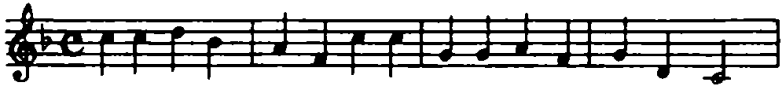
Діти ти плачуть, плачуть ти діти,

Діти ти плачуть за тобов.

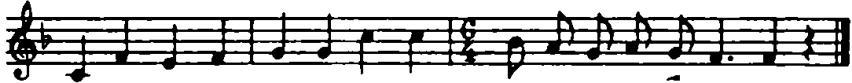
} 2

ПРОДАВ КОЗУ НА ЯРМАРКУ

Не поспішаючи

Продав козу на ярмарку, а ко-ро-ву на тор-гу,

та при-хо-дить з корчми до-мів та б'є жо-ну мо-ло-ду.

Продав козу на ярмарку,
А корову на торгу,
Та приходять з корчми домів
Та б'є жону молоду.

«Не бий мене, чоловіче,
Мое тіло не рубай,
Бо лишу ти дрібні діти,
Сама піду на Дунай».

У неділю дуже рано,
Ще сонечко не зійшло,
А муж пішов до Дунаю
Свою жону глядати.

«Ой ви, хлопці-риболовці,
Щось вам маю казати:
Виділи-сьте мою жону
В Дунаю ся купати».

«Виділи-сьме твою жону,
В Дунаю ся купала,
Та махнула білов ручков,
Та навіки пропала».

«Ой боже мій милостивий,
Що я собі наробив,
Що я собі дрібні діти
Та навіки всиротив!»

ОЙ НЕБОРЕ-МУЖЕ

Помірно

The musical score consists of three staves of music in a single system. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody is written in a simple, folk-like style. Below the first staff, the lyrics are: "Ой не - бо - ре - му - же,". The second staff continues the melody, with lyrics: "не бий ме - не ду - же, сороч - ка то - нень - ка,". The third staff concludes the melody, with lyrics: "а я мо - ло - день - ка, та бо - лить ме - не ду - же." The music ends with a double bar line.

Ой неборе-муже,
Не бий мене дуже,
Сорочка тоненька, а я молоденька, } 2
Та болить мене дуже.

Піду до Дунаю,
Стану та думаю:
Ци в воду скочити, ци ся повісити, } 2
Ци ще ся раз навернути.

Посіяла-м жито,
Посіяла-м рідко;
Кого-м не любила і зроду не знала —
Присудив ми го дідько.

Посіяла-м жито,
Посіяла-м рідко;
Кого я любила, за ручку водила,
Та тепер го не видко.

СВІТИТЬ МІСЯЧЕНЬКО, ЯСНАЯ ЗОРЯ

Помірно ♩ = 100

Сві-тить мі-ся-чень-ко, яс-на-я зо-ря,
сві-тить мі-ся-чень-ко, яс-на-я зо-ря.

Світить місяченько, ясна зоря, (2)
Та й на то подвір'я, де бідна вдова. (2)
А в тої вдовиці гарна дівчина, (2)
Стоїть на подвір'ю, чеше волосся. (2)
Та й у синім морі умивається, (2)
Білим рушниченьком утирається. (2)
А на синім морі плывуть кораблі, (2)
А на тих кораблях хлопці молоді. (2)
А на тих хлопчиках шапки козацькі, (2)
А одна шапочка похилилася, (2)
Наша Верховина зажурилася. (2)
А ми ж тую шапочку підіймемо, (2)
Нашу Верховину розвеселимо. (2)

ОЙ СПИ, ДИТЯ, КОЛИШУ ТЯ

З почуттям, виразно

Ой спи, ди-тя, ко-ли-шу тя, доки не вснеш, не лишу тя.

Прикла-ду тя ка-мін-ця-ми, са-ма пі-ду за вів-ця-ми.

Ой спи, дитя, колишу тя,
Доки не вснеш, не лишу тя.
Прикладу тя камінцями, } 2
Сама піду за вівцями.

Повішу я колисочку
На зелену галузочку,
Вітрик буде повівати, } 2
Тебе, дитя, колисати.

ОЙ СПИ, СИНУ, КОЛИШУ ТЯ

Помірно

1)

Оя спи, си - ну, ко - ли - шу тя,

ten.

до - ки не вснеш, не ли - шу тя. Прикла - ду - тя

на - мін - ця - ми, са - ме пі - ду за вів - ця - ми.

1)

The musical score consists of four staves of music in G major and 2/4 time. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. It contains the first line of the melody with a first ending bracket over the final two notes. The second staff continues the melody with a *ten.* (ritardando) marking. The third staff concludes the main melody with a double bar line. The fourth staff shows a second ending for the first line of the melody, also marked with a first ending bracket.

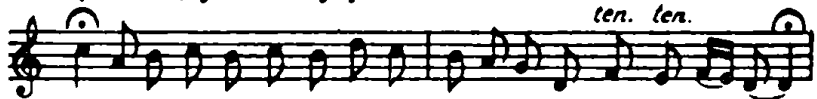
Ой спи, сину, колишу тя,
Доки не вснеш, не лишу тя.
Прикладу тя камінцями,
Сама піду за вівцями. } 2

Вівці будуть травку пасти,
А я буду кужіль прясти. } 2

Ой, кужілю-ворожілю,
Біда би тя, кужіль, пряла,
А не моя головонька
Над тобою та й дрімала. } 2

ОЙ ПОВІШУ Я КОЛИСОЧКУ

Протяжно, у вільному ритмі

Ой по-ві-шу я ко-ли-сочку на зе-ле-ну вер-би-ноч-ну,

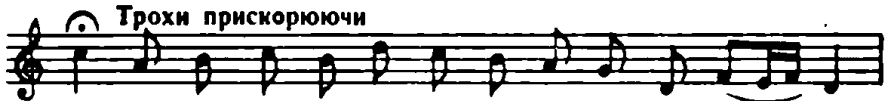
буде вітер по-ду-ва-ти, ко-ли-сочку ко-ли-са-ти.

Гей ко-лиш-ся, ко-лиш-ся, ко-ли-соч-ко но-ва!

Я в то-бі ко-ли-шу бі-ло-го со-ко-ла.

Гей, со-ко-ле-го-лу-бе, чи є вже по-луд-не?

- Я, риб-ко, не зна-ю, те-пер о-бід ма-ю.

Ой повішу я колисочку
На зелену вербиночку,
Буде вітер подувати,
Колисочку колисати.

Гей, колишся, колишся,
Колисочко нова!
Я в тобі колишу
Білого сокола.

Гей, соколе-голубе,
Чи є вже полудне?
Я, рибко, не знаю,
Тепер обід маю.

ГАЙЧІ МЕНІ, ГАЙЧІ

Спокійно

Гай_чі ме_ні, гай_чі, не є до_ма мам_ці.

Мам_ця пі_шла в по_ле, спи, бра_те-со_ко_ле.

The image shows two staves of musical notation in a 2/4 time signature. The first staff contains the melody for the first line of the song, and the second staff contains the melody for the second line. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllable placement under the notes.

Гайчі мені, гайчі,
Не є дома мамці.
Мамця пішла в поле,
Спи, брате-соколе.

Люлю мені, люлю,
Вшию ти кошулю
Тонойку, тонойку,
На літо легойку.

Гаю, сину, гаю,
Най я ти не лаю.
Маю я ти лати,
Волієш ти спати.

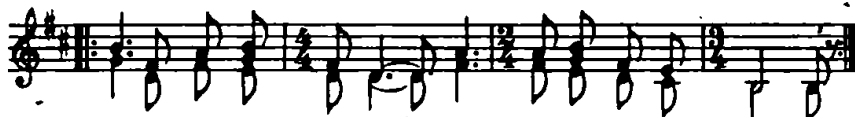
Про КОХАННЯ

МІСЯЦЮ-КОРОЛЮ

Повільно

Мі - ся - цю - ко - ро - лю, за - сві - ти по по - лю,

най со - бі у - бе - ру, гей, пшенич - ку з ку - ко - лю.

Місяцю-королю,
Засвіти по полю,
Най собі уберу, гей, } 2
Пшеничку з куколю.

Місяченько б світив,
Хмари залягають,
Ми би ся любили, гей, } 2
Люди нам не дають.

Люди нам не дають,
Мамка нич не каже,
Любімся, серденько, гей, } 2
Най нам хтось розкаже!

ОЙ НА ПЛАЮ ВІВЦІ ПАСУТЬ

Повно $\text{♩} = 100$

Ой на пла-ю вів-ці па-суть, на плаю на пла-ю;
та я сто-ю та й го-во-рю з то-бо-ю, вів-ча-рю.

1) 3

Ой на плаю вівці пасуть,
На плаю, на плаю;
Та я стою та й говорю } 2
З тобою, вівчарю.

Ой вівчарю молоденький,
Вівчарю, вівчарю,
Кажуть люди, що тя люблю, } 2
Та я й ся не таю.

Іде вівчар з полонини
В широкім ремені,
Несе мені подарунок } 2
Мало сиру в жмені.

ЦИ ВИСОКА КАЛИНОНЬКА

Помірно $\text{♩} = 66$

Ци ви-со-ка ка-ли-нонька, не мож при-сяг-ну-ти;

не-ве-ли-ка лю-бов бу-ла, не можу за-бу-ти.

Ци висока калинонька,
Не мож присягнути;
Невелика любов була,
Не можу забути. } 2

Коби-м була майвелика,
Я би присягнула,
Коби-м була не любила,
Я була б забула. } 2

ОЙ НЕ СВІТИ, МІСЯЧЕНЬКУ

Помірно

The musical score consists of three staves of music in a 2/4 time signature with a key signature of one flat (B-flat). The melody is written on a treble clef. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. The first staff contains the first line of the melody and lyrics. The second staff contains the second line, including a repeat sign (double bar line with dots) before the second measure. The third staff contains the third line, ending with a double bar line and repeat dots.

Ой не сві - ти, мі - ся - чень - ну, не сві - ти ні -
- ко - му, тіль - ки сві - ти ми - лень - ко - му,
тіль - ки сві - ти ми - лень - ко - му, як і - де до - до - му.

Ой не світи, місяченьку,
Не світи нікому,
Тільки світи миленькому, (2) } 2
Як іде додому.

Ой місяцю, місяченьку,
І ти, зоре ясна.
Засвіти ти на віконце, (2) } 2
Де дівчина красна.

ОЙ МІСЯЦЮ, МІСЯЧЕНЬКУ

Помірно

Ой мі-ся-цю, мі-сячень-ку, не-сві-ти ні-ко-му,

ті-льки мо-му ми-лень-ко-му, як і-де до-до-му.

Ой місяцю, місяченьку,
Не світи нікому,
Тільки мому миленькому, } 2
Як іде додому.

Ой місяцю, місяченьку,
Ой ти, зоре ясна,
Засвіти ми на подвір'я,
Де дівчина красна. } 2

ЛЕТІВ ПТАШОК ПОНАД ВОДУ

Помірно

Музична партитура для голосу, написана трьома лініями. Кожна лінія має під собою відповідні слова пісні. Ритм позначений двома півномами на початку першої лінії.

Ле - тів пта - шок по - над во - ду, ска - ла -
- му - тив піс - ком во - ду, за - ки дів - ча во - ду
бра - ло, із Ро - ма - ном роз - мов - ля - ло.

Летів пташок понад воду,
Скаламутив піском воду,
Заки дівча воду брало,
Із Романом розмовляло. } 2

«Ой Романе, Романочку,
Пусти мене додомочку,
Бо я матір лиху маю,
Буде бити, добре знаю». } 2

«Ой пушу тя додомочку,
Відгадай ми гаданочку.
Відгадаєш — моя будеш,
Не вгадаєш — чужа будеш. } 2

А що росте без коріння?
А що сходить без насіння?
А що грає — голос має?
А що плаче — сліз не має?» } 2

«Камінь росте без коріння,
Сонце сходить без насіння,
Скрипка грає — голос має,
Серце плаче — сліз не має». } 2

СЕРЕД СЕЛА ДИЧКА

Помірно, весело

The musical score consists of four staves of music in a 2/4 time signature. The melody is written on a treble clef staff. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. The lyrics are: 'Се-ред се-ла дич-ка, го-я-я, об-сі-я-на ма-ком, чу-га-я! Бо-лить ня го-лов-ка, е-я-го-я-я, я, за-тим є-ди-на-ком, чу-га-я!'.

Серед села дичка, го-я,
Обсіяна маком, чугая!
Болить ня головка, ея-го-я-я,
За тим єдинаком, чугая!

} 2

Ой ти, єдинаку, го-я,
Маю на тя дяку, чугая!
Любити тя важу, ея-го-я-я,
Лем ти нич не кажу, чугая!

} 2

Серед села дичка, го-я,
Розпустила листя, чугая!
Хлопець трактористом, ея-го-я-я,
Я го полюбила, чугая!

} 2

Прийде до ня милий, го-я,
Коси ми пов'яже, чугая!
Любила-м та й буду, ея-го-я-я,
Хто мені розкаже, чугая!

} 2

ГЕЙ, ПОПІД ЛІС ТЕМНЕНЬКИЙ

Широко

Гей по - під ліс тем - нень - кий зе - ле - на лі -

- ши - на, за - па - ла ми в ду - шу

Швидше

чор - но - бри - ва бі - ля - ви - на. Вий - ди, сер - де -

- ня, глянь - зір - ка зга - са, сріб - ний мі - сяць

я рід - них го - рах - на - ша вся кра - са

Гей, попід ліс темненький зелена ліщина,
Запала ми в душу чорнобрива білявина.
Вийди, серденья, глянь — зірка згаса,
Срібний місяць в рідних горах — наша вся
краса. (2)

Гей, розпушу я голос на всю полонину,
Заспіваю пісню про красу мою дівчину.
Квіточку зірве, в косу заплете,
Очі ласкаво-лукаві, серце золоте. (2)

Гей, високі Карпати по синії хмари;
Таку маю любку, що нема їй в світі пари:
Руки до праці, ноги до танцю,
Ліпше й краще я не знаю за мою Анцю. (2)

ОЙ МИГАЛЮ, МИГАЛЮ

Не поспішаючи
Дівчата

Ой Ми-га-лю, Ми-га-лю, й у-ве-ди ня з га-ю,
бо я дів-на мо-ло-день-ка, до-рож-ки не зна-ю.

Хлопці

Ой ко-ли б ти, мо-ло-день-ка, до-рож-ки не зна-ла,
ти би ме-не мо-ло-до-го Ми-га-льом не зва-ла.

«Ой Мигалю, Мигалю,
Й уведи ня з гаю,
Бо я дівка молоденька,
Дорожки не знаю». } 2

«Ой коли б ти молоденька
Дорожки не знала,
Ти би мене молодого
Мигальом не звала». } 2

«Ой Мигалю, Мигалю,
Мигалю, пропав би-сь,
Шила би-м ти сорочину,
Не знаю, ци взяв би-сь». } 2

«Ой знаєшся, біла дівко,
Пошити, пошити,
Та не знаєш на сорочці
Рубець запошити.» } 2

Сидить Юра коло мура,
А я коло нього,
Який ото Юра файний,
Пішла би-м за нього. } 2

Та я собі заспіваю,
Подь, Маріко, йграти,
Аж не ідеш — беру другу, } 2
Будеш бановати.

Ой під кертом криниченька,
Під кертом, під кертом,
Та ніхто ся так не любить, } 2
Як ми двоє з Петром.

Ой гопай, біла дівко,
Гопай коло мене,
Та забудеш гопанічко. } 2
Як підеш за мене.

ГЕЙ, СВІТИВ БИ МІСЯЧОК

У вільному ритмі, не поспішаючи

The image shows a musical score for the song "Гей, світив би місячок". It consists of four staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is written on a single treble clef staff. The lyrics are written below the notes. The first staff has a circled '(1)' above the first measure. The lyrics are: "Гей, світив би місячок, хмари закривають; лю-бив би-м дів-чат-ко, ей-я-гой, лю-ди ми не да-ють, чей-я-гой, лю-ди ми не да-ють, чей-я-гой." The lyrics are split across the four staves.

Гей, світив би місячок, хмари закривають;
лю-бив би-м дів-чат-ко, ей-я-гой,
лю-ди ми не да-ють, чей-я-гой,
лю-ди ми не да-ють, чей-я-гой.

Гей, світив би місячок,
Хмари закривають;
Любив би-м дівчатко, ей-я-гой,
Люди ми не дають, чей-я-гой. (2)

Гей, засвіти, місяцю,
На вріх, на тополю!
Най собі з дівчатком, ей-я-гой,
Мало поговорю, чей-я-гой. (2)

Гей, засвіти, місяцю,
Най ся видко буде!
Най виджу, з ким сиджу, ей-я-гой,
Ци подоба буде, чей-я-гой (2).

ОЙ КОНЮ МІЙ, КОНЮ

Не швидко

Ой ко - ню мій, ко - ню, си - ва в тя гри - венька,

по - не - си ня, ко - ню, де мо - я ми - лень - ка.

Ой коню мій, коню,
Сива в тя гривенька,
Понеси ня, коню,
Де моя миленька.

Понеси' ня, коню,
На широке поле,
Там моя миленька
Пшениченьку поле.

Полола, полола,
Кукіль убирала,
Коню вороному
На ніжки кидала.

«Перестань, дівчино,
Кукіль убирати,
Стели білу постіль
Та підемо спати.

Не стели широко,
А стели вузенько,
Не лягай далеко,
Присунься близенько».

«Як я, молоденька,
Із тобов лягати?
В тебе стара мати
Буде мене лати.

Твоя стара мати
Так мені казала,
Щоб я, молоденька,
Хлопців чаловала.

Та я не чалую,
Я ся того бою;
Кого я любила
І любити буду».

ОЙ У МОЇ МИЛЕНЬКОЇ ЯВОРОВІ ДВЕРІ

Помірно

Ой у мо - ї ми - лень - ко - ї я - во - ре - ві
 две - рі, са - мі ми ся от - во - ря - ють,
 як і - ду до не - ї. Са - мі ми ся
 от - во - ря - ють, чей, гой, са - мі за - пи - ра - ють,
 пусти, ми - ла, із ко - мо - ри, бо зо - рі зо - ря - ють.

Ой у мої миленької яворові двері,
 Самі ми ся отворяють, як іду до неї.
 Самі ми ся отворяють, чей-гой, сами запирають,
 Пусти, мила, із комори, бо зорі зоряють. } 2

Мила постіль постелила — спати не лягала,
 Отворила оболочок — милого чекала.
 Не є мого миленького, чей-гой, не є мого Івана,
 Буде моя постеленька стелена до рана. } 2

ІВАНКУ, ІВАНКУ, КУПИ МИ РУМ'ЯНКУ

Співуче, мрійно

І - ван - ку, І - ван - ку, ку - пи ми ру - м'ян - ку,
ку - пи ми ру - м'ян - ку, вби - м ся ру м'я - ни - ла,
вби - м ся ру - м'я - ни - ла, як пі - ду до тан - ку.

Іванку, Іванку, купи ми рум'янку,
Купи ми рум'янку,
Вби-м ся рум'янила, вби-м ся рум'янила, } 2
Як піду до танку.

У мого Іванка за шапков косиця,
За шапков косиця,
Тоді від ня іде, тоді від ня іде, } 2
Як зійде зірниця.

Серед села липа, барвінком обвита,
Барвінком обвита,
Кажуть люди, Йванку, кажуть люди, Йванку, } 2
Що я буду бита.

Темна нічка, темна, до самого ранку,
До самого ранку,
Любила-м та й буду, любила-м та й буду } 2
Я тебе, Іванку.

ІВАНКУ, ІВАНКУ, З ТОГО БОКУ ЯРКУ

Помірно

І - ван - ну, І - ван - ну, з то - го бо - ну яр - ну,
з то - го бо - ну яр - ну, І - шла би - м до те - бе,
і - шла би - м до те - бе, взя - ла во - да лав - ну.

Іванку, Іванку, з того боку ярку
З того боку ярку,
Ішла би-м до тебе, ішла би-м до тебе,
Взяла вода лавку.

Лавочка тоненька, вода студенька,
А я молоденька,
Годна ся вломити, годна ся вломити,
Жаль ми ся втопити.

ІВАНКУ, ІВАНКУ, З ТОГО БОКУ ЯРКУ

Помірно $\text{♩} = 80$

І - ван - ку, І - ван - ку, з то - го бо - ку яр - ку,
 і - шла би - м за те - бе, взя - ла во - да лав - му,
 і - шла би - м за те - бе, взя - ла во - да лав - му.

1) 2) 1) 2)

Іванку, Іванку
 З того боку ярку,
 Ішла би-м за тебе,
 Взяла вода лавку. } 2

Взяла вода лавку,
 А й переміточки,
 Вже ми не ходити
 Аж до білявочки. } 2

Та най її несе
 У Чорнеє море,
 Бо я із тобою
 Не зазнаю горя. } 2

ІВАНКУ, ІВАНКУ, З ТОГО БОКУ ЯРКУ

Помірно = 184

І - ван - ну, І - ван - ну, з то - го бо - ну яр - ну,

і - шла би - м до те - бе, взя - ла во - да лав - ну.

Іванку, Іванку, з того боку ярку, (2)
Ішла би-м до тебе — взяла вода лавку. (2)

Лавочка тоненька, а вода бистренька, (2)
Стигне ся вломити — жаль ми тя лишити. (2)

Жалі мої, жалі, як вас много маю, (2)
Спишу вас на листок, вержу до Дунаю. (2)

Дунай буде плисти, жалі мої нести (2)
До мого милого, до маймилішого. (2)

НЕ СПАЛА Я СЕЇ НОЧІ

Помірно $\text{♩} = 160$

Не спа - ла я се - ї но - чі,
не спа - ла на во - лос, все - м га - да - ла,
ци не вчу - ю й ми - лень - но - го го - лос.

1)

Не спала я сеї ночі,
Не спала на волос,
Все-м гадала, ци не вчую
Й миленького голос. } 2

Сеї ночі, попівночі
Приснив ми ся й сончик,
Що ми ходить коло хижі
Кучерявий хлопчик. } 2

Не спала я сеї ночі
Та встала раненько,
Смутна хожу й невесела,
Ци віриш, серденько? } 2

Чому-сь тоді й не приходив,
Коли-м ти веліла:
Цілу нічку й на припічку
Свічечка горіла. } 2

Ой як собі погадаю
Та за свого любка,
Котять ми ся сльози з очей, } 2
Як ниточка з клубка.

Ой вмираю, моя мамко,
Вмираю, вмираю;
На постелі крижом лежу,
На хлопців моргаю.
Ей, дану, каже, дану,
На хлопців моргаю.

КОЛО ЛІСУ ЗЕЛЕНОГО

Помірно, не поспішаючи

The musical score consists of five staves of music in a single system. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The melody is written on a five-line staff. Below the first staff, the lyrics are: "Ко-ло лі-су зе-ле-но-го, па-се І-ван". The second staff continues the melody with lyrics: "но-ня сво-го. Па-се, па-се, по-па-су-є". The third staff has lyrics: "та й на ми-лу по-кли-ку-є, го-я, го-". The fourth staff has lyrics: "-я. Па-се, па-се, по-па-су-є". The fifth staff concludes the piece with lyrics: "та й на ми-лу по-кли-ку-є, го-я, го-я." The music ends with a double bar line.

Коло лісу зеленого
Пасе Іван коня свого,
Пасе, пасе, попасує,
Та й на милу покликуює, } 2
Гоя-гоя.

ОЙ НЕ САМА, НЕ САМА

Помірно $\text{♩} = 116$

The musical score is written on a single treble clef staff in 2/4 time. It consists of four lines of music. The first line contains the first two measures of the melody. The second line contains the next two measures, with a first ending bracket (1) above the first measure. The third line contains the next two measures, with second (2) and third (3) endings marked above the first and second measures respectively. The fourth line contains the final two measures, with first (1), second (2), and third (3) endings marked above the first, second, and third measures respectively. The lyrics are written below the notes, aligned with the syllables.

Ой не са - ма, не са - ма ка - ли - ну ла -
- ма - ла, ла - ма в і ми - лень - кий,
го - я я, я лем до хи - ля - ла

Ой не сама, не сама
Калину ламала,
Ламав і миленький, го-я-я, } 2
Я лем дохиляла.

Ой над водов, над водов
Два прутики гнуться,
А за мнов, молодов, го-я-я, } 2
Два легіні б'ються.

Не бийтеся, легіні,
Я ваша не буду:
Кому-м ручку дала, го-я-я, } 2
Того любить буду.

СПІВАЙТЕ, ДІВОЧКИ

Помірно

Співайте, дівочки, красно по-дівоцьки,

та й аби ся розвивали сухі галузочки.

Співайте, дівочки,
Красно по-дівоцьки,
Та й аби ся розвивали } 2
Сухі галузочки.

Ще ся не розвила
Лиш одна липочка,
А й що ї посадила } 2
Моя фраїрочка.

ОЙ ПОПІД ГАЙ МИЛА ТЕЛЯТА ПАСАЄ

Широко, співуче

Ой попід гай мила
Телята пасає,
Телята пасає
Та й собі співає.

Телята пасає
Та й собі співає,
Голос по діброві
Лиш ся розлягає.

Голос по діброві
Лиш ся розлягає,
Та у тій хвилині
Милий прибігає.

Вечір вечоріє,
Сонечко заходить,
«Ой ти, мила, мила,
Що поночі ходиш?»

«Ой я, милий, милий,
Телята пасала,
Тото ся згубило,
Що сночі не било».

«Ци будеш ми, мила,
Хороше співати?
Поміг би-м ти, мила,
Телятка глядати».

«Сідай, милий, сідай,
Бо я вже сідаю,
Слухай, милий, слухай,
Бо я вже співаю».

Нічка була темна
Та й ся перенесла:
Ой старая мати
Обідицю несла.

Унесла й обідець,
Глянула на вбое:
«Ой ви, діти мої,
Не зробили злос?»

«Ой старая мати,
Перестань лаяти,
Беру від тя доньку,
Не будеш ї мати».

«Бери її, бери,
Помагай ти боже,
Благословлю я вас,
Благослов вас, боже.

Благослов вас, боже,
Од сеї години,
Я вас благословлю
Все кожної днини».

Ой піду я, піду
В гору та в долину,
Ой урву я, урву
Ружу та й калину.

Ци ружу урвати,
Калину ламати,
Ци ся віддавати,
Ци дівков гуляти.

Ой як я ся віддам,
То суєта буде,
А дівков гуляти —
Мовляються люди.

Люди би вмовили
Камінець та й воду,
Не вби умовили
Дівчину молоду.

ГОРІ СЕЛОМ ІДУ СОБІ

Не поспішаючи $\text{♩} = 92$

The musical score is written on three staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The tempo is marked as 'Не поспішаючи' (Not in a hurry) with a quarter note equal to 92 beats per minute. The lyrics are written below the notes.

Го-рі се-лом і-ду со-бі та й кони-на ве-ду
со-бі. Гей, бі-ла ле-лі-я, чор-ня-ва, ку-че-ря-ва
дів-чи-на із чор-ни-ми о-чи-ма.

Горі селом іду собі
Та й коника веду собі,
Гей, біла лелія,
Чорнява, кучерява дівчина
Із чорними очима.

Та й коника та й кобилку,
Та й дівчину-чорнобривку.
Гей, біла лелія,
Чорнява, кучерява дівчина
Із чорними очима.

ГОРІ СЕЛОМ ІДУ СОБІ

Не поспішаючи $\text{♩} = 84$

The musical score consists of three staves of music in a 2/4 time signature with a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked as 'Не поспішаючи' (Not in a hurry) with a quarter note equal to 84 beats per minute. The lyrics are written below the notes.

Го - рі се - лом і - ду со - бі
та й ко - ни - на ве - ду со - бі. Та й ко - ни - на
та й ко - бил - ку, та й дів - чи - ну чор - но - брив - ку.

Горі селом іду собі
Та й коника веду собі,
Та й коника та й кобилку,
Та й дівчину-чорнобривку. } 2

Куди-м давно хожовала,
Верба ружі ружовала,
А тепер я куди зайду,
Лише з верби листок найду. } 2

Листок з верби розов'ється,
А молодість не вернеться,
Не вернеться вже ніколи,
Не завидуй моїй долі. } 2

ПОПІД ГОРУ ВІТЕР ВІЄ

Помірно

По - під го - ру ві - тер ві - є,
 мо - я ми - ла ру - жу сі - є; ру - жу сі - є,
 ру - жа схо - дить, до дів - чи - ни хло - пець хо - дить.
 1) 2)
 3) 4)

Попід гору вітер віє,
 Моя мила ружу сіє;
 Ружу сіє, ружа сходить,
 До дівчини хлопець ходить. } 2

Ой дівчино, серце моє,
 Снило ми ся личко твоє,
 Не так личко, як ти сама,
 На папері змальована. } 2

ОЙ НА ГОРІ ВІТЕР ВІЄ

Помірно

The musical score is written on three staves in a single system. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody is written in a simple, folk-like style. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. The second staff contains a repeat sign (double bar line with two dots) in the middle, indicating a repeated section of the melody. The third staff concludes the piece with a double bar line and repeat dots.

Ой на го - рі ві - тер ві - є,
там дів - чи - на ру - жу сі - є; ру - жу сі - є,
ру - жа схо - дить, до дів - чи - ни хло - пець хо - дить.

Ой на горі вітер віє,
Там дівчина ружу сіє;
Ружу сіє, ружа сходить,
До дівчини хлопець ходить. } 2

Ой дівчино, серце мое,
Снило ми ся личко твоє,
Не так личко, як ти сама,
На папері змальована. } 2

Твої браття карти грали,
Оби ми ся не побрали;
Твоя мати говорила,
Оби ми ся не любили. } 2

Твоя мати чарівниця
Та й велика розлучниця —
Розлучила рибку з водов
Та й хотіла мене з тобов. } 2

НА МОЧАРИ, СИВИЙ КОНЮ, НЕ ПАСИ

Помірно

На мо - ча - ри, си - вий ко - ню, не па - си,
ли - ше ме - не до ми - ло - і по - не - си.
1) По - не - си ня, си - вий ко - ню, до не - і,
2) най ми сер - це не вмі - ва - є без не - ї.

1) 2)

На мочари, сивий коню, не паси,
Лише мене до милої понеси.
Понеси ня, сивий коню, до неї,
Най ми серце не вміває без неї. } 2

Та ти мене, сивий коню, понеси
Та пушу тя у отаву та паси.
Та ти паси, сивий коню, до рана
Прийде к тобі моя мила убрана. } 2

ОЙ НА ГОРІ, НА ГОРІ

Помірно $\text{♩} = 72$

Ой на го - рі, на го - рі ой па - се ба -

- ран тер - ня; роз - ку - сив Ян - ко врі - ха, да - є Марь - ці зер - ня.

Ой на горі, на горі
Ой пасе баран терня,
Розкусив Янко вріха,
Дає Марьці зерня.

Ой дає їй, ой дає
Та саме й середенце,
Аби їй не боліло
За другими серце.

ОЙ ЗВІДСИ ГОРА

Плавно не поспішаючи $\text{♩} = 42$

Ой звід-си го-ра, звід-ти дру-га-я,

ме-жи ти-ми го-ронь-ка-ми яс-на-я зо-ря.

Ой звідси гора,
Звідти другая,
Межи тими гороньками } 2
Ясна зоря.

Я собі гадав,
Що зоря зійшла,
А то моя дівчинонька } 2
По воду пішла.

А я за нею,
Як за зорею,
Чистим полем, сивим конем, } 2
Чей ї догоню!

Я ї догонив
Та й ї ся вклонив:
«А хто тебе, моя мила, } 2
Так рано збудив?»

«Ніхто не збудив,
Сама я встала,
Коли перша зірка зійшла, } 2
Я ся вмивала.

Я ся вмивала
Та й заплакала,
Та й за свого миленького } 2
Тяжко згадала».

«Дівчино моя,
 Напій ми коня!»
 «Не напою, бо ся бою,
 Бо ще-м не твоя. } 2

Як буду твоя —
 Напою ти два,
 З студеної кирниченьки,
 З нового відра». } 2

А кінь воду п'є,
 Копитами б'є.
 «Сокотися, моя мила,
 Най тя не уб'є». } 2

«Ой най ня уб'є,
 Най ня не буде,
 Є у мене менша сестра
 За тебе піде». } 2

«Сестра меншая
 Тото не така,
 Не пристане до серденька
 Так, як ти сама». } 2

МАЛА Я ФРАІРА

Не швидко, з сумом $\text{♩} = 76$

Ma - ла я фра - і - ра, ше - я - го - я - гой,
ймя му бу - ло Ян - ко, ймя му бу - ло Ян - у

The musical score is written on two staves in G major and 2/4 time. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The tempo is marked 'Не швидко, з сумом' with a quarter note equal to 76. The melody consists of eighth and quarter notes, with a fermata over the final note. The second staff continues the melody, marked 'leg.' and '16', ending with a double bar line. The lyrics are written below the notes.

Мала я фраїра, шея-гоя-гой,
Ймя му було Янко. (2)

Забила го куля, шея-гоя-гой.
Под унгарським замком. (2)

ШИРОКА КУШУЛЯ; ШИТА ГОРІ КРАЙОМ

Помірно

Ши-ро-ка ку-шу-ля, ши-та го-рі кра-йом;

ши-ла ї ми-лень-ка під зе-ле-ним га-йом

Широка кушуля, шита горі крайом,
Шила ї миленька під зеленим гайом. (2)

Шила й ушивала, весело співала,
Коли ї давала — жалісно плакала. (2)

«А що ти, мій милий, по кошулі буде.
Кой підеш на войну, хто ї носить буде?» (2)

«Як піду на войну, візьму із собою,
Буду ся з нев тішить, як, мила, з тобою. (2).

Аж мене поранять — буде ми на рани,
Аж мене й убиють — буде ми до ями». (2)

А МІЙ МИЛИЙ ДО ПРАГИ ІДЕ

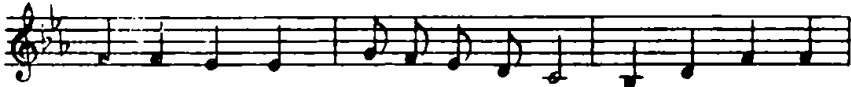
Не швидко

А мій ми-лий до Пра-ги і-де. Бли-ска-є...

Он грім гре-мить. А чей да где й у корч-му вда-рить

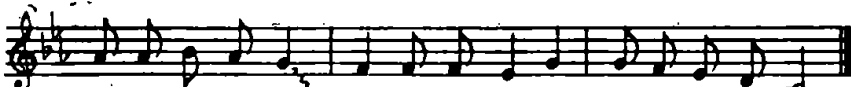
У-да-рив би й у Те-ля-тин-ці- ве-ли-ний ми

жаль на сер-ці. Корч-ма го-рить- ні-хто не га-сить,

сер-це ня бо-лить- ні-хто не го-їть. Лиш мій ми-лий

кой за го-во-рять-сво-йов бе-сі-дов сер-це зве-се-лить.

А мій милий до Праги іде.
Блискає... Он грім гремить
Ачей дагде й у корчму вдарить.
Ударив би й у Телятинці —
Великий ми жаль на серці.
Корчма горить — ніхто не гасить,
Серце ня болить — ніхто не гоїть. (2)
Лиш мій милий кой заговорить —
Своيوف бесідов серце звеселить.

МИЛИЙ, МИЛИЙ, ЩО БИ-СЬ РОБИВ

Помірно $\text{♩} = 116$

„Ми - лий, ми - лий що би-сь ро - бив,
кедь би ме - не дру - гий лю - бив?“ Тра - ва зе - ле - на
ще й ко - ма - ни - ця, й од - да - ва - ла би ся вда - ни - ця.

«Милий, милий, що би-сь робив,
Кедь би мене другий любив?»
Трава зелена ще й команиця,
Оддавала би ся вданиця.

«Я би-м сидів та позирав —
Другий любив, а я узав».
Трава зелена ще й команиця,
Оддавала би ся вданиця.

Варіант приспіву:

Трава зелена колосується,
Щось на мене мила дується.

ЗАСПАВ ЙОНЧІ НА ГОРІ

Не поспішаючи

Заспав Йончі на горі, (2)
Хто го збудить на зорі? (2)

Приїде дощик з бурями. (2)
Та го збудить зорями. (2)

Де ся змочив, там ся суш, (2)
Не лягай ми на банкуш. (2)

Бо мій банкуш біліє, (2)
Твоя глава мокра є. (2)

Інде ходиш кожний день, (2)
А до мене — по в тиждень. (2)

Прийдеш до ня в суботу, (2)
Кой мам пильну роботу. (2)

Прийди до ня в неділю, (2)
Файно ти ся приберу. (2)

Будем ми ся миловать, (2)
Праву ручку собі дать. (2)

Праву ручку посполу, (2)
Будем жити в спокою. (2)

ПЕРЕЛАЗ, ПЕРЕЛАЗ ОД СУСИДА ДО НАС

Рухливо

1)

Пе - ре - лаз, пе - ре - лаз, од су - сі - да до нас;

2)

су - сід - ський ле - гі - ню, чом не хо - диш до нас?

1) 2) 2а)

Перелаз, перелаз,
 Од сусіда до нас;
 Сусідський легіню,
 Чом не ходиш до нас? } 2

До вас би ходити,
 Тебе би любити,
 Я хлопець молодий,
 Знаю ся ганьбити. } 2

Ой жалю мій, жалю,
 Що тя много маю,
 Спишу тя на листок,
 Пушу до Дунаю. } 2

Дунай буде плисти,
 Тебе, жалю, нести
 До той милої,
 До кучерявої. } 2

Кучерява верба,
Коріння в долину;
Вчинила-сьми, мила,
За тобов погину. } 2

Розчини ми, мила,
Я тобі заплачу,
Най я свої ночі
За тобов не трачу. } 2

Ночі би тратити,
Тебе би любити,
Я хлопець молодий,
Знаю ся ганьбити. } 2

ПЕРЕЛАЗ, ПЕРЕЛАЗ ВІД СУСІДИ ДО НАС

Помірно

Пе - ре - лаз, пе - ре - лаз,
від су - сі - ди до нас; сусідський ле - гі - ню,
су - сі - дський ле - гі - ню, чом не йдеш до нас?

«Перелаз, перелаз
Від сусіди до нас;
Сусідський легіню,
Сусідський легіню,
Чом не йдеш до нас?» } 2

«До тебе я ішов,
Тебе я не знайшов,
Нічка темна була,
Нічка темна була,
Тебе я не знайшов. } 2

До тебе ходити...
Як тебе любити?
Ти іще молода,
Я іще молодий,
Будем ся ганьбити». } 2

«Перелаз, перелаз
Від сусіди до нас;
Сусідський легіню,
Сусідський легіню,
Ждем тебе до нас». } 2

МИЛА, МИЛА, ДЕ-СЬ БУВАЛА

Помірно

„Ми-ла, ми-ла, де-сь бу- ва- ла, ко-ли во-да й у-ли-
ва- ла?“ „Я сто-я-ла на край мо-сті та ви-зирала фан-ні хлоп-ці.“

«Мила, мила, де-сь бувала;
Коли вода й уливала?»
«Я стояла на край мості
Та взирала фанні хлопці».

«Маріш, Маріш, повіж правду,
Де я тебе вечір найду,
Чи в коморі мурованій,
Чи в постелі мальованій?»

«Не в коморі мурованій —
У постелі мальованій;
Не в коморі, не у сінях —
У милого на колінях».

СВІТИТЬ МІСЯЦЬ НА НЕБІ

Помірно

„Сві-тить кі-сяць на не-бі, пусть ня, ми-ла,
ід со-бі!“ „Як я те-бе пу-стить
мам, кой я про-ста, а ти пан?“

«Світить місяць на небі,
Пусть ня, мила, ід собі!» } 2
«Як я тебе пустить мам,
Кой я проста, а ти пан?» } 2

«По чому-сь ня узнала,
Паном-ись ня назвала?» } 2
«По калапі, по пір'ю,
Солодкий мій фраїру.» } 2

Чому-сь до ня не прийшов,
Коли місяць ізійшов?» } 2
Тебе біда принесла,
Кой зірниця ізійшла.» } 2

ТЕЧЕ ВОДА ЛЕДОВА

Помірно

Те - че во - да ле - до - ва,
те - че во - да ле - до - ва до ми - ло - і
до дво - ра. до ми - ло - і до дво - ра.

Тече вода ледова (2)
До милої до двора. (2)

Мила моя, встань д'горі, (2)
Бо вже бетяр на дворі. (2)

На конику несеться, (2)
Шапочка му трясеться. (2)

За шапочков лелія, (2)
Що му дала Марія. (2)

ГОРІ ГАЙ, ДОЛІ ГАЙ

Помірно $\text{♩} = 96$

The musical score consists of three staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The tempo is marked 'Помірно' (Moderato) with a quarter note equal to 96 beats per minute. The lyrics are written below the notes.

Го - рі гай, до - лі гай по - над Ти -
- су, Ду - най! Не бе - ри ня, любну, кой ти за дру -
- гов жаль, не бе - ри ня, любну, кой ти за дру - гов жаль.

Горі гай, долі гай,
Понад Тису, Дунай!
Не бери ня, любку,
Кой ти за другов жаль. } 2

ЧЕРЕЗ РІЧЕНЬКУ, ЧЕРЕЗ БОЛОТО

Помірно $\text{♩} = 144$

Че - рез рі - чень - ку, че - рез бо - ло - то

по - дай ру - чень - ну, мо - є зо - ло то,

1) по - дай ру - чень - ку, по - дай дру - гу - ю,

2) по - дай ли - чень - ко - най по - ці - лу - ю

1) по - дай ру - чень - ку, по - дай дру - гу - ю,

2) по - дай ру - чень - ку, по - дай дру - гу - ю,

Через річеньку, через болото
 Подай рученьку, моє золото,
 Подай рученьку, подай другую, } 2
 Подай личенько — най поцілує.

Ой ти, дівчино, очима блудиш,
 Сама не знаєш, кого ти любиш.
 Ой знаю, знаю, кого кохаю, } 2
 Лиш то не знаю, з ким жити маю.

Любила-м хлопця, а хлопець мене,
 Хороший хлопець ходив до мене.
 Ходив до мене два із півроку, } 2
 Поки не взнали вороги збоку.

А як узнали — розщебетали,
 Богдай у бога щастя не мали,
 У бога щастя, життя до року } 2
 За нашу любов, тверду, золоту.

ЦИ ІШОВ Я ПОПІД ГАЙ ЗЕЛЕНИЙ

Помірно

Ци і - шов я по - під гай зе - ле - ний
та й найшов я камінь марму - ро - вий, з - під каме - ня во - да ся й у -
- ли - ва - пкй і, ми - ла, ке - дь ти спра - вед - ли - ва.

Ци ішов я попід гай зелений
Та й найшов я камінь мармуровий,
З-під каменя вода ся й улива —
Пий ї, мила, кедь ти справедлива.

Нащо би-м я з тої води пила,
Кой я дівка іще справедлива?
Напиюся з шистрого поточка —
Глядай собі, милий, фраїрочку.

Як я й умру — добре ня сховайте,
Всі дівчата на погріб зволяйте,
Ой наперед мою фраїрочку —
Най заплаче на моім гробочку.

ОЙ НА ГОРІ ДУБ ДУПЛАВИЙ

Помірно $\text{♩} = 112$

1)

Ой на го-рі дуб дуп-ла-вий,
 а мій ми-лий ку-че-ря-вий,
 ку-че-ри-ки у-верх ока-чуть,
 за ним мо-ї оч-ка пла-чуть.

1)

Ой на горі дуб дуплавий,
 А мій милий кучерявий,
 Кучерики уверх скачуть,
 За ним мої очка плачуть. } 2

Казала-м ти, Іваночку,
 Глядай собі фраїрочку,
 А я собі побратима
 Із самого Дебрецина. } 2

Казала-м ти, Іваночку,
 Не пий в корчмі паленочку:
 Паленочка із погара
 Ізвела би ми бетяра. } 2

Ой на горі дуб дуплавий,
 А мій милий кучерявий,
 Кучерики уверх скачуть,
 За ним мої очка плачуть. } 2

ОЙ НА ГОРІ ДУБ ДУПЛАВИЙ

Помірно ♩ = 104

The image shows a musical score for the song 'Ой на горі дуб дуплавий'. It consists of three staves of music in a 2/4 time signature with a key signature of three flats (B-flat, E-flat, A-flat). The tempo is marked 'Помірно' (Moderato) with a quarter note equal to 104 beats per minute. The lyrics are written below the notes. The first staff contains the first line of the song. The second staff contains the second line, with a double bar line and repeat dots at the end. The third staff contains the third line, with a 'cres.' marking above it and a double bar line with repeat dots at the end.

Ой на го-рі дуб ду-пла-вий,
ей-я-гой, в ме-не люб-ко
ку-че-ря-вий, ай-я-гой.

Ой на горі дуб дуплавий, ейя-гой,
В мене любко кучерявий, ейя-гой. (2)

Кучерями потрясує, ейя-гой,
Літер вина розкажує, ейя-гой. (2)

Літер вина — не новина, ейя-гой,
Поцілуй ня, моя мила, ейя-гой. (2)

Як я знаю цілувати, ейя-гой,
Друга буде банувати, ейя-гой. (2)

Най банує, так і треба, ейя-гой,
Минула ї моя кедва, ейя-гой. (2)

Понад гору гусак летів, ейя-гой,
Не вден би ня легінь хотів, ейя-гой. (2)

А я його не хотіла, ейя-гой,
Бо він чорний, а я біла, ейя-гой. (2)

Бо він чорний, як кой кавка, ейя-гой,
А я біла, як білявка, ейя-гой. (2)

КОЛИ ТОТУ КОМАНИЦЮ СІЯЛИ

Широко

Музична партитура пісні «Коли тоту команицю сіяли». Партитура складається з шістьох рядків нот на скрипковій лінійці. Ключовий знак — дві діжки (F# і C#), ритмічний знак — 2/4. Під нотами наведено ліричні тексти українською мовою. Текст розбитий на складові частини, що відповідають ритмічним групам нот.

Но-ли то-ту ко-ма-ни-цю
сі-я-ли, то-ді ми ся
лю-бо-ва-ти по-ча-ли.
А ще то-та ко-ма-ни-ця не зій-
шла, вже ся на-ша вір-на
лю-бов ро-зій-шла.

Коли тоту команицю сіяли,
Тоді ми ся любовати почали.
А ще тота команиця не зійшла,
Вже ся наша вірна любов розійшла.

Думаш, дівко, що тя люблю, го-я-я,
Коли до тя вечір прийду, чугая!
А я прийду говорити, го-я-я,
Думаш, бідо, що любити, чугая!

Дівчинонько стародавна, го-я-я,
Любив я тя недодавна, чугая!
Любив я тя і ще буду, го-я-я,
Нигда тебе не забуду, чугая!

НЕДАЛЕКО ІЗ БУШТИНА ДО ТИСИ

Повагом

Не да ле но із Буш ти на
до Ти си, не да ле но
із Буш ти на до Ти си, до Ти си;
«що-сь пла ка ла, мо я ми ла,
1. по ти хи?» 2. по ти хи?»

Недалеко із Буштина до Тиси,
Недалеко із Буштина до Тиси, до Тиси;
«Що-сь плакала, моя мила, потихи?» (2)

«Я плакала, мій миленький, за тобов,
Я плакала, мій миленький, за тобов, за тобов,
Що не буду любитися із тобов». (2).

Коли-м ішов із Буштина, із торгу,
Коли-м ішов із Буштина, із торгу, із торгу,
Загубив-им із коника подкову. (2)

Не жаль мені за подкову, що згубив,
Не жаль мені за подкову, що згубив, що згубив,
А жаль мені за дівчинов, що-м любив. (2)

Бо подкову ковач приб'є та й буде,
Бо подкову ковач приб'є та й буде, та й буде,
А дівчина шуга моя не буде. (2).

Ой на горі чорна хмара буриться,
Ой на горі чорна хмара буриться, буриться,
Моя мила за другими журиться. (2)

«Не журися, моя мила, що я п'ю,
Не журися, моя мила, що я п'ю, що я п'ю,
Будеш, мила, банувати, як я вмру. (2)

Будеш, мила, банувати, плакати,
Будеш, мила, банувати, плакати, плакати,
Як я буду в сирій землі лежати. (2)

В сирій землі, в сирій землі плечима,
В сирій землі, в сирій землі плечима, плечима,
Із чорними, із чорними й очима». (2)

ОЙ ЗІЙДИ, МІСЯЧИКУ

Помірно

Ой зій-ди, мі-ся-чи-ну,
зій-ди на ко-мо-ру; ой вий-ди, дів-чи-но,
вий-ди, чор-но-бри-ва,— най з то-бов по-го-во-рю

Ой зійди, місячику,
Зійди на комору;
Ой вийди, дівчино,
Вийди, чорнобрива,
Най з тобов поговорю. } 2

Рада би-м д тобі вийти
Та й поговорити,
Ой лежить серденько
На правій ручині —
Жаль його пробудити. } 2

ЧОМУ-СЬ ДО НЯ НЕ ПРИЙШОВ

Помірно $\text{♩} = 72$

Одна

„Чо- му-сь до ня не прий- шов,

Двоє

Кой-ем ти ка- за- ла? Чи ко- ня не мав,

Всі

Чи стеж- ки не знав, Чи мать не пус- на- ла?”

1) Одна

Двоє

„І ко- ня я мав, І стеж- ку я знав,

Всі

І ма- ти пус- на- ла. Най. мен- ша се- отра,

Бо- дай не зрос- ла, Сі- дель- це схо- ва- ла.”

1)

«Чому-сь до ня не прийшов,
Кой-ем ти казала,
Чи коня не мав, чи стежки не знав,
Чи мать не пускала?» } 2

«І коня я мав, і стежку я знав,
І мати пускала,
Найменша сестра, бодай не зросла,
Сідельце сховала.» } 2

А старша сестра сідельце знайшла,
 Кони́ка сідлала:
 «Іди, братику, до дівчиноньки,
 Коли ти казала». } 2

«Тече річенька невеличенька,
 Схочу — перескочу;
 Ой оддай мене, моя матінко,
 За кого я хочу». } 2

Ой не оддала мене матінка,
 За кого хотіла,
 Ой та й оддала мене матінка
 За старого діда. } 2

Ой та й оддала мене матінка
 За діда старого,
 Ще й приказала цілувать його,
 Якби молодого. } 2

Цілувала рік, цілувала два,
 Третій не схотіла,
 Перекинулась в сиву зозулю
 Й у гай полетіла. } 2

Гаєм летіла, гілля ламала
 Своїми крилами,
 Гаєм летіла, землю вкροпила
 Своїми сльозами. } 2

Прилетіла вна до свого двора
 Та яла кувати,
 Та яла й вона своїй родині
 Жалю завдавати. } 2

А старий батько сидить край стола,
 Газету читає,
 А мати стара сидить край стола,
 Рушник ушиває. } 2

А менший браток ходить по двору,
 Пушку набиває:
 «Позволь, матінко, й убить зозулю —
 Нехай не куває». } 2

«Не позволю я й убить зозулю —
 Та нехай куває,
 Та нехай вона своїй родині
 Жалю завдає». } 2

КОЛО БРОДУ, БРОДУ

Помірно

Ко- ло бро- ду, бро- ду
бра- ла дів- ка во- ду, і- шла по- над
бе- рег та впа- ла у во/ду/.
А там три ко- за- ки
ко- ня на- пу- ва- ли, мо- ло- ду дів-
- чи- ну гар- но роз- мов- ла/ли/.
1)

Коло броду, броду
Брала дівка воду,
Ішла понад берег
Та впала у воду.
А там три козаки
Коня напували,
Молоду дівчину
Гарно розмовляли.

Один козак каже:
«Рибка в воді плавле»,

Другий козак каже:
«Дівча потопає».
Третій козак каже:
«Треба рятувати,
Молодій дівчині
Тяжко умирати».

«Рятуй ня, козаче,
Рятуй ня молоду,
Як ня вирятуєш,
Дам ти нагороду,
Від батька рідного —
Коня вороного,
Від мене самої —
Срібла й злата много.

Мати, моя мати,
Що я наробила?—
Козак жінку має,
Я го полюбила
Козак жінку має
Ще й діточок троє,
Я го полюбила —
Поберемся двоє».

НА ТІМ БОЦІ ДУНАЯ

Рухливо ♩ = 132-138

На тім бо-ці Ду-на-я,
 мой, ча-ба-но, мой, мой, ча-бан ві-ці
 за-вер-та-є, гей-я, го-я, гой, гой.

На тім боці Дуная,
 Мой, чабане, мой, мой,
 Чабан вівці завертає,
 Гейя-гой, гой, гой. } 2

Чабан вівці завертає,
 Мой, чабане, мой, мой,
 Та на хлопців поглядає,
 Гейя-гой, гой, гой. } 2

Ой ви хлопці-молодці,
 Мой, чабане, мой, мой,
 Накажіте дівочці,
 Гейя-гой, гой, гой. } 2

Накажіте дівочці,
 Мой, чабане, мой, мой,
 Що в розовій стрічечці,
 Гейя-гой, гой, гой. } 2

Най вона ся віддає,
 Мой, чабане, мой, мой,
 Най на мене не ждає,
 Гейя-гой, гой, гой. } 2

Як то дівка учула,
Мой, чабане, мой, мой,
До матері махнула,
Гейя-гоя, гой, гой. } 2

Підбігає до воріт,
Мой, чабане, мой, мой,
Хватає за лівий бік,
Гейя-гоя, гой, гой. } 2

Ой мамо, що робить?
Мой, чабане, мой, мой,
В мене серденько болить,
Гейя-гоя, гой, гой. } 2

В мене серденько болить,
Мой, чабане, мой, мой,
Не хоче вівчар любить.
Гейя-гоя, гой, гой. } 2

Біжи, доню, до гаю,
Мой, чабане, мой, мой,
Зламай зілля розмаю,
Гейя-гоя, гой, гой. } 2

Ще до гаю не дійшла,
Мой, чабане, мой, мой,
Розмай-зіллячко знайшла,
Гейя-гоя, гой, гой. } 2

Тепер буде вівчар знать,
Мой, чабане, мой, мой,
Як ня бідну покидать,
Гейя-гоя, гой, гой. } 2

ЧАБАН ВІВЦІ ЗАВЕРТАВ

Помірно

Музична партитура для голосу, написана на чотирьох лінійках. Ключова сигнатура: один дієз (F#) і два бемолі (Bb, Eb). Темп: Помірно. Ритм: 2/4. Партитура містить чотири лінійки з нотами та українськими підписами. Перша лінійка: Чабан вівці завертав, (1) моя, чабане, мой, мой, та й на хлопців закликав, гой-та-дріта, мой, мой. Друга лінійка: (1) II куплет На-на-мі-те ді-вочці, що в шовковій сорочці...

Чабан вівці завертав,
 Мой, чабане, мой, мой,
 Та й на хлопців закликав,
 Гой-та-дріта, мой, мой. } 2

Ей ви, хлопці-молодці,
 Мой, чабане, мой, мой,
 Накажіте дівочці,
 Що в шовковій сорочці,
 Аби ся віддала. } 2

Та най вна ся віддає,
 Мой, чабане, мой, мой,
 Та най мене не ждає,
 Гой-та-дріта, мой, мой. } 2

Бо я хлопець молодий,
 Мой, чабане, мой, мой,
 Та до неї багатий,
 Гой-та-дріта, мой, мой. } 2

Сімсот коров дійника,
Мой, чабане, мой, мой,
Ялівника без ліка,
Гой-та-дріта, мой, мой. } 2

А коників-старнику,
Мой, чабане, мой, мой,
Як у плоті сітнику,
Гой-та-дріта, мой, мой. } 2

Як ся дівча дочуло,
Мой, чабане, мой, мой,
Аж до роду махнуло,
Гой-та-дріта, мой, мой. } 2

Мамко моя солоденька,
Що знаю чинити?
Бо вже мене мій чабан
Полишив любити. } 2

Копли, дівко, коріння,
Мой, чабане, мой, мой,
З-під білого каменя,
Гой-та-дріта, мой, мой. } 2

Копала вна вніч і вдень,
Мой, чабане, мой, мой,
Та вкопала лиш єден,
Гой-та-дріта, мой, мой. } 2

Носила го на руці,
Мой, чабане, мой, мой,
Аж при голій толоці,
Гой-та-дріта, мой, мой. } 2

Єще корінь на грані,
Мой, чабане, мой, мой,
А вже чабан на коні,
Гой-та-дріта, мой, мой. } 2

Єще корінь не скипів,
Мой, чабане, мой, мой,
А вже чабан прилетів,
Гой-та-дріта, мой, мой. } 2

Ой що тебе принесло,
Чабане-неборе,
Ци сивий кінь, ци весло? } 2
Помагай ти боже.

Ой чабане, чабане,
Чабане-неборе,
Ой не сієш, не ореш } 2
Помагай ти боже.

Нащо мені молодому
Сіяти, орати,
Мене беруть у катуни, } 2
Хто буде збирати?

Не журися, чабане,
Як усьо то буде,
Кедь тя беруть у катуни, } 2
Узбирають люди.

Ходив чабан понад берег,
Берег заломився,
А чабанка руки ламле — } 2
Чабан утопився.

ЧЕРЕЗ ПОЛЕ ШИРОКЕ

Помірно

Че_ рез по_ ле ши_ ро_ ко_ е
 на_ тя_ г_ не_ на нит_ ка; чо_ му_ сь до ня
 не при_ хо_ див_ ніч_ на бу_ ла вид_ ка.

Через поле широке
 Натягнена нитка;
 Чому-сь до ня не приходив — } 2
 Нічка була видка?

Чому-сь до ня не приходив,
 Коли-м тя чекала?
 Від вечора до півночі } 2
 Лампа не вгасала.

Чому-сь до ня не приходив,
 Коли-м тя чекала?
 Ти повернув лиш на зорі, } 2
 А я уже спала.

Не ходи ми попід вікна,
 Не топчи ми грядку,
 Я вже до тя більш не вийду, } 2
 Хоч чекай до ранку.

БУЛА ЛЮБОВ, БУЛА

Помірно ♩ = 100

Бу- ла, лю- бов, бу- ла
ме- жи на- ми дво- ма; роа- ме- ла, роз- нес- ла,
роа- ме- ла, роз- нес- ла Ла- то- рич- на во- да.

Була любов, була
Межи нами двома;
Розмела, рознесла (2) } 2
Латорична вода *.

Бодай тота вода
Каменьом заросла,
Що вна нашу любов (2) } 2
Розмела, рознесла.

Любосте, любосте,
Гірша-сь від болесті,
Болість перебуду, (2) } 2
Любов не забуду.

Болість перебуду,
В постелі лежачи,
Любов не забуду, (2) } 2
По світу ходячи.

* Латориця — річка на Закарпатті.

ВЕРБА НАД ВОДОЮ

$\text{♩} = 76$

Вер-ба над во-до-ю,
 ко-рін-ня в до-ли-ну, що-сь ми й
 у-чи-ни-ла, що-сь ми й
 у-чи-ни-ла, що за то-бов ги-ну.

Варіант Помірно

Вер-ба над во-до-ю, ко-рін-ня в до-
 -ли-ну. Що-сь ми із-ро-би-ла,
 що-сь ми із-ро-би-ла,
 що за то-бов ги-ну.

1) Всі куплети крім першого

Верба над водою, }
Коріння в долину, } 2
Що-сь ми й учинила, (2) }
Що за тобов гину. } 2

Я ти не зробила, }
А ні мої очі, } 2
То ти учинили (2) }
Твої темні ночі. } 2

Фраєрков ти була, }
Жонов ти не буду, } 2
За то тя не хочу, (2) }
Глядай собі другу. } 2

Глядай собі другу, }
Я вже собі найшла, } 2
Коли-м під явором (2) }
Сиві волки пасла. } 2

Волки ся напасли }
Сіна зеленого, } 2
Я ся навбіймала (2) }
Личка рум'яного. } 2

СИДИТЬ ПОТЯ НА ЧЕРЕШНІ

Рухливо

Си- дить по- тя
 на че- реш- ні та зби- ра- є
 бі- лий цвіт, „гей та ти
 ме- ні, мо- я ми- ла,
 за- сму- ти- ла ці- лий світ.“

Сидить потя на черешні
 Та збирає білий цвіт,
 «Гей, та ти мені, моя мила,
 Засмутила цілий світ».

} 2

«Не я ти го засмутила —
 Засмутив-ись собі сам,
 Гей, за два рочки до ня-сь ходив,
 А на третій другу взяв».

} 2

«А я би був другу не взяв,
 Друге дівча, лиш тебе
 Гей, а ти мені одписала —
 «Жени ти ся про мене!»

} 2

ПОСАДИЛА-М ЧЕРЕШЕНЬКУ НА ДВОРІ

Помірно $\text{♩} = 96$

По- са- ди- ла-м че- ре- шень- ку
 на дво- рі, де-м сто- я- ла
 із ми- лень- ким до зо- рі.
 Че- ре- шень- ка, шей, гой, че- ре- шень- ка
 прий- меть- ся, а мій ми- лий
 за дру- ги- ми ди- вить- ся

Посадила-м черешеньку на дворі,
 Де-м стояла із миленьким до зорі.
 Черешенька, шей-гой, черешенька прийметься, }
 А мій милий за другими дивиться. } 2

Ой ходила-м із миленьким в лісочок,
 Виплітала-м із фіалок віночок,
 А тепер куди піду, лиш із верби лист знайду — }
 Більше хлопців я любити не буду. } 2

Попід небо сизий сокіл літає,
 Вже три роки, як милої немає.
 Ой легіню, перебач, я сміюся, а ти плач — }
 Як постелиш, так ся виспиш, говорять. } 2

СТОЇТЬ СОКОЛ НА ВИСОКІЙ ДРАБИНІ

Помірно $\text{♩} = 100$ *ten.*

Сто-їть со-кол на ви-со-кій дра-би-ні,
 по-ни-ку-є по ма-дьяр-ській кра-ї-ні;
 гей ци на жаль, ге-я-гой, ци на я-кусь но-ви-ну,
 ци на о-ту фай-ну дів-ку ма-дьяр-ську

Стоїть сокол на високій драбині,
 Поникує по мадьярській країні;
 Гей, ци на жаль, гея-гой,
 Ци на якусь новину,
 Ци на оту файну дівку мадьярську. } 2

Ци на оту файну дівку мадьярську,
 Стрілили ми в праву ручку бетярську,
 В праву ручку, гея-гой,
 В лівий бочок, боже мой,
 Заречуся фраєрочок, гея-гой. } 2

Черешенька й од коріння пукає,
 А мій милий за другими шукає.
 Най шукає, гея-гой,
 Най пробує, боже мой,
 Ще він за мнов побанує, гея-гой. } 2

Куди-м давно ходувала, гея-гой,
 Верба ружі розвивала, гея-гой,
 А тепер, гея-гой,
 Куди ходжу, боже мой,
 Ледве з верби листок найду, гея-гой. } 2

ЦВІТЕ ТЕРЕН

Не швидко

Цві- те те- рен, цві- те те- рен,
 лис- тя о- па- да- є;
 хто в лю- бо- ві не зна- єть- ся,
 той го- ря не зна- є.

Цвіте терен, цвіте терен,
 Листя опадає;
 Хто в любові не знається, } 2
 Той горя не знає.

А я молоденька
 За горе зазнала,
 Вечероньки б не доїла, } 2
 Нічку б не діспала.

Візьму кріселечко,
 Сяду край віконця,
 Іще очі не дрімали, } 2
 А вже сходить сонце.

Хоч дрімайте, не дрімайте,
 Не будете спати:
 Десь поїхав мій миленький } 2
 Другої шукати.

Нехай їде, нехай їде,
Нехай не вернеться,
Не дасть йому господь щастя,
Куди повернеться. } 2

Очі мої, очі мої,
Що ви нарobili,
Що всі люди обминали,
Того полюбили. } 2

ХОДИЛА Я ПО САДОЧКУ

Помірно, співуче

Хо-ди-ла я по са-доч-ку,
по зе-ле-нім бар-ві-ноч-ку,
ой хо-ди-ла та й блу-ди-ла—
не є то-го, що-м лю-би-ла.

Ходила я по садочку,
По зеленім барвіночку;
Ой ходила та й блудила —
Не є того, що-м любила.

Не є того та й не буде —
Взяли його чужі люди,
Взяли його на чужину,
А я, бідна, з жалю гину.

Раз я іду дорогою,
А він стоїть із другою,
А мені ся серце крає,
Що він другу обіймає.

«Не плач, мила, не журися
Я ще, хлопець, не вжився,
Як я буду женитися,
Дам ти пива напитися».

«Не хочу я твоє пиво,
Дивить мене тото диво,
Що твоя старая мати
Не хоче мене узяти.

Твоя мати — чарівниця,
Превелика розлучниця,
Розлучила рибку з водов,
Розлучила мене з тобов.

А я піду та втоплюся,
На камені розіб'юся,
Щоби твоя мати знала,
Що з любові смерть ся стала».

ХОДИЛА Я ПО САДОЧКУ

Помірно

Хо-ди-ла я по са-доч-ку,
по зе-ле-нім бар-ві-ноч-ку; ой хо-ди-ла
та й блу-ди-ла — не є то-го, що-м лю-би-ла.

Ходила я по садочку,
По зеленім барвіночку;
Ой ходила та й блудила — } 2
Не є того, що-м любила.

Не є того та й не буде —
Взяли його чужі люди,
Взяли його у чужину, } 2
А я, бідна, з жалю гину.

Раз ішла я дорогою,
А він стояв із другою,
А мені ся серце крає, } 2
Що він другу обіймає.

«Не плач, мила, не журися,
Я ще, хлопець, не женився,
А як буду женитися, } 2
Дам ти вина напитися».

ОЙ НА ГОРІ ДВА ДУБИ ЗРОСЛИСЯ

Помірно

Ой на го- рі два ду- би зро-
-сли- ся; ци не жаль ти,
що ми ро- зій- шли- ся?
Бо ми сох- то- ва- ли оч- но в оч- ко
арі- ти, сер- це й ду- шу
все вір- но лю- би- ти.

Ой на горі два дуби зрослися;
Ци не жаль ти, що ми розійшлися?
Бо ми сохтовали очко в очко зріти,
Серце й душу все вірно любити.

Тоді будеш, дівчинонько, моя,
Як ізловиш рибочку із моря;
Ой як море тяжко та й перегапати,
Тяжко мені дівчину лишити.

Тоді буду, фраїрику, твоя,
Як ми імиш рибочку із моря;
Ой як море тяжко та й перегапати,
Тяжко мені дівчину лишити.

ІЩЕ КУРИ НЕ ПІЛИ

Помірно

І - ще ку - ри і не пі - ли,
лю - ди ка - жуть: день бі - лий.
Уй - ди, уй - ди, мо - ло - да дів - чи - но,
уй - ди, уй - ди, мо - ло - да дів - чи - но,
по - го - во - рить і - зо мно - ю

Іще кури не піли,
Люди кажуть: день білий.
Уйди, уйди, молода дівчино,
Уйди, уйди, молода дівчино,
Поговорить ізо мною,
Поговорить ізо мною.

Добре тобі говорити,
По світлиці ходити,
Айбо мені, мені, молодому,
Айбо мені, мені, молодому,
На морозі стояти,
На морозі стояти.

На морозі стояти,
Канту з медом держати,
Вітер віє, снігом замітає,
Канта з медом до рук примерзає —

Через тебе, серце моє,
Через тебе, серце моє.

Хто то тебе на ото просив,
Щоб ти мені медок носив?
Не треба ми твій мед солоденький,
Є у мене мій милий-миленький,
Неси собі до другої,
Не до мене молоді.

ЧОРНІ ОЧКА, ЯК ТЕРЕН

Помірно $\text{♩} = 116$

Чор_ ні оч_ ка, чор_ ні оч_ ка,
як те_ рен. Чор_ ні оч_ ка.
чор_ ні оч_ ка, як те_ рен.
Чор_ ні оч_ ка, як те_ рен,
як те_ рен, як те_ рен; ко_ ли ми ся
по_ бе_ рем, по_ бе_ рем?

Чорні очка, чорні очка } 2
Як терен.
Чорні очка, як терен, } 2
Як терен, як терен;
Коли ми ся поберем,
Поберем?

Поберемся, поберемся } 2
В неділю.

Поберемся в неділю,
В неділю, в неділю,
Маю на тя надію,
Надію. } 2

Де ти мене, де ти мене } 2
Поведеш?
Де ти мене поведеш,
Поведеш, поведеш,
Кедь ти хати не маєш,
Не маєш? } 2

Поведу тя, поведу тя } 2
В чужую.
Поведу тя в чужую,
В чужую, в чужую,
Поки свою збудую,
Збудую. } 2

Чужа хата, чужа хата } 2
Не своя.
Чужа хата не своя,
Не своя, не своя,
Я дівчина не твоя,
Не твоя. } 2

ЧОТИРИ ВОЛИ ПАСУТЬСЯ

Помірно

Чо-ти-ри во-ли па-суть-ся
 у зе-ле-но-му са-доч-ку; знайшов собі ми-лий
 дру-гу, за-лишив ня фра-ї-роч-ку.

Чотири воли пасуться
 У зеленому садочку;
 Знайшов собі милий другу,
 Залишив ня, фраїрочку. } 2

Чотири воли пасуться,
 Писаное на них ярмо;
 Ой не єден поцілував
 Твоє личко біле дармо. } 2

Ой не один поцілував,
 Ой не один ся потішив,
 Таке би на нього прийшло,
 Щоби він ся та й повісив. } 2

«Фраїрочко, що-сь думала,
 Коли зо мнов воли гнала?»
 «В мене була думка своя,
 Що ти не мій, я не твоя». } 2

Чотири волки пасу я
У зеленому садочку;
Знайшов собі милий другу,
Залишив ня, фраїрочку. } 2

Чотири волки пасу я,
На них писаное ярмо;
Ой не еден націлував
Мое біле личко дармо. } 2

Ой не еден націлував
Та й не два ся потішили,
Прийшло би на них таке,
Вби они ся повісили. } 2

Я всі поверну дарунки,
Що ти мені подарував,
Лем ти то вже не поверну,
Що ти мене націлував. } 2

Слухай, слухай, мій миленький,
Зима би тя та побила,
За те, що ти знайшов другу,
За те, що я тя любила. } 2

«Фраїрочко, що-сь думала,
Коли-сь зо мнов волки гнала?»
«В мене була думка моя,
Що ти не мій, я не твоя». } 2

ДУМАВ ГАЗДА ГАЗДУВАТИ

Помірно $\text{♩} = 100$

Ду-мав газ-да газ-ду-ва-ти,

ду-мав газ-да газ-ду-ва-ти,

ду-мав газ-да в у-сім се-лі

асі-ма на-ми не-ру-ва-ти.

Думав газда газдувати,
 Думав газда газдувати,
 Думав газда в усім селі
 Всіма нами керувати. } 2

Кой би милий не лінивий,
 Купив би ми гребінь кривий,
 На гребені кривулечка,
 Бо я його фраїрочка. } 2

Куди-м давно ходжувала,
 Верба ружі ружовала,
 А тепер я куди зайду —
 Лише з верби листок найду. } 2

Листок з верби розів'ється,
Листок з верби розів'ється,
Листок з верби розів'ється, } 2
А молодість не вернеться.

Не вернеться вже ніколи,
Не вернеться вже ніколи,
Не вернеться вже ніколи — } 2
Не завидуй мойй долі.

**АРТІВАНІВІ ТА
ГУМОРИСТИЧНІ**

ТАКИЙ МИ СЯ ХЛІБЕЦЬ УДАВ

Помірно

Та - кий ми ся хлі - бець у дав -
по - під кір - ку ма - цур бі гав Го - я, го - я - я,
ру - жа бі - ля - ва, ма - цур бі - гав.

Такий ми ся хлібець удав —
Попід кірку мацур бігав.
Гоя, гоя-я, ружа білява, } 2
Мацур бігав.

ОЙ НА ГОРІ ЖИТА МНОГО

Швиденько

Ой на го-рі жи-та мно-го,
Йой, йой, йой, йой, йой, по-ло-ви-на
зе-ле-но-го, го-я-гой, го-я-гой, го-я-гой!

The image shows a musical score for a song. It consists of three staves of music in a 2/4 time signature with a key signature of one flat (B-flat). The melody is written on a treble clef. The lyrics are written below the notes. The first line of music corresponds to the first line of lyrics, the second line to the second, and the third line to the third. The lyrics are: 'Ой на го-рі жи-та мно-го, Йой, йой, йой, йой, йой, по-ло-ви-на зе-ле-но-го, го-я-гой, го-я-гой, го-я-гой!'.

Ой на горі жита много,
Йой, йой, йой, йой, йой,
Половина зеленого,
Гоя-гой, гоя-гой, гоя-гой!

Ішли його дівки жати,
Йой, йой, йой, йой, йой,
Та й забули серпи взяти,
Гоя-гой, гоя-гой, гоя-гой!

Серпи взяли, хліб забули,
Йой, йой, йой, йой, йой,
Такі тоті жінці були,
Гоя-гой, гоя-гой, гоя-гой!

Коби його хлопці жали,
Йой, йой, йой, йой, йой,
Вони б йому ради дали,
Гоя-гой, гоя-гой, гоя-гой!

ПІШОВ ІВАН В ПОЛОНИНУ КОСИТИ

Широко

Пішов Іван в по-ло-ни-му
 но-си-ти, пішло за ним
 де-в'ять ді-вок су-ши-ти.
 Та й на-ко-сив де-в'ять ва-лів
 в о-дин день — не по-су-шить
 де-в'ять ді-вок за тиж-день.

Пішов Іван в полонину косити,
 Пішло за ним дев'ять дівок сушити.
 Та й накосив дев'ять валів в один день — } 2
 Не посушать дев'ять дівок за тиждень.

Не любила-м лиш одного, е-я-гой:
 Кажуть люди, гріх за нього, о-я-гой!
 Я ся гріха побояла, е-я-гой, } 2
 Сімох зразу вчарувала, о-я-гой!

Женив би-м ся, а боюся, е-я-гой —
Аж натрафлю жону-біса, о-я-гой!
Ще два рочки полегіню, е-я-гой,
На майфайній ся оженю, о-я-гой! } 2

Любила-сь ня цілий тиждень, е-я-гой,
Забула-сь ня на восьмий день, о-я-гой!
Невелика серцю туга, е-я-гой,
Не будеш ти, буде друга, о-я-гой! } 2

ЗАСПІВАЙМО СОБІ ДВОМА ГОЛОСАМИ

Помірно $\text{♩} = 92$

Музична партитура для двох голосів. Тональність: два дізми (D major). Темп: Помірно, 92 удари на хвилину. Ритм: 2/4. Текст пісні: За-спі-вай-мо со-бі дво-ма го-ло-са-ми о-дин пі-де вер-хом, о-дин пі-де вер-хом, дру-гий— до-ли-на-ми.

Заспіваймо собі
 Двома голосами —
 Один піде верхом, (2)
 Другий — долинами. } 2

Цілувала би-м ся,
 Аж ня серце коле;
 Прийди до ня вечір, (2)
 Мій милий соколе. } 2

Мій милий ганьбився,
 А я не чекала —
 Зажмурила-м очі, (2)
 Сама-м цілувала. } 2

Закарпатські села
На ямі, на ямі,
Такі в них дівчата, (2) } 2
Як намальовані.

Маляр їх мальовав,
Токарі точили,
Вби їх закарпатські (2) } 2
Легіні любили.

ПОНИЖЕ ЗАЛУЖА

Помірно

По-ни-же За-лу-жа там за-цві-
 -ла ру-жа; най і єд-на
 не че-кать, най і єд-на ми че-кать
 із фра-ї-ра му-жа.

Пониже Залужа } 2
 Там зацвіла ружа; }
 Най і єдна не чекать (2) } 2
 Із фраїра мужа. }

Бо фраїр милує } 2
 Та в личко цілує, }
 Варуй го ся, дівчино, (2) } 2
 Най тя не зчалує. }

Я ся варовала, } 2
 Як потя на гнізді, }
 А моє варовання (2) } 2
 Лежить у колисці. }

Піду я до церкви, } 2
 Стану на коліна, }

Поникаю раз на попа, (2) } 2
Сім раз на фраїра.

Фраїру, фраїру, } 2
Увижу ти віру, } 2
Ци будеш ня так любити, (2) } 2
Як ся постарю.

ТА ТИ ГАДАШ, МІЙ АНДРІЙКУ

Помірно

Та ти га_ даш, мій Ан_дрій_ну,
що я те_ бе люб_ лю, гей,
а я те_ бе, дур_ ний хлоп_ че,
сло_ ва_ ми го_ луб_ лю.

Та ти гадаш, мій Андрійку,
Що я тебе люблю, гей,
А я тебе, дурний хлопче,
Словами голублю.

Ой болить ня головонька
Та й межі плечима, ой,
Треба би ми дохторика
З чорними очима.

Та не того дохторика,
Що усіх лікує, ні,
А такого дохторика,
Що гарно цілує.

Та ти мене, мій Андрійку,
Любити не мусиш, ні,
Мене Петрик поцілує,
А ти лиш укусуш.

ТЕЧЕ ВОДА КАЛАМУТНА

Рухливо, весело

Музична партитура для голосу. Складено чотири рядки нот. Під нотою кожного рядка наведено відповідні слова українською мовою. Ключок: один бемоль (F). Ритм: 2/4. Нотна партитура починається з двох тактів, що вказують на ритмічний малюнок. Після цього слідує основна мелодія з текстом.

Те че во-да ка-ла-мут-на;
ми-ла мо-я, чо-го-сь смут-на?
— Я не смут-на, лем сер-ди-та:
че-рез те-бе-м сно-чі би-та,

Тече вода каламутна;
Моя мила, чого-сь смутна? —
Я не смутна, лем сердита;
Через тебе-м сночі бита. } 2

Била мене мамка сночі
За Йванкові карі очі,
Ще й казала — буде бити,
Щоби Йванка не любити. } 2

А я Йванка так люблю,
Де ся стріну, там цілую.
Ой Іванку, серце моє,
Не є таких, як ми двоє! } 2

Мамко моя, зроби дащо,
За Іванком дуже тяжко.
Мені мати ворожила —
Взяла тичку та й набила. } 2

Мамко моя солоденька,
І ти була молоденька,
Ти ходила так за няньком,
Як я тепер за Іванком. } 2

Тобі було добре, мати,
Між своїми вибирати:
Ти любила мого нянька,
Я люблю чужого Іванка. } 2

Ой якби ми в'єдно жили,
Нам би люди завиділи,
Бо ми такі паровані,
Як горнятка мальовані. } 2

Тече вода коло села,
А дівчина вже весела:
Любилися, кохалися —
Через рочок побралися. } 2

У ЛІСІ НА ВРІСІ

Помірно $\text{♩} = 108$

У лі-сі на врі-сі со-ва о-гінь
креше; то-то пес, не ле-гінь,
що з дів-ка-ми бреше. Гей не тім боч-
ку, де я, ні-ко-го лю-би-ти,
а на дру-гий, бо-же, да-ле-ко хо-ди-ти.

У лісі на врісі
Сова огинь креше;
Тото пес, не легінь,
Що з дівками бреше.

П р и с п і в:

Гей, на тім бочку, де я,
Нікого любити,
А на другий, боже, } 2
Далеко ходити.

Дати би му, дати
Солі полізати,
Аби він перестав
За дівок брехати.

П р и с п і в.

Думать багацький син:
Ош уже ніт над ним!
Розумна дівчина
Не позирать за ним.

П р и с п і в.

Кажуть за ня люди,
Ош им циганочка,
А я в нашім селі } 2
Майфайна дівочка.

Чорні очка маю —
Я їх не продаю;
Дорого-м платила — } 2
То лем про фраїра.

Чорні мої очка,
Наполи з білими
Парували би ви —
Знаю я з чіими.

П р и с п і в.

Красна я, красна я,
Я ся не маюю,
Я на свое личко
Пудер не купую.

П р и с п і в.

Змалював ня пан бог
З високого неба,
Тільки ми краси дав,
Кілько було треба.

П р и с п і в.

На нашу капуру
Печать ударили,
Аби до нас хлопці
Більше не ходили.

П р и с п і в:

Гей я ся розсердила —
Печать одірвала:
Ходить до нас, хлопці, } 2
З вечора до рана!

ОЙ ХТО ЛЕГІНЬ

Помірно

Ой хто ле-гінь, ой хто ле-гінь,
ци не я? На-бік шап-ку
у Ко-м'я-тах но-шу я,
на-бік шап-ку та вби у-сі
дя-ді-ли, ви-ді-ли та вби ме-не
фая-ні дів-ки лю-би-ли.

1)

Хлопці: Ой хто легінь, ой хто легінь, ци не я?
Набік шапку у Ком'ятах * ношу я,
Набік шапку та вби усі виділи, виділи, } 2
Та вби мене файні дівки любили.

Дівчата: Ой чий ото легінь, як ружа,
Я би-м го любила за мужа,
Я би-м му робити не дала, не дала, } 2
Лем би го за красу держала.

* Ком'яти — село у Виноградівському районі, Закарпатської області.

Порізала-м перстик та болить,
Зелений листочок не гоїть,
Зелений листочок не гоїть, не гоїть,
Пой, милий, поцілуй, бо болить. } 2

Хлопці: Ой чиї то коні у дворі,
Що на них новенькі ремені?
Чиї би вони були — мої суть, мої суть,
Вони мене до милої понесуть. } 2

Дівчата: Гори були, гори були, гори й суть,
Попід гори, попід гори бучки ростуть,
Попід бучки росте біла лелія, лелія,
Не є мені у Ком'ятах легіня. } 2

ОЙ НА ГОРІ ПЕНЬ-КОЛОДА

Не швидко

Ой на го- рі пень-ко- ло- да,
пень-ко- ло- да, пень-ко- ло- да.

Ой на горі пень-колода,
Пень-колода. (2)

А ти старий, я молода,
Я молода. (2)

Милий, милий, що-сь розумний був,
Що-сь розумний був. (2)

Любив-ись ня, не взяв-ись ня,
Фрас би тобі був! (2)

Серед села яворина,
Яворина. (2)

Брешуть за ня — я невинна,
Я невинна. (2)

Та най брешуть — не гадаю,
Не гадаю. (2)

Про одного десять маю,
Десять маю. (2)

НА ПОТОЧКУ-М ПРАЛА

Помірно

На по-точ-ку-м пра-ла, на вер-боч-ку-м
кла-ла; по-мо-жи ми, па-не бо-же,
що-м со-бі ду-ма-ла, ще-м со-
-бі ду-ма-ла!

На поточку-м прала,
На вербочку-м клала;
Поможи ми, пане боже,
Що-м собі думала! (2)

Я собі думала
Хлопця молодого,
А мене оддали
За діда старого. (2)

Кой ня віддавали,
То так ми казали:
«Аби-сь, моя доню,
Діда честовала». (2)

Я діда честую,
Честовати мушу;

Поможи ми, пане боже,
Візьми з діда душу! (2)

Візьми з діда душу
Та й завісь на грушу,
Аби старим знати,
Як молоду брати. (2)

ДАЛА МЕНІ МАМКА КОРОВУ

лімірно

Музична партитура пісні «Дала мені мамка корову». Вона складається з чотирьох рядків нот на скрипковій лінійці. Під нотою кожного рядка наведено відповідні слова пісні. Музика виконана в тональності двох бемоль (B-flat major) і 2/4 ритмічному розмірі. Темп позначено як «лімірно».

Да-ла ме-ні мам-ка ко-ро-ву
та на мо-ю бід-ну го-ло-ву:
ко-ро-ву би пас-ти, до-ї-ти, до-ї-ти,
а ме-ні би з хлоп-ці ко-ди-ти.

Дала мені мамка корову
Та на мою бідну голову:
Корову би пасти, доїти, доїти,
А мені би з хлопці ходити.

Нагнала-м корову в дуброву,
Сама-м ся вернула додому,
Дома мене хлопці обсіли, обсіли,
А корову вовци із'їли.

Коби моя мамка здорова,
Коби моя мамка здорова,
Коби моя мамка здорова, здорова —
Буде в мене друга корова.

СПІВАЮ, СПІВАЮ

Швиденько

Спі- ва- ю, спі- ва- ю та й не зна- ю,
до- ки, по- ки ми о- бі- б'є
я- кась бі- да бо- ки, по- ки ми о-
- бі- б'є я- кась бі- да бо- ки.

Співаю, співаю та й не знаю доки,
Поки ми обіб'є якась біда боки. (2)

Шкода, рибко, шкода личка рум'яного,
Же ся притуляє біда коло нього. (2)

Співаночки мої, де я вас подію?
В неділю раненько по горах розсію. (2)

Співай, рибко, співай, любо тя слухати,
Бо тобі не шкода трьох легінів мати. (2)

Один ми під боком, другий за потоком,
Третій серед села — за того-м весела. (2)

Чорні очі маю, то я добре знаю.
Що кому до того, що добре ся маю? (2)

Один молоденький, другий рум'янений,
Обоє дуренькі — тому я раденька. (2)

Третій лисий, старий, на бік налягає,
Років дев'яносто неборака має. (2)

Співай, рибко, співай, можеш ти співати,
Семого легіня тобі вже не мати. (2)

Співаю, співаю, бо й семого маю,
Тут він коло мене, схожий він на тебе. (2)

А ЩО ТОТО ЗА ЧОЛОВІК

Помірно $\text{♩} = 92$

А що то-то за чо-ло-вік,
що ся жо-ни бо-ть?
Жо-на в норч-мі си-дить, • пи-во п'є, гу-
-ля-є, в чо-ло-вік до-ма си-дить,
ді-ти впо-ви-ва-є.
Прийшла жо-на із норч-монь-ни, глип-не у ко-
-лис-ку, ди-ти-на ся роз-по-ви-ла-
шван му-жа по лис-ку!
Жо-но мо-я, жо-но, за що-сь ни на-
-би-ла? -Ди-ти-на ся фай-но ба-вить,
лем ся роз-по-ви-ла.

Жо-но мо-я, жо-но, кур-та, не-ве-
 -лич-ка, так-тя бу-ду рай-ту-ва-ти,
 як гу-свр ко-нич-ка.

А що тото за чоловік,
 Що ся жони боїть?
 Жона в корчмі сидить,
 Пиво п'є-гуляє, } 2
 А чоловік дома сидить,
 Діти вповиває.

Прийшла жона із корчмоньки,
 Глипне у колиску,
 Дитина ся розповіла —
 Швак мужа по писку!
 Жоно, моя жоно, } 2
 За що-сь ня набила?
 Дитина ся файно бавить,
 Лем ся розповіла.

Жоно, моя жоно,
 Курта, невеличка,
 Так тя буду райтувати. } 2
 Як гусар коничка.

А ЩО ТОГО ЗА ЧОЛОВІК

Помірно $\text{♩} = 92$

А що то- то за чо- ло- вік,
що ся жо- ни бо- їть?
Що то за чо- ло- вік, що ся жо- ни
бо- їть? Жо- на в корч- мі п'є- гу- ля- є,
а він ді- ти ба- вить.
Прий- де до- до- монь- ну, гля- не у ко-
- лис- ну, ді- ти- на ся роз- по- ви- ла-
швак газ- ду по пис- ну!
Жо- но мо- я, жо- но, за що-сь ме- не
би- ла? Ді- ти- на ся фай- но ба- вить,
лем ся роз- по- ся- ла.

А що тото за чоловік,
Що ся жони боїть?
Що то за чоловік,
Що ся жони боїть?
Жона в корчмі п'є-гуляє,
А він діти бавить.
Прийде додомоньку,
Гляне у колиску,
Дитина ся розповіла —
Швак газду по писку!
Жоно, моя жоно,
За що-сь мене біла?
Дитина ся файно бавить,
Лем ся розповіла. } 2

ЙШЛА ДІВЧИНА ЛУЖКАМИ

Помірно

Йшла ді - чи - на луж - ка - ми, гой,
луж - ка - ми, луж - ка - ми, ма - ха - ю - чи
руч - ка - ми, гей - я - го - я - го - й!

Йшла дівчина лужками, гой,
Лужками, лужками,
Махаючи ручками,
Гейя-гоя-гой!

Стрів її парубок, гой,
Парубок, парубок:
«Даруй, дівко, свій вінок»,
Гейя-гоя-гой!

«Не дарую свій вінець, гой,
Свій вінець, свій вінець,
Бо ти з пекла огненець»,
Гейя-гоя-гой!

«По чому-сь ня познала, гой?»
«По тобі, по тобі,
По чортовській особі»,
Гейя-гоя-гой!

Узяв її та й поніс, гой,
Та й поніс, та й поніс,
Понад гори, понад ліс,
Гейя-гоя-гой!

«Не неси ня понад ліс, гой,
Понад ліс, понад ліс,
Бо у лісі сидить біс,
Гейя-гоя-гой!

А неси ня над село, гой,
Над село, над село,
Бо там гудуть весело»,
Гейя-гоя-гой!

Поніс її над пекло, гой,
Над пекло, над пекло,
«Ой боже мій, як тут тепло»,
Гейя-гоя-гой!

Поклав її на столець, гой,
На столець, на столець
Та наляв їй погарець,
Гейя-гоя-гой!

Як вона той упила, гой,
Упила, упила —
Долі ручки спустила,
Гейя-гоя-гой!

А як другий упила, гой,
Упила й упила —
Почорніла, як земля,
Гейя-гоя-гой!

А як третій упила, гой,
Упила й упила,
То всю правду вповіла,
Гейя-гоя-гой!

Сімох дітей згубила, гой,
Згубила, згубила,
Та все дівков ходила,
Гейя-гоя-гой!

Звідать її мамочка, гой,
Мамочка, мамочка:
«Де ти була, донечко?»
Гейя-гоя-гой!

«Жито-м жала, мамочко, гой,
Мамочко, мамочко».
«Що ти дали, донечко?»
Гейя-гоя-гой!

«Три золоті, мамочко, гой,
Мамочко, мамочко».
«Що-сь купила, донечко?»
Гейя-гоя-гой!

«Гуслі-м вела, мамочка, гой,
Мамочко, мамочко».
«Як ти гули, донечко?»
Гейя-гоя-гой!

«Гопа-цупа», мамочко, гой,
Мамочко, мамочко».
«Як іграли, донечко?»
Гейя-гоя-гой!

«Трика-річки», мамочко, гой,
Мамочко, мамочко,
«Трика-річки», мамочко»,
Гейя-гоя-гой!

КОЛИ-М БУЛА МАЛА, МАЛА

Швиденько

Ко-ли-м бу-ла ма-ла, ма-ла,
ко-ли-м бу-ла ма-ла, ма-ла,
ме-не ма-ти ко-ли-св-ла.

Коли-м була мала, мала, (2)
Мене мати колисала.

Коли-м мала літ шістнадцять, (2)
Любило ня хлопців двадцять.

Коли-м мала двадцять один, (2)
Не любив ня ані один.

А тепер я вже велика — (2)
Треба мені чоловіка.

Бо як буде шістдесятий, (2)
Не візьме ня й дід горбатий.

А тепер я стара баба — (2)
Не цілують, хоч би-м рада.

ЦИ ОД КУМА ТА ДО КУМА

Не поспішаючи

Ци од ку- ма та до ку- ма
до- рі- жеч- ка ру- на;
пий- те, хлоп- ці, па- лє- ноч- ку,
ли- ше до ро- зу- ма.

Ци од кума та до кума
Доріжечка руна;
Пийте, хлопці, паленочку,
Лише до розума. } 2

Погарчику кришталювий,
Іму тя за ушко,
Та поклоню на миленьку —
Будь здорова, душко. } 2

Пи́ла би ся паленочка,
Коби нова склянка,
Коби на ня поклонила
Миленької мамка. } 2

КОЛОМИЙКИ

КОЛОМИЙКИ ЗАСПІВАТИ

Швидко

Музична партитура для голосу, написана на чотирьох лінійках. Ключова нота — соль (G), ритм — 2/4. Над першою лінійкою вказано темп «Швидко». Під нотами наведено українські лірики, розбиті на складові частини: «Но-ло-мий-ки за-спі-ва-ти, ко-ло-мий-ки йгра-ти, а-ле-то-ї ко-ло-мий-ки лег-ко-тан-цю-ва-ти. Ой да-на, да-на, да-на, лег-ко-тан-цю-ва-ти.»

Но- ло- мий- ки за- спі- ва- ти, ко- ло- мий- ки .
йгра- ти, а- ле- то- ї ко- ло- мий- ки .
лег- ко тан- цю- ва- ти. Ой да- на,
да- на, да- на, лег- ко тан- цю- ва- ти.

Коломийки заспівати,
Коломийки йграти,
Але тої коломийки
Легко танцювати.
Ой дана-дана-дана,
Легко танцювати.

Сама-м собі, мамко, винна,
Що любка не маю:
Коли вечір вечоріє,
Я спати лягаю.
Ой дана-дана-дана,
Я спати лягаю.

Ой ішов я до білявки
Неясної ночі,
Та як упав у жаливу,
Убив собі очі.
Ой дана-дана-дана,
Убив собі очі.

Ой легію кивільненький,
Набік шапку носиш,
Кой не знаєш цілувати —
Нащо личко просиш?
Ой дана-дана-дана,
Нащо личко просиш.

Не буду я йти у танці,
Бо волоки рвуться,
А в Буштині горді дівки,
Що з мене сміються.
Ой дана-дана-дана,
Що з мене сміються.

Ой тече та водиця
З каменя на камінь;
Любила-м тя до неділі,
А в неділю амінь.
Ой дана-дана-дана,
А в неділю амінь.

Ой була любов, була
Межи нами двома,
Ой прийшла та забрала
Теребельська вода.
Ой дана-дана-дана,
Теребельська вода *.

Та заграй нам, гусящику,
Тої коломийки,
А ми собі погуляєм
До білої днинки.
Ой дана-дана-дана,
До білої днинки.

* Теребля — річка на Закарпатті.

ОЙ Я РОБЛЮ У КОЛГОСПІ

Темп вальса

Ой я роблю у колгоспі,
 Любка—на фабриці,
 Та ідеме воду пити
 З одної кирниці.

Ой я роблю у колгоспі,
 Любка—на фабриці,
 Та ідеме воду пити
 З одної кирниці.

Ей, я роблю на заводі,
 Роблю за гатрами,
 Я ся з любком проходжаю,
 А майстер за нами.

Кой би нам ся, цімборочко,
 Голоси іздали,
 Ми би собі, цімборочко,
 Поцімборували.

Та нащо ми ручку даєш,
 Коли ня не знаєш,
 Та нащо ми на сердечку
 Жалю накладаєш?

Сама-м собі, мамко, винна,
 Що любка не маю:
 Коли вечір вечоріє,
 Я спати лягаю.

Ей, ляжу, мамко, спати,
Та мені не спиться,
Я маленько придрімаю —
Мені любко сниться.

* * *

Вівчарику молоденький,
Щось би-м ти казала:
У високій полонині
Вівцька ти ся впстала.

Як ти знаєш, біла дівко,
Що ся вівцька впстала,
Кой ти вівцьки не лічила,
Ані рахувала?

Та я вівцьки не лічила,
Ані рахувала,
Я у саду сіно гребла,
Вівцька ти бляла.

Ей, кому за волами
А й за коровами,
Ей, мені молодому —
За молодицями.

Ой біла, біла дівко,
Біленького стану,
Ко тя буде цілувати,
Як я перестану?

Ко тя буде цілувати
Та ко буде годеи,
Та ко буде рум'яного
Личка май голоден?

У високій полонині
Ягодки трясуться;
Дала би-м ти писаночку —
Кури не несуться.

Дала би-м ти писаночку
Зелену, зелену,
Щоби мати не казала,
Що наворожену.

Гей, дубе зелененький,
Чому-сь не розвився?
Зима була студененька.
Я приморозився.

Зима була студененька,
Літо холодное,
На мені ся не розвило
Листя зеленое.

Ей, біла сорочина
Ай не ме біленька,
Та й доки ї не упере
Любка солоденька.

Ей, вандруй, вандрувнику,
Лиш ся добре справуй,
Горівки ся не папивай,
Білявки ся варуй.

Ей, іду у катуни,
Біда ми не буде,
Лиш тільки ми біда буде —
Чия рибка буде?

Ішов любко у катуни,
Я ріпку копала,
Тяжко здихнув, ручков махнув,
Вби-сь ня, рибко, ждала.

Ей, іду у катуни,
Люба моя мамко.
Не буду ти тормосити
Й опівночі замком.

Та в суботу на роботу
Та най іде мама,
А в неділю на таночок
Піду собі сама.

Ой, гори високії,
Хиляйтеся низько,
Та аби ми до дівчини
Ходити майблизько.

Ей, би ня молодую
Груди не боліли,
Од мойого голосику
Гори подзвеніли.

ОЙ МАМКО СОЛОДЕНЬКА

Помірно

Ой мам_ко со_ло_дєнь_ка,
дай со_роч_ку бі_лу. Не меш, ма_ти,
ко_му да_ти на дру_гу не_ді_лю.

The image shows a musical score for the song 'Oy mamko solodnyka'. It consists of three staves of music in a single system. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two flats (B-flat and E-flat), and a 4/4 time signature. The tempo marking 'Помірно' (Moderato) is placed above the first staff. The lyrics are written below the notes. The second staff continues the melody and includes a repeat sign. The third staff concludes the piece with a double bar line and repeat dots.

Ой мамко солоденька,
Дай сорочку білу.
Не меш, мати, кому дати
На другу неділю.

Ой боже милостивий,
Та за що-сь ня побив,
Ци за ото, що молодий
За дівками ходив?

Ой жандари мадьярські,
Жандари мадьярські,
Поклали-сте колодиці
На руки бетярські.

Ой сиджу та думаю
На тій довгій ладі,
Аж умру та не буду
Хлопцям на заваді.

Ой Іване, ой Іване,
Іване біленький,

Ой мені через тебе
Світ невеселенький.

Снило ми ся передсночі,
Що поле горіло,
А то мого миленького
Личко рум'яніло.

ОЙ ПІДУ Я В ПОЛОНИНУ

Рухливо

Ой піду я в по_ло_ни_ну,
та в по_ло_ни_ноч_ку та зру_ба_ю
я_во_ри_ка та на ко_ли_соч_ку.
Ой да_на, да_на, да_на.
та на ко_ли_соч_ку.

Ой піду я в полонину,
Та в полониночку
Та зрубаю яворика
Та на колісочку.
Ой дана-дана-дана, } 2
Та на колісочку.

Ой піду я в полонину
Та зрубаю бучка;
Ой що то в тя, білявочко,
Заплакані очка?
Ой дана-дана-дана, } 2
Заплакані очка.

ЕЙ, СІРІ ОЧКА, СІРІ

- Журливо $\text{♩} = 63$

Ей сі-рі оч-ка, сі-рі,
 ще й не та-кі бу-дуть,
 як во-ни ся за два го-ди
 ви-ді-ти не бу-дуть.
 Як тя во-да... ци тя риб...

Ей, сірі очка, сірі,
 Ще й не такі будуть,
 Як вони ся за два годи
 Видіти не будуть. } 2

Ей, доле моя, доле,
 Де-сь ся, доле, діла,
 Ци тя вода примулила,
 Ци тя рибка з'їла? } 2

Як тя вода примулила,
 Буду тя глядати,
 Ей, як тя рибка з'їла,
 Шуга тя не мати } 2

ЕЙ, КУДИ-М ПОХОДЖУВАВ

Протяжно $\text{♩} = 63$

Ей ку ди-м по-ход- жу- вав
 мо- ло- дим хлоп- чи- щем, до-рїж- на- ми
 за- рос- та- є тра- ви- цев та й ли- стом
 За- гу- ди ми...

Ей, куди-м походжував
 Молодим хлопчищем,
 Доріжка ми заростає
 Травицев та й листом. } 2

Загуди ми, гудачику,
 Загуди, загуди,
 Та й аби в ня, молодого,
 Не боліли груди. } 2

Та я собі заспіваю
 Коло кошарини —
 Піде голос долинами
 Аж до білявини. } 2

ЕЙ, УРВИ СОБІ, ДІВКО, ІЗ ДУБА ЛИСТОЧОК

Швиденько $\text{♩} = 160$

1. Эй ур-ви со-бі, дів-ко. із ду-ба ли-
2. Эй а Ю-ро, Ю-

-сто-чок, ци а-би ти май-ве-се-лий
-ри-ку, та на то-бі во-ло-січ-ко,

без ме-не сві-то-чок. Е-гей,
як на качу-ри-ку. Е-гей,

да-на, да-на, а ши-ри-ди, га-я-га.
да-на, да-на, а ши-ри-ди, га-я-га.

Ей, урви собі, дівко,
Із дуба листочок,
Ци аби ти майвеселий
Без мене світочок.
Е-гей, дана-дана,
А шириди, гая-га.

Ей, Маріко білява,
Маріко білява,
Мене били коло тебе,
А ти ся сміяла.
Е-гей, дана-дана,
А шириди, гая-га.

Ей, а Юро, Юрику,
Та на тобі волосічко,
Як на качурику.
Е-гей, дана-дана,
А шириди, гая-га.

Ей, били мене, били,
А ще будуть бити,
Ей прийди, файна любко,
Мене боронити.
Е-гей, дана-дана,
А шириди, гая-га.

ЕЙ, КУКАЙ, ЗОЗУЛИЦЕ

Протяжно $\text{♩} = 56$

The musical score consists of five staves of music in a single system. The first staff begins with a treble clef and a common time signature. The tempo is marked 'Протяжно' (Ad libitum) with a quarter note equal to 56. The lyrics are written below the notes. The score includes first, second, and third endings, indicated by '1)', '2)', and '3)' above the notes. The lyrics are: 'Ей, кукай, зозулице, кой-ись їла цвіту; ей, вандруй, вандрувнику, по білому світу'.

Ей, кукай, зозулице,
 кой-ись їла цвіту; ей, вандруй,
 вандрувнику, по білому світу

Ей, кукай, зозулице,
 Кой-ись їла цвіту;
 Ей, вандруй, вандрувнику,
 По білому світу. } 2

Ей, дай ня, люба мамко,
 За того Івана,
 Хоч ми грошей не заробить —
 Я зароблю сама. } 2

Ей, Липча, Кошельово —
 То не єдно село:
 Липецького легіника
 Любити весело. } 2

ЕЙ, ТИХИЙ ДУНАЇКУ

Спокійно, у вільному ритмі

Ей, ти хий Ду- ня- т- ку, ти-
_ха во- да в то- бі, що з дів- чи- нов на-
_ро- би- ла, ти по- ду- май со- бі.

Ей, тихий Дунаїку,
Тиха вода в тобі,
Що з дівчинов наробила,
Ти подумай собі.

Ци били ня молодого
Жандари мадьярські,
Нав'язали колодиці
На ручки бетярські.

Не бийте ня, жандарики,
Бо дуже ня болить,
А й дайте ми мало води,
Бо в роті ми горить.

Ей, уп'ю погар пива,
Погар переверну;
По чотири любки маю,
Куди не поверну.

З високої полонини
Потятко злетіло;
Загої ми, любку, серце,
Вби ня не боліло.

ЕЙ, БИЛИ ПОПА, БИЛИ

Повільно, у вільному ритмі

The musical score consists of five staves of music in a single system. The first staff begins with the tempo instruction 'Повільно, у вільному ритмі' and a first ending bracket labeled '1)'. The lyrics are written below the notes. The second staff has a second ending bracket labeled '2)'. The third staff has a repeat sign and a third ending bracket labeled '3)'. The fourth staff has a double bar line at the end. The fifth staff has first, second, and seconda ending brackets labeled '1)', '2)', and '2a)' respectively.

Ей би_ ли по_ па, би_ ли,
би_ ли па_ ли_ ця_ ми
не хо_ ди_ ти бу_ ло, по_ пє,
за мо_ ло_ ди_ ця_ ми.
1) 2) 2a)

Ей, били попа, били,
Били палицями:
Не ходити було, попе,
За молодицями.

Що пицалка не пицала,
Трембіта не дує,
Бо вівчаря не є дома,
Бо вівчар вандрує.

Ей, моя біла дівка
А в горі буває,
Та за мене, молодого,
Ні чує, ні знає.

Ей, стара баба в вінку,
Стара баба в вінку,
Стара би ся не міняла
За молоду дівку.

З ВИСОКОЇ ПОЛОНИНИ

Помірно

З ви_со_ко_ї по_ло_ни_ни
во_да йде, во_да йде; та не зна_єш,
де_гі_ни_ку, де_тя бі_да най_де.

З високої полонини
Вода йде, вода йде;
Та не знаєш, легінику,
Де тя біда найде.

Ей, любов, мамко, любов,
Любов не дурниця —
Та ми з'їла любов душу,
Як колопні птиця.

Тільки у ня співаночок,
Що де їх подію,
Та як піду в полонину
Та там їх посію.

Ей, біла мене мама
Березовим прутом,
Що-м стояла, говорила
З молодим рекрутом.

На високій полонині
Вітер повіває;
Сидить вівчар молоденький
Та й сумно співає.

Ей, біла білявино,
Як би тебе бити?
Бо ти мене научила
Поночі ходити.

Ей, світи, місяченьку,
Ти зорничко ясна,
Світила би-сь миленькому,
Шуга би-сь не вгасла.

З високої полонини
Каміння ся курить;
Все був любко веселенький,
А тепер ся журить.

Любила-м тя, легінику,
Айбо вже не буду,
Не ходи ми попри хижі,
Най за тя забуду.

Та я собі полюбила
Митя, мамко, Митя,
Митя ми ся проходжує
Попід общежиття.

Так ми добре в полонині,
Що лиш собі сиджу,
Коровочки завертаю
Та й любочка виджу.

Коло того плота стою,
Що любко городить,
Мусіла му докорити,
Бо до ня не ходить.

КОГУТ ПІЄ, КОГУТ ПІЄ

Не швидко $\text{♩} = 72 - 76$

Ко- гут пі- є, ко- гут пі- є,
ку- ри- ця ко- ко- че; ста- ра ба- ба
блю- да ми- є, мо- ло- да не хо- чо.

Когут піє, когут піє,
Куриця кокоче;
Стара баба блюда миє,
Молода не хоче.

Та ми собі, цімборику,
Доцімборували,
Та ми собі, цімборику,
Правду не казали.

Та волю ускочити
У студену воду,
Яко іти за такого,
Що му сорок году.

Ци у мене в городчику
Цвіте лен, цвіте лен;
В цімборочки два любочки,
В мене файний еден.

В цімборочки два любочки,
Лиш би їх дивити,
А у мене файний еден —
Лиш би го любити.

Ей, моя білявочка
На горі високій,
Її личко рум'янее
Не дає ми покій.

Ой сивий голубочку,
Високо літаєш,
Уповіж ми чисту правду
Де рибку видаєш?

Та я її та й стрічав
За глубоков водов:
Очка втирать шириночков
Та плаче за тобов.

За співака та не піду,
Співака ся бою:
Він проспівав свою долю,
Проспівать і мою.

Кой я собі заспіваю
Коло колибочки,
Піде голос ровенками
Аж до білявочки.

Чекай, дівко, до осени,
Аж до осенини,
Та доки ся не заберу
З поля до зернини. '

Ой гуди, гудачику,
Як сам розумієш,
Ручки би ти й удпадали.
Як ними не вмієш.

Легінику молоденький,
Вперекори робиш:
Ходиш, ходиш за другими,
Зо мнов не говориш.

Ой сяду я на коника —
Понеси ня боком
Та до тої білявочки,
Що є за потоком!

Ой дубе зелененький,
Чому ся не розвив?
Зима була студененька,
Я ся заморозив.

Зима була студененька,
Літо холоднее,
На мені ся зморозило
Листя зеленее.

Легінику молоденький,
Не сходиш ми з гадок.
Хижку им ти не виділа
Через густий садок.

Ей, піду у Росію
Та там буду жити,
Та не буду Гортійові *
В катунах служити.

* Горті — Хорті, угорський фашистський диктатор.

У НАШОЇ СУСІДОНЬКИ

Помірно

У на_ шо_ ї су_ сі_ донь_ ки
в ко_ мо_ рі ві_ кон_ це; ма_ є си_ на
шко_ ля_ ри_ ка, як на не_ бі сон_ це.
1)
1)
1)

У нашої сусідоньки
В коморі віконце;
Має сина школярика,
Як на небі сонце.

Летів пташок попід дашок
Та гарно співає,
А школярик наш маленький
Іще краще знає.

Ой книжечко-читаночко,
Яка-сь ми миленька,
Як у літі при роботі
Вода студененька.

ОЙ ТЕЧЕ ВОДА, ТЕЧЕ

Широко

Оя те_ че во_ да, те_ че,
те_ че во_ да ру_ на; кедь ся, люб_ ку, не збе_ ре.ме,
пі_ деш ми за ку_ ма.

Ой тече вода, тече,
Тече вода руна;
Кедь ся, любку, не збереме,
Підеш ми за кума.

Кедь ся, любку, не збереме,
Будеш кумовати,
Та аби-сь ми не забули
Личко цілувати.

Невеличка ліщаночка
Широкий лист має;
Гірша любов од болесті,
Тко ся у ню знає.

Гірша любов од болесті,
Не є їй поліки,
Бо за любком на серденьку
Тягота навіки.

Ой віє вітер, віє,
Понад того лома
Та розвіяв тверду любов
Межи нами двома.

Ой повіяв буйний вітер
Понад тиху воду,
Та він заніс межі наші
Серця охолodu.

Ой віє вітер, віє
Побоем новеньким,
Майже буду говорити
Ввечері з миленьким.

Та я зночі говорила
Із любком новеньким,
В мене душа поболує
За стародавненьким.

Ой болить ня головочка,
Миленький, за тобов,
Що не можу говорити,
Коли хочу з тобов.

Ой болить ня головочка,
(Я головку зв'яжу),
За миленьким гадаючи,
По-правді вам кажу.

Ой плавали качата
Долі тихов водов;
Нич ми душу так не з'їло,
Як невірна любов.

Ой плавле кача, плавле
По студеній росі;
Дякую ти, мій миленький,
Що-сь ня любив досі.

Дякую ти, мій миленький,
За ото красненько,
Що ми пішли із тобою
Літа веселенько.

Ой думаш, мій миленький,
Що не буду про тя,
Така буду веселенька,
Як уяри потя,

Потя в яри веселое,
Ож зима минає,
А я буду веселенька,
Любко ня лишає.

Ой прийди, любку, прийди
Та урахуймися,
Най ти оддам, що-м ти довжна,
Більш не любімся.

Всьо ти, любку, то наверну,
Що-сь ми надаровав,
Лиш ти ото не наверну,
Що-сь ня поціловав.

Ой дубик зелененький
Коле ся надвое;
Вже ми, любку, надоїло
Цілування твоє.

Ой дубику зелененький,
Чом листячко губиш?
Уповіш ми, мій миленький,
Чому ня не любиш?

Паде кір'я із явір'я,
Паде кір'я з бука;
Та уже нам, мій миленький,
В любові розлука.

Не купи ми шоколаду.
Цукром ня не гости,
Уповім ти чисту правду:
Конець нам любові.

Ой полишив ня любко,
Такий недолугий,
Та коби я здоровенька,
Є у мене другий.

Полишив ня мій миленький
Та най ня лишає,
Та най му ся у голові
Розум замішає.

Не лаю ти, мій миленький,
Само серце лає,
Так би-сь не мав пристаночку,
Як вода не має.

Ой сивенький голубику,
Високо літаєш;
Та я, любку, не баную,
Що ня полишаєш.

Не баную, мій миленький,
Що би-м банувала,
Тільки шкода, що-м ся з тобов
За два годи знала.

Тільки шкода, що-м ся з тобов
За два годи знала,
Тільки шкода мого рота,
Що-м тя цілувала.

Ой пристало, любку, серце,
Мое ід твому,
Як у лісу деревечко
Єдно ід другому.

Ой посаджу в плоті грушу,
А в городі вербу;
Шуга, любку, не забуду
Нашу люблю тверду.

Коли за тя, Марічино,
Гадаю, гадаю,
Не треба ми рано їсти,
В Довгоє втікаю *.

Коли собі погадаю
Аж за любов тверду,
Я ся, рибко, з того світа
Ід тобі наверну.

* Довго — село в Іршавському районі.

Наверни ся, мій миленький,
Іще раз ід мені,
Най ми серце не вмирає
По сто раз на днині.

Ой по сто раз на днині,
По сто раз на ночі,
Через тебе, мій миленький,
Через твої очі.

Через тебе, мій миленький,
Через твій станочок
Моє серце ізгоріло
Аж на догарочок.

Ой вода ся синіє,
Вода ся синіє,
Приснив ми ся мій миленький,
Що ся д'мені сміє.

Снив ми ся навчора ночі,
Снив ми ся сей ночі,
Приснив ми ся його ротик
Та й чорненькі очі.

Ой цілуй, мій миленький,
Чому не цілуєш?
Буде другий цілувати,
А ти побануєш.

Чекай, чекай, мій миленький,
Побануєш за мнов,
Як овечка-білюшечка
За зеленів травов.

У зеленій полонині
Зелененька паша;
Перебачте, легінику,
Бо я вже не ваша.

ОЙ ЦИ Я БУВ НЕ ЛЕГІНЬ

1) У вільному ритмі $\text{♩} = 80$

Ой ци я був не ле-гінь?
Грїх бу-ло ка-за-ти, до пів-ночі за дів-ка-ми,
до по-луд-ня спа-ти.
Ой та ка у ня Ма-рі-чи-на... Ко-ли со-бі за-спі-ва-ю...

Ой ци я був не легінь?
Грїх було казати,
До півночі за дівками,
До полудня спати.

Така у ня Марічина,
Як кой фіялочка,
Варто із нев постояти
Коло паланочка.

Коли собі заспіваю,
А далі поплачу,
Літа мої молоденькі,
То вас дармо трачу.

Ой біла файна рибко,
Ти солодкий меде,
Та й уже ми надоїло
Ходити до тебе.

Та я собі заспіваю
А ще собі дубну
Цімборові на укору,
Що му дівку люблю.

Ой сяду на коника —
Біста, кониченьку!
Де ворота мальовані,
Світи, місяченьку!

І я коли заспіваю,
Чудуються люди;
Ой хто тоді заспіває,
Як мене не буде!

НІХТО МИ СЯ НЕ ВПОДОБИВ

Рухливо

Ні_ хто ми ся не впо_ до_ бив,
лиш од_ на дів_ чи_ на,
що в бе_ ре_ га во_ ду нес_ ла
та й не при_ по_ чи_ ла.

Ніхто ми ся не вподобив,
Лиш одна дівчина,
Що в берега воду несла } 2
Та й не припочила.

Віє вітер, віє вітер
Та й буде віяти;
Кого-м давно любовала, } 2
Буде банувати.

Віє вітер, віє вітер
Та віє холоден;
Та я твого цілування, } 2
Рибко, не голоден.

Віє вітер, віє вітер
Та й колише верши;
Та як того полюбити, } 2
Що тут сидів перше?

ШУМІЛА ДУБРОВА

Помірно

Шу_ мі_ ла дуб_ ро_ ва кой ся
ров_ ви_ ва_ ла;
пла_ на_ ла дів_ чи_ на, кой ся й
од_ да_ ва_ ла.

The image shows a musical score for the song 'Шуміла дуброва'. It consists of four staves of music in a single system, all written on a treble clef. The tempo is marked 'Помірно' (Moderato). The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllable placement. The lyrics are: 'Шу_ мі_ ла дуб_ ро_ ва кой ся / ров_ ви_ ва_ ла; / пла_ на_ ла дів_ чи_ на, кой ся й / од_ да_ ва_ ла.'

Шуміла дуброва,
Кой ся розвивала;
Плакала дівчина,
Кой ся й оддавала.

Не шуми, дуброво,
Та й не розвивайся;
Не плач, біла дівко,
Та й не оддавайся.

Маріка білява
Цілу ніч не спала,
Лиш кучері вила,
Аби кучерява.

Погадай сам собі,
Ци не жаль би тобі:
Два рочки любити,
На третій лишити.

Любила-м такого —
Не було над нього,
Тепер им почала
Дошору кожного.

Плавле кача, плавле,
Само собі рапче;
Мамка ня втопила,
Тепер за мнов плаче,

Скоком, коню, скоком,
Горі тим потоком,
Вербуються хлопці
Під моім облоком.

Вербуйтеся, хлопці,
До білого рана,
Бо я д'вам не уйду,
Бо я звербована.

ЕЙ, ПУЩУ ДОЛІ ВОДОВ

Помірно

Ей пу- щу до- лі во- дов
ко- ри- то ді- ра- ве; чорт тя бу- до
ці- лу- ва- ти у лич- ко ра- па- ве.
1)

Ей, пущу долі водов
Корито діраве;
Чорт тя буде цілувати
У личко рапаве.

Ци сяду я на плавину,
Плавино, плавино!
Коли з тобов говорити,
Біла білявино?

Ци сяду я на плавину,
Вби ня риба з'їла,
Та й аби ня за миленьким
Душа не боліла.

ТА Я ПІДУ ДО ДІВЧИНИ

Швиденько

Та я піду до дівчини,
поцілую файно, та я кажу:
«Чи ня любиш?» А вона каже: «Айно».

Та я піду до дівчини,
Поцілую файно.
Та я кажу: «Чи ня любиш?»
А вона каже: «Айно».

Ей, біла білявино,
Не жмуркай очима,
Бо ти мене прижмуркала
А й приволочила.

Ой мій цімбора ся женить,
Та я му кумую,
Бере мою файну рибку,
А я не баную.

Загуди ми, гудаченьку,
А поперебирай,
Удає ся білявина,
А де би ми не жаль?

Та ци моя білявина
Й у горі буває,
Посадила яворика —
Най ся розвиває.

Та ци моя білявина
Й у горі, й у горі,
Посадила яворика —
Най росте ід горі.

Ой вийди, білявино,
А стань коло друта,
Та увидиш, як цілує
Молодий рекрута.

ПРИЙШЛИ, ПРИЙШЛИ СВАТАЧИКИ

Помірно

Прийшли, прийшли сва_та_чи_ки, ста_ли кі_нець
 ха_ти: і_ди, дів_ко, ка_жи віт_цю,
 1) що ти ма_є да_ти, і_ди, дів_ко,
 2) на_жи віт_цю, що ти ма_є да_ти.
 1) 1а) 1б)
 2) 2а) 2б)

Прийшли, прийшли сватачки,
 Стали кінець хати:
 Іди, дівко, кажи вітцю,
 Що ти має дати. } 2

Старий стару за ручину,
 Повів до комори:
 Нашій доньці треба дати
 Воли та й корови. } 2

Як ся свадьба одгуляла,
 Прийшли за поміном,
 А старий став з перед шпора
 З горілим поліном. } 2

Та нич-ись ме не робили,
Лише вечорниці,
Та доста ти того kota,
Що ся дре в полиці. } 2

Та кіт іде берегами.
А вна іде лугом,
Гинде, гинде невістиця
Жене воли з плугом. } 2

Та кіт іде берегами,
А вна йде лугами,
Гинде, гинде невістиця
Йде з коровицями. } 2

Баба скочила із печі,
Помила дійницю,
Гинде, гинде невістиця
Жене коровицю. } 2

Пішла баба під оборіг,
Намикала сіна,
Увиділа, що ото кіт,
Та вна собі сіла. } 2

Та бери собі поміна —
Кота й у торбину,
Та не губи здоровлячко
Ти мойому сину. } 2

Іде полем бездольниця,
Долю проклинає,
Що вона позад лінивства
Серенчі не має. } 2

ЕЙ, ТАКИЙ У НЯ ЛЮБКО

Рухливо $\text{♩} = 100$

Ей, та-кий у ня люб-ко,
 що не-є над ньо-го, дай му, бо-же,
 здо-ров-ляч-ка та й ма-те-рі йо-го.

Ей, такий у ня любко,
 Що не є над нього,
 Дай му, боже, здоровлячка } 2
 Та й матері його.

Стоїть верба над водою,
 Обвита шнурочком;
 Ти гадала, що погину } 2
 За милим любочком.

Ти гадала, що погину —
 Не дали ми люди.
 Я гадала, що такого } 2
 Любочка не буде

Ей, у мене молоді
 Маляри по дворі,
 Та дам собі змалювати } 2
 Любка на коморі.

ІЗГОРІЛА ПОЛОНИНА

У вільному ритмі ♩ = 184

The musical score consists of four staves of music in a single system, followed by a fifth staff. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a common time signature. The tempo is marked 'U' (Allegretto) and the tempo number is 184. The lyrics are written below the notes. The second staff has a '1)' above it. The third and fourth staves continue the melody. The fifth staff is a short melodic fragment, also marked with '1)'.

із - го - рі - ла по - ло - ни - на д'снїж - ку бі - лень -
- но - го; та вже до ня за - ро - ста - ють
слід - ни ми - лень - ко - го, та вже до ня
за - ро - ста - ють слід - ни ми - лень - ко - го.

Ізгоріла полонина
Д'сніжку біленького;
Та вже до ня заростають } 2
Слідки миленького.

Зарубаю кошарину,
Пруттям загорожу,
За всю журу забуваю — } 2
За любов не можу.

* * *

Ей, мадьярське поле
Сім раз би горіло:
На нім моє здоровлячко
Навіки посіло.

Ей, ота Америка
Бодай ізгоріла,
Бо вна моє здоровлячко
Навіки із'їла.

Урвала ми торба плечі,
А сокира руки,
Рубаючи по Ясіню
Явори та буки.

Ей, роблю у роботі,
В мене ручки болять,
А як прийду із роботи,
Зо мнов не говорять.

Бодай пани панували,
Бодай пани жили,
Бодай пани поміж люди
З торбами ходили.

Ей, боже милостивий,
Високо богуєш,
Усім людям добра даєш,
Мені ся вагуєш.

КОЛО РІЧКИ ДВІ СМЕРІЧКИ

Помірно $\text{♩} = 88$

Ко- ло річ- ки дві сме- річ- ки,
о- бі сто- ять ру- но; як ти, люб- ну,
на сер- день- ну? Бо на мо- їм сум- но,
бо на мо- їм сум- но.

The musical score is written on four staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a tempo marking 'Помірно' with a quarter note equal to 88. The melody is simple and folk-like, with lyrics written below the notes. The lyrics are: 'Ко- ло річ- ки дві сме- річ- ки, о- бі сто- ять ру- но; як ти, люб- ну, на сер- день- ну? Бо на мо- їм сум- но, бо на мо- їм сум- но.'

Коло річки дві смерічки,
Обі стоять руно;
Як ти, любку, на серденьку?
Бо на моїм сумно. (2)

* * *

Ораниця невелика,
Ружа коло неї;
Яка була вірна любов,
А вже нич із неї.

Ой була, любку, любов,
Лиш нам було бути,
А тепер ся розходиме —
Шуга не забути.

Ой тече вода, тече
Тече вода ледом;
Наша любов майсолodka,
Як колач із медом.

Ой пшениченька яра,
Колосики білі;
Як ти, любко, не любити,
Маєш очка сірі.

Не бери ня, любку, грати
А в перший таночок,
Аби люди не казали,
Що ти мій любочок.

Ой піду, моя мамко,
Куди-м не ходила,
Може ввиджу свого любка,
Що-м го полюбила.

Неділице учорашня,
Що ти мені дала?—
Мої вічка заплакані
Із самого рана.

Мамко моя солоденька,
Мамко моя мила,
Та чому-сь ня, моя мамко,
За любов не біла?

Ци зацвіла черешня,
А зацвіла крайня,
Кедь хоч, любку, аби-м твоя,
Ще рік почекай ня.

Ой вийду на вулицю
Та й стану гадати:
Тяжко любка із армії
Домів причекати.

Бо то не день та й не тиждень,
А три годи руно.
Коли собі погадаю,
Де бо ми не сумно?

Коли собі погадаю
За любка в колхозі,
То так ми ся серце заб'є,
Як колесо в возі.

Ей, ружа черлененька,
Чом не розцвітаєш?
Та я, любку, не баную,
Що ня ся лишаєш.

Ци у моім городчику
Шнурочок ся сновав,
Оби-сь, любку, коло мене
Другу не миловав.

Ей, коли за тя, любку,
Та почну гадати,
Не треба ми молоденькій
Ні їсти, ні спати.

Ци у моім городчику
Зацвіла лобода;
Із парадним легіником
Говорити шкода.

Ци упало яблученько,
Буря го убила;
Той ся, мамко, любко женить,
Що я го любила.

З зеленої полонини
Летить потят трое;
Є коли нам ся любити —
Літо великое.

З зеленої полонини
Летіло вороння;
Тоді мені веселенько,
Кой любко коло ня.

Ци у моім городчику
Уросла оргона;
Межи нами, білий любку,
Мати перепона.

Ей, мати перепона
Та й отець старенький,
Шуга ми ся не збереме,
Любку солоденький.

Зелене бульвиння,
Лиш би го ізжати.
Такий у ня, мамко, любко,
Лиш би цілувати.

Як ся добре у черлену
Ширинку завити;
Та як добре розумного
Легіня любити!

Коло річки дві смерічки,
Єдна маймаленька;
Де той ротик, що все казав:
«Рибко солоденька?»

Та хоч що би-м дороге,
Люба мамко, дала,
Би в ня любка одвернули,
Би-м не банувала.

На високій полонині
Вівці ся біліють;
Та й іще ня, файна рибко,
Твої слова гріють.

Я співаю співаночки
Та не вигадую,
Вби ся нитко не здогадав
За ким я баную.

Такий у ня, мамко, любко,
Як пава, як пава,
За ним моє серце в'яне,
Як кошена трава.

Мене любко поцілує
На пліті, на пліті,
Тільки мені, молоденькій,
Радості на світі.

Ей, ци любімся, любку,
Любімся, любімся,
Кедь би гора гору била,
Ми не розойдімся.

Ей, кедь ня, любку, любиш,
Люби ня вірненько,
Та не никай за другими,
Бо мені тяженько.

Цілуй, любку, личко моє,
Та я буду твоє,
Ей, ми ся розійдеме
Ціловані вбоє.

Ей, не кори ми, любку,
Бо я тобі скорю,
Кедь не з тобов, а із другим
Любком заговорю.

Ходиш, хлопче, говорячи,
Що я тя волочу:
Та давай ми сиві воли —
То я тя не хочу.

Ей, гадаш, білий любку,
Що ти мені скориш,
Кедь ти з другов на вулиці
Годину говориш.

Ей, годину говориш,
А я не творюся,
Бо є в мене другий любко,
Що я з ним люблюся.

Ей, любила-м тя, любку,
Два місяці руно,
Як ти було веселенько,
Так ти буде сумно.

Та не бери у богача
Оту заметілю,
Яка ходить через тиждень
Та так і в неділю.

Ой кувала зозуленька,
Кувала, кувала;
Добре було, легінику,
Доки-м тя не знала.

Закукала зозулиця
А в полониночці;
Не є пари в усім світі
Моїй білявочці.

Люблю тя, дівко біла,
Майдужче не можу,
Бо я у тя, білявино,
Душу не положу.

Бо я у тя, білявино,
Душу не положу,
Куди ходжу, все гадаю,
Забути не можу.

Кажі, любку, та матері,
Кажі і словами,
Та най ня ся нич не боїть,
Бо я не з рогами.

Та як ми ся молоді
Вна буде бояти,
То мусить тя молодого
У монахи дати.

Закукала зозулиця
Коло теметова;
Та мій любко позад части
Бере обойдова.

Та як ми ся із миленьким
Любили, любили,
У зеленій полонині
Сухі дуби цвіли.

Та як ми ся із миленьким
Лишили любити,
Не вби сухі дуби цвіли —
Сирі стали гнити.

Черешенька білим цвіте,
Черленое родить;
Великое цілування
На біду приводить.

Ой зацвіла черешенька
Коло того хреста,
Я нарвала з неї цвітку
Та й домів принесла.

Та поникай, моя мамко,
Який цвіт біленький;
Котрий любко кучерявий,
Ото мій миленький.

Ой пшениченько яра,
Колосики білі;
Як тя, любку, не любити,
Маєш вічка сірі.

Чи у тебе вічка сірі
Та й у мене такі,
Чи й нас біда спаровала —
Обоє однакі.

Ой коли погадаю
Який любко красний,
Та так ми ся серце заб'є,
Як горошок рясний.

Та не дай ми, моя мамко,
За дві доби їсти,
Лиш ня пусти із миленьким
На колодязь сісти.

Колодязю мурований
Із самого плиття,
Не гадаю, що утрачу
Через любка життя.

Трава траву прилягає,
Трава траву гне, гне,
Та ніхто ня, молоденьку,
'Д любочки не 'дверне.

Ой ніхто ня не одверне,
Ні отець, ні мати,
Хіба ота годиниця,
Як прийде вмирати.

Ой мамко, моя мамко,
Здоровля би-сь мала,
Ти не знала, що ти мені
Золото вкохала.

Ой коли погадаю,
Кого я любила,
Та лиш ми ся долі личком
Слізка покотила.

Ой коли погадаю,
Чия-м рибка била,
Кедь би море не глибоке,
Я би-м перебрела.

Я волію поникати
На чорта старого,
Як на того легіника
Дуже кивільного.

Я волію поникати
На чорта, на чорта,
Як на того легіника,
Що ходить ізгорда.

Кедь я була, любку, знала
Таку курту любов,
Я би була не зчинала
Любитися з тобов.

Ци я свого миленького
Познаю здалека —
Він тоненький і високий,
Як в лісі смерека.

Ци в зеленій полонині
Кошара згоріла;
Я би-м твого, цімборашко,
Любка не схотіла.

Ой піду я в полонину
Та нарву цвіточку;
Да хто любить далекого,
А я сусідочку.

На потоці плаття перу,
На камені кручу,

Та не так тя, любку, люблю,
Як тя баламучу.

Ой дубе зелененький,
Нащо ся хиляєш?
Раз-ись ня ся, любку, лишив,
Що ся навертаєш?

Ой ходив до ня любок,
Носив подарунки,
Ще не були межі нами
Ніякі рахунки.

Та я оті подарунки
Навернути годна:
Дві коруни, жебілівка,
А третя доромба.

Ой ходжу молоденька
По широкім ярді,
Кедь ня любиш, білий любку,
Люби ня по правді.

Ой єдна биль у полі,
Як нев вітер віє;
Чому зо мнов говорити
Любочко не сміє?

Ци упало яблученько
Та розколосся;
Ми ся були полюбили,
Нам не повелося.

Уступай ся, бервіночку,
Най тя не толочу;
Не люби ня, біла дівко,
Бо я тя не хочу.

У зеленій полонині
Верба ся розвила;
Я баную, білий любку,
Що я тя любила.

Ци в зеленій полонині
Травиця опала;
Дванадцятій заказую,
Вби любка не мала.

ЯКІ ТОТІ ЦВІТИ КРАСНІ

Швидко

Я_ кі то_ ті цві_ ти крас_ ні,
кот_ рі за_ цві_ та_ ють; я_ кі то_ ті
ді_ ти щас_ ні, кот_ рі ма_ тір ма_ ють.

The image shows a musical score for a song. It consists of three staves of music in a 2/4 time signature, with a key signature of one sharp (F#). The melody is simple and rhythmic. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllable placement. The tempo is marked 'Швидко' (Allegro).

Які тоті цвіти красні,
Котрі зацвітають;
Які тоті діти щасні,
Котрі матір мають.

Людські діти, як цвіточка,
А я сиротонька,
Людські діти матір мають,
Моя — у богонька.

Вчора була неділенька,
А днесь понеділок;
Посіяла мамка жито,
Та зійшов барвінок.

Ой барвінок-барвіночок,
Ще ти зелененький;
Не журися, легінику,
Ще ти молоденький.

ОЙ СПІВАЙ ЗА ГУСЛЬОМА

Виразно

Ой спі_вай за гу_сльо_ма,
спі_вай за гу_сльо_ма; аж не спі_ваш
за гу_сльо_ма, а ти си_ди до_ма.

Ой співай за гусльома,
Співай за гусльома;
Аж не співаш за гусльома.
А ти сиди дома.

Ой гудаку-гудаченьку,
Хто тя навчив густити?
Ото буде головочка —
Хто тя буде скубсти?

Ой гудаку-гудаченьку,
Хто тя вчив гусляти?
Ай бо мене породила
На гусляма мати.

Ой гудаку-гудаченьку,
Ой гудаку-пане,
Ой твоя біла ручка
Гусленьками стане.

Коли оті гуселочки
Почую, почую,
Через тиждень одну нічку
Дома не ночую.

ОЙ ЯКА Я НЕЩАСЛИВА

Протяжно

The image shows a musical score for a song. It consists of five staves of music in a single system, all written on a treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a 2/4 time signature. The melody is simple and folk-like. Below the notes, the lyrics are written in a stylized, spaced-out font, with hyphens under the vowels to indicate the rhythm. The lyrics are: "Ой яка я нещаслива, де ж ти, моя доля? Полетіла в гай зелений, в густе тополля." The word "Протяжно" (prolonged) is written above the first staff.

Ой я - ка я не - ща -
- ли - ва, де ж ти, мо - я
до - ля? - По - ле -
- ті - ла в гай зе - ле - ний,
в гус - то - в то - пол - ля.

Ой яка я нещаслива,
Де ж ти, моя доля?
Полетіла в гай зелений,
В густое тополля.

Мое сердце в жалю бродить
Та й буде бродити,
Поки буду я тяженько
На панів робити.

Не за тото я співаю,
Що я веселюся:
Мое сердце в жалю бродить,
Лиш не видаюся.

КОЛО МОСТА ДУБ ЗЕЛЕНИЙ

Близько до речитативу $\text{♩} = 92$

The musical score is written in 3/4 time with a tempo of quarter note = 92. It consists of four staves of music. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody is simple and rhythmic. The lyrics are written below the notes. The second staff starts with a first ending bracket labeled '1)'. The third staff continues the melody and includes a double bar line at the end. The fourth staff also starts with a first ending bracket labeled '1)' and ends with a double bar line.

Ко_ ло мос_ та дуб зе_ ле_ ний,
а мос_ток ка_ мен_ ний; ко_ ли з то_ бов
го_ во_ ри_ ти, ро_ ти_ ну срі_ бер_ ний?

Коло моста дуб зелений,
А мосток каменний;
Коли з тобов говори,
Ротику сріберний?

Коли з тобов говори,
Коли з тобов сісти,
Коли з тобов за столиком
Вечерицю їсти?

* * *

Та я собі полюбила
Юру, мамко, Юру;
Біда знала, я не знала
Юрину натуру.

Попід дуба, любку, йдеме,
З дуба листя рвеме;
Нащо нам ся любиточки,
Кой ся не збереме?

Ой кой ся не збереме,
Хоть ся покумайме,
Та ми свою тверду любу
Й так не розривайме.

Чорні очі із синіми
Могли ся не знати,
Чорні очі за синіми
Будуть банувати.

Закукала зозулиця,
Сіла mezi корчі;
Задарь до ня, хлопче, ходиш —
Подираш бокончі.

Та ізкручу повересло
Вівсяне, вівсяне;
Ізберімся та любімся,
Молодий Іване.

Та й летіла ластівочка,
Загубила перце;
Я за милим не баную,
Лиш ня болить серце.

На яворі листя д'горі,
На ліщині висить;
Та що буду поробляти,
Як ня любко лишить?

Та й прийди на розмову,
Любку солоденький,
Я тя буду визирати
В оболоч низенький.

Та у полі кирниченька,
Муром мурована;
Чи ти, рибко, така файна,
Чи намальована?

Та й тече вода, тече,
А вна тече ріньми;
Та хоч мала, хоч велика —
Та все за легіньми.

Та й у мої миленької
Мальовані двері,
Сами ми ся відпирають,
Коли йду до неї.

Та летіла ластівочка,
Над морем упала;
Любила ня файна рибка
Та вже перестала.

Та волію ночувати
В любки на драбині,
Як у тебе, люба мамко,
На білій перині.

Та й оби-сь, файна рибко,
В гробику лежала:
Що ми двоє говорили,
Ти не додержала.

Ой іде машиниця,
Кривулі минає;
Ей, що ня коло тебе,
Мила, забавляє?

Ой Іванку молоденький,
Купи ми топанки,
Та я буду за невістку
У твоєї мамки.

Та ударю раз у дуба,
А в дубі водиця;
Котра дівка була моя,
Тепер молодиця.

Та від стола до порога
Розсипаний милай;
Ти ня, любку, полишаєш,
Небай тото, небай.

Аж ня хочеш полишати,
Можеш полишити,
Та уже ми другий казав,
Ци бду го любити.

Ти ластівко, ластівочко,
Високо не літай;
Як ня, любку, в вірі любиш,
На другу не кліпай.

Як ня, любку, в вірі любиш,
Люби ня самую,
Та не кліпай через плечі
На цімборку мою.

Та й біла колопенька
На пліт ся зогнула;
Кажи, хлопче, своїй мамці,
Вби ми не клянула.

Та й оби ми не клянула,
Вби ми не лаяла,
Та я єї невістиця,
Хоч би умирала.

Та й пишу письмо, пишу,
Золотим перечком,
Не письмом тя здоровляю,
А й щирим сердечком.

Та й пишу письмо, пишу,
Столиком колишу,
Я до тебе, мій миленький,
Щирим серцем пишу.

Ой твоя, любку, люба
Мому серцю шкодить,
Чому ж вона до твердої
Люби не доводить?

Коли-м ішов горі селом,
Всюди ся світило,
Де я хотів повертати,
Там ся загасило.

Ой коби неділиця
Двічі в тиждень була,
Миленька би не робила —
Майфайна би була.

Та я любив дівчиноньку
Олену, Олену,
Давала ми сорочину
За рік не золену.

Казала-м ти, легінику,
Та ще ти раз кажу:
Не смієш ся оженити
Без мого розказу.

КОЛО МОСТА ДУБ ЗЕЛЕНИЙ

Рухливо $\text{♩} = 120$

Музична партитура для голосу, написана в ключі D-dur і 2/4 ритмі. Темп позначено як 'Рухливо' з частотою 120 ударів на хвилину. Партитура складається з чотирьох рядків нот, кожен з яких має відповідні ліричні підписи. Лірика розділена на чотири строки, що відповідають рядкам нот.

Ко- ло мос- та дуб зе- ле- ний,
а мос- ток ка- мен- ний; ко- ли з то- бов
го- во- ри- ти, ро- ти- ку срі- бер- ний?
Гей, гой, ро- ти- ку ері- бер- ний

Коло моста дуб зелений,
А мосток каменний;
Коли з тобов говорити,
Ротику сріберний?
Гей, гой, ротику сріберний.

Та й Василю-зимасилю,
Зима би тя вбила,
Кілько було легіників —
Я тя майлюбила.
Гей, гой, я тя майлюбила.

Кілько було легіників,
Кілько було хлопців,
Та я тебе шанувала,
Як ружу в городці.
Гей, гой, як ружу в городці.

ТА Й ХАЩУ ІЗРУБАЛИ

1) Жваво $\text{♩} = 160$

Та й хашу ізрубали, а вчинили
ва- гаш; ні- гда, хлоп- че, так не бу- де,
як ти со- бі га- даш. Ей,
да- на, як ти со- бі га- даш.
Ай да- на. да- на, да- на, оби-сь пужав ку- ри.

Та й хашу ізрубали,
А вчинили вагаш;
Нигда, хлопче, так не буде,
Як ти собі гадаш.
Ей, дана,
Як ти собі гадаш.

Не журися, легінику,
Не жури, не жури,
Та дотіль би-сь долегінив,
Оби-сь пужав кури.
Ай дана-дана-дана,
Оби-сь пужав кури.

Та легію молоденький,
Три-сме тя любили,
А ти й єдну не валовчен,
Громи би тя вбили.
Ой дана-дана-дана,
Громи би тя вбили.

ОЙ У ПОЛІ КИРНИЧЕНЬКА

Помірно

Ой у по-лі кир-ни-чень-ка,
ми-ла за ню зна-є, но-ли і-де
на во-ди-цю, все ня спо-ми-на-є.

Ой у полі кирниченька,
Мила за ню знає,
Коли іде на водицю,
Все ня споминає.

З високої полонини
Зоря ся підняла;
Чи ти, рибко, не лягала,
Чи ти рано встала?

Ой я ще не лягала
Та я ще не спала —
Я сиділа в оболочку,
Тебе визирала.

Ой тече вода, тече
Та тече течером;
Прийди до ня, мій миленький,
Темненьким вечером.

Прийди до ня, мій миленький,
Дуже тя чекаю,
Постілочка розстелена,
Спати не лягаю.

Та я би-м ся не здрімала
За чотири ночі,
Коби сидів та говорив
Той любко, що сночі.

Та я би-м ся не здрімала,
Аж би день біленький,
Коби сидів та говорив
Любко молоденький.

ОЙ БИЛИ ПОПА, БИЛИ

Рухливо

Ой би_ ли по_ па, би_ ли
дво_ ма па_ ли_ ци_ ми: та не хо_ ди,
па_ не по_ пе, за мо_ ло_ ди_ ця_ ми.

The image shows a musical score for a song. It consists of three staves of music in a treble clef, 2/4 time signature. The melody is simple and folk-like. Below the staves, the lyrics are written in a stylized font with horizontal lines under the words to indicate the rhythm. The lyrics are in Ukrainian and describe a young woman's feelings towards a priest.

Ой били попа, били
Двома палицями:
Та не ходи, пане попе,
За молодіцями.

Закукала зазулиця,
Закукала біла.
Я би-м твого, пайташечко,
Любка не хотіла.

Я би-м його не хотіла,
Можеш му казати,
Бо не варто на улиці
Із ним постояти.

Ай коли гуселочки
Почую, почую,
По три ночі, по чотири
Дома не ночую.

Як почую гуселочки
Та почую банду,
То полишу білявину
Аж би яку файну.

ЕЙ, ІДЕ МАШИНИЦЯ

Помірно $\text{♩} = 96$

Ей, і- де ма- ши- ни- ця, ва- го-
 -ни зе- ле- ні, та по-вез- ла ми-ленько- го
 в Си- бі- рю сту- де- ні.

Ей, їде машиниця,
 Вагони зелені,
 Та в ній їде мій миленький } 2
 В Сибіри студені.

Ей, їде машиниця
 Та вгнулися тенглі,
 Та повезла миленького } 2
 На цілинні землі.

Шкода ми ся, мій миленький,
 За тобов нудити,
 Тобі би ще три годики } 2
 Армію служити.

Хто мене повбіймає,
 Хто мене полюбить,
 Коли мое соколятко } 2
 Армією служить?

ОЙ ПІД ДУБОМ ЗЕЛЕНЬКИМ

Помірно $\text{♩} = 96$

Ой під ду- бом зе- ле- нь- ним
мо- ло- день- на сто- ю, при- не- си ми, люб- ку, лі- ків-
най сер- це за- го- ю.

Ой під дубом зелененьким
Молоденька стою,
Принеси ми, любку, ліків — } 2
Най серце загою.

Принеси ми, любку, ліків
Хоч за едно кіло,
Та аби в ня за тобою } 2
Серце не боліло.

ГЕЙ, ПОВІЧ, МІЙ МИЛЕНЬКИЙ

Помірно $\text{♩} = 200$

Гей, по-віч, мій ми-лень-кий, по-віч на бі-

- зів-но: ци бде лю-ба та як була,

ко-го лю-биш вір-но?

Гей, повіч, мій миленький,
 Повіч набізівно:
 Ци бде люба, та як була,
 Кого любиш вірно? } 2

Гей, повіч, мій миленький,
 Та най серце знає,
 Ци ся люба докінчує,
 Ци ся продовжає. } 2

ОЙ НЕ Є МАЙМИЛОГО

Помірно

Ой не є май_ми_ло_го,
не_ма_й_со_лод_но_го, як від те_бе,
мій ми_лень_ний, від ро_ти_на тво_го.

Ой не є маймилого,
Нема й солодкого,
Як від тебе, мій миленький, } 2
Від ротика твого.

Ой прийди, мій миленький,
Буду ти казати,
Де ня маєш нинішнього } 2
Вечора чекати.

Ой прийди, мій миленький,
Повім ти нового,
Що доти тя лише люблю, } 2
Зак не є другого.

Казала-м ти, мій миленький,
Не любімся тільки:
Буде наша тверда люба } 2
Відходити гірко.

Любила-м тя, легінику,
Любила, любила,
Свята би тя неділиця } 2
За мене побила.

Ой свята неділиця,
Святий понеділок,
Тільки би ся раз оженив, } 2
Як в решеті дірок.

Та я маю миленького
Дуже розумного:
Він ізо мнов не говорить, } 2
Де є людей много.

Та мала я миленького,
Як цукор солодкий,
Друга від ня перебила, } 2
Світ би їй короткий.

Та ми двоє із миленьким
Велика родина —
Я на нього дяку мала, } 2
Ще-м була дитина.

Ой ще-м була дитина,
У школу-м ходила,
Я ся його співаночки } 2
Співати учила.

КОБИ БУЛА, МАМКО, ЗНАЛА

Помірно

Но_ би бу_ ла, мам_ но, зна_ ла,
що прий_де ми_ лень_ кий, я би бу_ ла
от_ во_ ри_ ла о_ болок но_ вень_ кий.

Коби була, мамко, знала,
Що прийде миленький,
Я би була отворила
Оболок новенький. } 2

Я би була отворила
Тото вікно вишне,
А він би був поцілував
Мене в личко пишне. } 2

* * *

Я не спала молоденька
Й одну хвилиночку,
Бо не мала приклонити
'Д кому головочку.

Приклоняю до стіночки —
Стіна студененька,
А приклоню до милого —
Як мати рідненька.

Я не спала молоденька,
Не спала й на волос,
Я слухала, чи не вчую
Миленського голос.

Ей, паде дощик, паде
На землю дрібненький;
Коби не падав майдуже,
Вби вийшов миленський.

Ідеш, любку, у армію —
Бери мене з собов,
Най не плачуть карі вічка,
Миленський, за тобов.

Стоїть верба над водою,
Листя покручене;
Чиє серце веселеньке —
Моє засмучене.

Ой летіла ластівочка,
Загубила перце;
Ідеш, любку, у армію,
Замикаш ми серце.

Ішов любко у армію,
Я колопні терла,
Коли ми ся відкланював,
Маленько-м не вмерла.

Та як будеш, мій миленський,
Горі селом іти,
Та заспівай співаночку,
Вби тя розуміти.

Ішов любко горі селом,
Я стояла в ганку,
Не міг ми ся відклонити
Через свою мамку.

Ой мені на серденьку
Великий жальочок,
Що не можу від милого
Достати листочок.

Та ти думаш, мій миленький,
Що не перебуду?
Мало буду банувати,
А далі забуду.

Та Федоре молоденький,
Федоре, Федоре,
На чотири сегелети
Серце ми ся коле.

Та чи знаєш, мій миленький,
Як ми ся любили,
Ми ся єдно без другого
Води не напили.

Ой вийди, дівко біла,
На зелений ґрунчик,
Най ти личко поцілує
Молодий катунчик.

Ой вийди, дівко біла,
На зелене поле,
Та там тобі подякую
За любління твоє.

Розсердився на ня любко,
Чим го перепрошу?
Черленими яблучками,
Що з поля наношу.

Та я ходив по садочку
Попід ябліночки
Та на голос миленької
Співав співаночки.

Ой вийди, моя мила,
Я в садочку стою.
Нема спання, лиш думання,
Мила, за тобою.

І на вулицю не йду
І вдома не всиджу;
Доведеться до милої
Підкопатись в хижу.

А чи нові воротенька
Не можу заперти.
Тверду любу не забуду
До самої смерти.

Високо ти, голубику,
З дуба воду пити;
Далеко ти, легінику,
До мене ходити.

Хоть високо, не високо —
Схилю та нап'юся;
Я до тебе, файна рибко,
Не полінуюся.

Та я маю мленького
На другім селечку,
Та я його не видаю,
Хіба в неділочку.

ЕЙ, СИДЖУ ТА Й ДУМАЮ

Помірно $\text{♩} = 200$

The musical score consists of five staves of music in a single system. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 2/4 time signature. The tempo is marked 'Помірно' with a quarter note equal to 200. The melody is written on a five-line staff. Below the staff, the lyrics are written in a syllabic style. The first staff has two measures of music with the lyrics 'Ей, сид-жу та ду-ма-ю'. The second staff has two measures with 'ко-ло о-бо-лоч-ка:'. The third staff has two measures with 'кіль-ко жа-лю пе-ре-но-сить'. The fourth staff has two measures with 'мо-я го-ло-воч-ка!'. The fifth staff has two measures with '1) 2)'. The music ends with a double bar line and repeat dots.

Ей, сид-жу та ду-ма-ю

ко-ло о-бо-лоч-ка:

кіль-ко жа-лю пе-ре-но-сить

мо-я го-ло-воч-ка!

1) 2)

Ей, сиджу та думаю
Коло оболочка:
Кілько жалю переносить } 2
Моя головочка!

Ей, стою та й думаю
Під двома вербами,
Що не любя, не розлука, } 2
Любку, межі нами.

МЕНЕ ПОПИ СПОВІДАЛИ

Помірно

1)

Ме_не по_пи спо_ві_да_ли, гей_я_гой,

І по_ку_ти не да_ва_ли, бо_же мой,

Ой ме_не спо_ві_да_ли по_пи мо_ло_ді_ І

При повторенні — значно повільніше 2)

І по_ку_ти не да_ва_ли, бо й са_мі та_кі_ї.

1)

2)

Мене попи сповідали,
 Гейя-гой,
 І покути не давали,
 Боже мой.
 Ой мене сповідали
 Попи молодії
 І покути не давали,
 Бо й самі такії.

} 2

Один гріх я затаїла,
 Гейя-гой,
 Що-м Василя полюбила,
 Боже мой.

Я Василя не любила,
Лише цілувала —
Чого ж би я, молоденька, } 2
Попові казала?

Мені Василь цукру носив,
Гейя-гой,
Цілувати личко просив,
Боже мой.
А піп казав не давати,
Файна дрина-дрина,
Бо й сам хотів цілувати, } 2
Шіда-річка, дина.

ТА ЗЕЛЕНА ПОЛОНИНА

Помірно $\text{♩} = 192$

Та зе- ле- на по- ло- ни- на,
 зе- ле- на, зе- ле- на; я би-м у ній
 во- ли не пас, кой би не О- ле- на.

Та зелена полонина,
 Зелена, зелена,
 Я би-м у ній воли не пас,
 Кой би не Олена. } 2

Ой летіли гуси з Русі,
 Яли голосити;
 Та як тяжко багатому
 Мізерну любити. } 2

Та я дуба порубаю,
 На дрібно поколю;
 Думаш, хлопче, що тя люблю,
 Що з тобов говорю? } 2

ЗАКУКАЛА ЗОЗУЛИЦЯ

Рухливо $\text{♩} = 192$
Одна

Музична партитура для голосу з нотами та ліричними текстами українською мовою. Партитура складається з п'яти рядків нот. Над першим рядком вказано темп 'Рухливо' та частота '♩ = 192'. Під першим рядком вказано 'Одна'. Ліричний текст розподілений по рядках: 'За-ну-на-ла зо-зу-ли-ця та й сі-ла на сли-ву; та як доб-ре за-гой-ка-ти на люб-ка: „Ва-си-лю“ Та як доб-ре за-гой-ка-ти на люб-ка: „Ва-си-лю“'. Над деякими нотами вказано цифри '1)' та стрілки, що вказують на певні акценти або ритмічні зміни.

За-ну-на-ла зо-зу-ли-ця та й сі-ла на
сли-ву; та як доб-ре за-гой-ка-ти
на люб-ка: „Ва-си-лю“ Та як доб-ре
за-гой-ка-ти на люб-ка: „Ва-си-лю“
1)

Закукала зозулиця
Та й сіла на сливу;
Та як добре загойкати
На любка: «Василю!» } 2

Та висока полонина,
Пішла би-м тобою,
Коби знала, що ся стріну,
Милій, із тобою. } 2

Та я собі заспіваю
Двома голосами,
Один голос піде полем,
А другий лісами. } 2

Ей, ідім у Росію,
Бо там наші браття,
Уберімся, цімборику,
У новеньке плаття. } 2

З високої полонини
Качалися бочки;
Віддавав би багач дівку,
Немає сорочки. } 2

Ой везу бокорика
Та пушу на флудер;
Не були би дівки файні,
Коби не був пудер. } 2

ВЕРХОВИНО, ВЕРХОВИНО

Бадьоро $\text{♩} = 104$

Вер-хо-ви-но, Вер-хо-ви-но,
Я-ка ж ти ми-лень-ка, Я-ка в то-бі,
Вер-хо-ви-но, во-да сту-де-нень-ка.
Е-ге-го, май-да-на, да-на,
во-да сту-де-нень-ка.

Верховино, Верховино,
Яка ж ти миленька,
Яка в тобі, Верховино,
Вода студененька.
Е-ге-го, майдана-дана,
Вода студененька.

* * *

Ци подь сюди, моя мила,
Най тя поцілую,
Та най тобі на личкові
Ружу намалюю.

Ой вийди, білявино,
На широке поле,
Та я тобі подякую
За любління твоє.

Пану богу дякувати,
Що я ся не вживив,
А хто би був на вулиці
Співаючи ходив?

Ой ци ми ся не любили,
Ци ми ся не знали —
Того дуба порубали,
Де ми ночували.

Того дуба порубали
На сухенькі дрова,
Де ми двоє ночували,
Дівко чорноброва.

Ой вийду я на гору,
Дивлюся в долину,
Як цімбори обнімають
Мою білявину.

Ой думаш, моя мила,
Що не буду про тя,
Такий буду веселенький,
Як навесні потя.

Такий буду веселенький,
Аж навеселюся,
Я на тебе, моя мила,
І не подивлюся.

Ей, дана, кажи, дана,
А дана-даночки;
Лишив вівці надавані —
Сам до фраїрочки.

Ой весела в мене мила,
Весело ся сміє,
Весело ня поцілує,
Як ся звечоріє.

Ей, моя білявина
Кивала пальчиком —
Ходи до ня, легінику,
А все вечориком.

Ей, сонце за горами
Хоче заходити;
Мое серце за миленьков,
Де її видіти?

Ей, гори високії,
А й гори турецькі;
Коби нам ся навернули
Літа вандрувнєцькі.

Ей, мила, моя мила,
Жалю-сь наробила —
Кой ти знала, що-м молодий,
Нащо-сь ня любила?

Ой біла, каже, біла,
А біла біленька,
Та не знаю, кому яка,
Мені солоденька.

Ой моя білявина
Цілу ніч не спала,
Кучерики навивала,
Аби кучерява.

Ей, голя, кажи, голя,
Я, мамко, не твоя,
Та я, мамко, легіньова —
Легінь душа моя.

Ей, посій, рибко, посій
Туди команицю,
Куди-м до тя давно ходив
Через ораницю.

Ей, оті забійчики
Вже позаростали,
Та куди ми із миленьким
Волки повертали.

Ей, оті забійчики
Заросли доганом,
Ой куди ми повертали
Волки із Іваном.

Ой їде машиниця,
Куриться з неї дим;
В мене болить головочка,
Та й не знаю, за ким.

Ой болить ня головочка,
Ой болить ня мало,
За Марійкою ввечері,
За Анницев рано.

За Марійкою ввечері,
Як ся звечоріє,
За Анницев болить рано,
Як когут запіє.

Ей, жандарик ня веде,
Жандарик ня веде.
Не веди ня, жандарику,
Порубаю тебе.

Ей, коли погадаю,
Яку рибку маю,
Тоді собі з великого
Жалю заспіваю.

Ей, рибко, каже, рибко,
А рибко та рибко,
Закрий, рибко, оболочок,
Оби нас не видко.

Ей, казав-им, ти мила,
Та й не оддавайся:
Ти молода, як ягода,
Ще мало кохайся.

Ей, моя білявина
За мостом буває,
Яворика посадила —
Най ся розвиває.

Ей, ци дуб, ци смерічка,
Ци ти, мила, стоїш,
Перебреди д'мені річку,
Аш ся ня не боїш.

Ей, перебреди річку
А й тоту ростоку,
Стоїть другий коло дівки,
Я ся дивлю збоку.

За тобов ми, моя мила,
Сердечко вмирає,
Бо ти файно поцілуєш,
Друга так не знає.

Коби знала, моя мила,
Як я тут гуляю,
То ти би ся розболіла
З великого жалю.

Ти, білявко-прихиялко,
Прихилися д мені,
Як ся мати прихияла
Д маленькій дитині.

Ти, легіню молоденький,
А файно співаєш,
Та не знаєш, цімборику,
Яку долю маєш.

Я не за то заспіваю,
Що ся гаразд маю:
Я своїми співанками
Жаль перебиваю.

А не плач, моя мила,
Нащо би-сь плакала?
Ой я хлопець не вживився,
Ти ся не віддала.

Ой знаєш, моя мила,
Як ми ся любили,
Коли ми ся 'дним яблучком
Надвое ділили.

Ей, вечір вечоріє,
Сонце за горами;
Розходиться тверда люба,
Мила, межи нами.

Побий, боже, польські гори,
Скарбові роботи,
Як зачну у понеділок,
Держать до суботи.

Ой стріляли два жандари
А в мене, а в мене,
Спрятав-им ся за явора,
За листя зелене.

Ой в високій полонині
Зродили орішки;
Ци підеме, легінику,
Навесні в опришки?

Ей, любив-им тя, любко,
Доки-сь була мала,
Ей, доки-сь, файна рибко,
Брехати не знала.

Пішов би ти, рибко люба,
Розум долі водов:
Пішли мої два годики
Задаремно з тобов.

Ей, діти, мої діти,
Добре було вліті:
А що в нас хліба не було,
Хоч нам тепло було.

Ей, білая білявко,
Що теперка робиш?
Та ні вночі, та ні в днину
З гадки ми не сходиш.

Ей, мамко солоденька,
Одного-с ня мала,
Та зо мною, люба мамко,
Серенчі не мала.

Ей, біла файна рибко,
Любімся, любімся,
Хоч би гора в гору біла,
Ми не розойдімся.

Ей, у тебе, багачику,
Волики сивенькі,
Та й у мене молодого
Ручки золотенькі.

Ци ти будеш, багачику,
Волики лупити,
Та я буду золотими
Ручками робити.

Ой біла білявино,
Майбіла не будеш,
Ей, іду у армію —
Банувати будеш.

Ой не бануй, файна рибко,
Не бануй, не бануй,
Та я іду у армію —
Ти собі погайнуй.

Ой на тім перелазу
Яблучка спадали,
Де ми двоє із миленьков
Розмову держали.

Ей, куди-м давно ходив,
Тепер дивлять очі —
Яке було миловання
Темненької ночі!

Яке було миловання,
Люба солоденька,
Тепер туди заростає
Трава зелененька.

Любив-им тя, Марічино,
До втіхи, до втіхи,
Тепер-им тя покидаю
Циганам на міхи.

Ой іду опівночі,
Та місяць засвітив —
Коби-м собі файне дівча
На дорозі стрітив.

Ой повій, вітре, повій
По зеленій скалі,
Ой розвій, вітре, розвій
Мої тяжкі жалі.

Ци до танцю, легіники,
До танцю, до танцю,
Усі дівки собі берить,
Мені лишить Анцю.

Ци мій любко не високий
І не принизенький.
За того го твердо люблю,
Що все веселенький.

Ей, мадьяри у пір'ю,
Мадьяри у пір'ю
Захотіли загубити
Нашу руську віру.

Сопілочко яворова
На дванадцять дірок,
Не дав би-м тя, сопілочко,
За дванадцять дівок.

Кажуть люди, що суд буде,
Що будуть судити,
Та коби ми присудили
Всіх хлопців любити.

Ей, біла білявино,
Вби-сь не бановала.
Я ти казав: збираймесь,
Ти відкладовала.

Ей, дай ня, любя мамко,
За того любочка,
Аж би в нього нич не було,
Лиш одна сорочка.

Ци я дуба порубаю,
Та я дуба зверну,
Таку собі дівку найду:
Файну та мізерну.

Коли собі понад чоло
Кучері закручу,
Аж би-сь, дівко, у золоті —
Я тя збаламучу.

Ей, гори високії,
Бодай-істе впали:
Викохали-м біле дівча —
Люди від ня взяли.

Віддається цімборочка,
Я ся не віддаю,
Бо я собі легіника
З армії чекаю.

Пішов любко у армію,
Я в ганку стояла,
Махнув на ня правов ручков,
Аби-м го чекала.

Ей, хто тя, гусялишику,
Научив гусяти?
Ей, тебе до гуселок
Породила мати.

Та я хлопець молоденький
Загубив косицю,
Тікаючи від милої
Через ораницю.

Ци співаю та гуляю,
Доки-м молоденька:
Буде коли журитися,
Як буду старенька.

Ци я собі заспіваю,
Бо я голос маю,
Заспівайте і ви собі,
Ци я вам не даю?

Ей, біла сорочина,
Та не вишивана;
Мені любко доганяє,
Що я не рум'яна.

А я тоту сорочину
Вишивати вмію,
Як ми буде з любком добре,
Я порум'янію.

У моєму городчику
Зацвіла лелія;
Яка сумна, невесела
Без любка неділя.

Мене мамка породила
Коло сіяночки,
Коби-м такий до роботи,
Як до співаночки.

Мене мамка породила
У сінях на дощці,
Та дала ми чорні очі
Кліпати на хлопці.

Ей, стою у городі
По коліна в воді,
Тото буде покутиця
За хлопці молоді.

Навчила-м ся вишивати,
Навчила-м ся ткати,
Ще коби-м ся научила
Хлопці цілувати.

З сього боку на той бік
Далеко ходити,
Куплю собі моторика —
Буду ся возити.

Про боротьбу
за визволення
Закарпаття
про комуністичне
будівництво

ЦИ ЧУЛИ ВИ, МИЛЕ БРАТТЯ

Помірно

Ци чу_ли ви, ми_ле брат_

-тя, ци чу_ли ви, ми_ле брат_тя,

як бо_ро_ли За_кар_пат_тя,

як бо_ро_ли За_кар_пат_тя?

The musical score is written on four staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The tempo marking 'Помірно' is placed above the first staff. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across notes. The melody is simple and rhythmic, with a mix of quarter and eighth notes. The second and third staves continue the melody and lyrics, while the fourth staff concludes the piece with a final note and a fermata.

Ци чули ви, миле браття, (2)
Як бороли Закарпаття? (2)

Сорок тисяч воювало, (2)
Кров невинну проливало. (2)

Гірко було в нашім краю, (2)
Як фашисти тут гуляли. (2)

Прийшла Армія Червона, (2)
Нам ся стала оборона. (2)

Верховина ще зелена, (2)
Закарпатська свободжена. (2)

НА КАРПАТСЬКИХ ГОРАХ

Помірно

На Кар_ пат_ ських го_ рах вій_ на
 гріз_ на сто_ їть; на Кар_ пат_ ських
 го_ рах вій_ на гріз_ на сто_ їть;
 сон_ це ся мі_ ня_ є,
 сон_ це ся мі_ ня_ є,
 сон_ це ся мі_ ня_ є, кров ся
 про_ ли_ ва_ є.

На Карпатських горах } 2
 Війна грізна стоїть; }
 Сонце ся миняє, (3) } 2
 Кров ся проливає. }

Старший брат те видів, } 2
 На коника скочив, }
 Для молодших братів (3) } 2
 Шабельку наточив. }

Рідні мої брати, } 2
Будем воювати, }
Мусимо ми край наш (3) } 2
Від катів звільняти. }

Фашисте, фашисте, } 2
Пропала ти слава, }
Паде кат за катом, (3) } 2
Як з-під коси трава. }

ЛЕТІЛИ ОРЛЯТА З ДАЛЕКОГО КРАЮ

Помірно

Ле - ті - ли ор - ля -
 - та з да - ле - ко - го кра -
 - ю, ста - ли во - ду пи - ти.
 ста - ли во - ду пи - ти на ти - хім
 - хім Ду - на - ю

Летіли орлята
 З далекого краю,
 Стали воду пити (2)
 На тихім Дунаю. } 2

А як вони пили —
 Крильця намочили...
 Трембіта лунає, (2)
 З бою син вертає. } 2

Вийшла стара мати,
 Стала коло хати,
 Виглядає сина (2)
 Із війни додому. } 2

«Вернися, синочку,
Сідай на лавочку,
Дай я тобі змию (2) } 2
Твою головочку».

«Не змиєш, матусю,
Я тепер в загоні,
Буду захищати (2) } 2
Радянські кордони».

ТА РАДЯНСЬКА АРМІЙОЧКА

Рішуче

Та Ра-дян-ська Ар-мі-юч-ка
фа-ши-стів бо-ю-є, та Ра-дян-ська
Ар-мі-юч-ка за щас-тя во-ю-є.
Ой да-на, да-на, да-на,
за щас-тя во-ю-є.

Та Радянська Арміючка
Фашистів боює,
Та Радянська Арміючка
За щастя воює.
Ой дана-дана-дана,
За щастя воює.

Ой ми були в партизанах,
Армії служили,
З червоними соколами
Ми фашистів били.
Ой дана-дана-дана,
Ми фашистів били!

Ой ми листи написали,
В ероплани вергли:
Не журіться, наші дівки,

Ми живі, не вмерли!
Ой дана-дана-дана,
Ми живі, не вмерли!

Ой ми живем, ми не вмерли
І будемо жити,
Ми хочемо добровільно
Вітчизні служити.
Ой дана-дана-дана,
Вітчизні служити.

НЕ ЗАБУВАЙ СИНІ ГОРИ

Стримано

Не за-бу-вай си-ні го-ри,
зе-ле-ні Кар-па-ти, де кров свою
про-ли-ва-ли за нас русь-кі бра-ти.
Ой да-на, ой да-на,
Ой да-на, за нас русь-кі бра-ти.

Не забувай сині гори,
Зелені Карпати,
Де кров свою проливали
За нас руські брати.
Ой дана, ой дана, } 2
За нас руські брати.

Де кров свою проливали
Руські й українці,
Та щоб вільно проживали
Брати-верховинці.
Ой дана, ой дана, } 2
Брати-верховинці.

Будуть жити наші діти,
Будуть виростати,

Буде щастя в нашім краї
Ще більш розквітати!
Ой дана, ой дана,
Ще більш розквітати! } 2

Ой будемо споминати
Від роду до роду
Братів рідних, що полягли
За нашу свободу.
Ой дана, ой дана, } 2
За нашу свободу.

РІДНІЙ АРМІЇ РАДЯНСЬКІЙ

Урочисто

Рід- ній Ар- мі- ї Ра-
- дянсь- кій Ві- ноч- ки зви- ва- єм, на- шу
слав- ну пе- ре- мо- гу сла- вим, про- слав- ля-
- єм, на- шу / - єм.

Рідній Армії Радянській
Віночки звиваєм,
Нашу славу перемогу
Славим, прославляєм. } 2

Тяжко було визволитись,
Біда була давня,
Довгі роки ми чекали
Дев'ятого травня. } 2

Ми з братами радянськими
На одній дорозі,
Слава Армії Радянській,
Слава Перемозі! } 2

Засвітила у Карпатах
Зірниця яскрава,
Слава Армії Радянській,
Слава, слава, слава! } 2

СПІВАНОЧКИ МОЇ

Бадьоро

Спі-ва-ноч-ки мо-ї
 ве-се-ло спі-ва-ю.
 Ой як доб-ре жи-ти, ой як доб-ре жи-ти
 в Ра-дянсь-ко-му кра-ю!

Співаночки мої
 Весело співаю.
 Ой як добре жити (2)
 В Радянському краю! } 2

Звила я віночок
 З колгоспного проса,
 Мене хлопці люблять — (2)
 Я чорноволоса. } 2

Як би мене, мамко,
 Хлопці не любили,
 Коли мою ланку (2)
 В газеті хвалили! } 2

Як би мене, мамко,
 В газету не клали,
 Коли я найбільший (2)
 Урожай збрала! } 2

На поїзд московський
 В Чопі ми сідали,
 Нашу кукурудзу (2)
 На виставку взяли. } 2

МИ ПРИЙШЛИ ІЗ ВЕРХОВИНИ

Жваво

Ми прийшли із Верхо- ви- ни,
 при- ї- ка- ли з по- ло- ни- ми.
 Шлють при- віт вам, рід- ні брат- тя,
 кол- госп- ни- ми За- кар- пат- тя

Ми прийшли із Верховини,
 Приїхали з полонини.
 Шлють привіт вам, рідні браття,
 Колгоспники Закарпаття! } 2

Ми колгоспи заснували
 І куркулів геть прогнали;
 І живуть, як рідні браття,
 Колгоспники Закарпаття! } 2

У колгоспах жито зріє
 І пшениця золотіє;
 І живуть, як рідні браття,
 Колгоспники Закарпаття! } 2

У колгоспі наше щастя,
 Бо в колгоспах вільна праця;
 І живуть, як рідні браття,
 Колгоспники Закарпаття! } 2

Спільно стали всі робити,
 Стала земля хліб родити;
 І живуть, як рідні браття,
 Колгоспники Закарпаття! } 2

КОЛИ СОБІ ПРИГАДАЮ

Рухливо

Ко-ли со-бі при-га-да-ю,
 як ве-се-ло жи-ти,
 хо-че ми ся, мо-ло-день-кій,
 день і ніч ро-би-ти.
 Ми в ро-бо-ті на ге-ро-їв
 бу-де-мо рів-ня-тись, за ви-
 -со-ні у-ро-жа-ї бу-де-мо зма-
 -га-тись. // -да-єм.

Коли собі пригадаю, як весело жити,
 Хоче ми ся, молоденькій, день і ніч робити.
 Ми в роботі на героїв будемо рівнятись,
 За високі урожаї будемо змагатись.

Пенчо Пенчев і Габовда, Мешко і Ладані —
 Це колгоспники-герої, люди наші славні.
 Ой кувала зозулиця та й сіла на дубі,
 Цанько й Варга—в Закарпатті перші лісоруби.

Усі наші доярочки й русі, й чорноокі
Змагаються за надої кожний день високі.
Колишуться буйні трави, кукурудза спіє,
По три тисяч на корову надоїти мрієм.

А що мрієм, так і буде, не може не бути,
Ще про наших доярочок буде в Москві чути.
Та будемо працювати ми по-бойовому,
Щоб прославилась Україна і в році новому.

Колись гори Закарпаття терном заростали,
А сьогодні виноградник ми на них заклали.
А у новій п'ятирічці, так і знайте, люди,
Десять тисяч в нас гектарів винограду буде.

У колгоспах і радгоспах, в лісосіці й шахті —
Всюди наші славні люди на трудовій вахті.
Чути голос Закарпаття і полем, і гаєм:
Ми про щастя коломийки кожний день
складаєм.

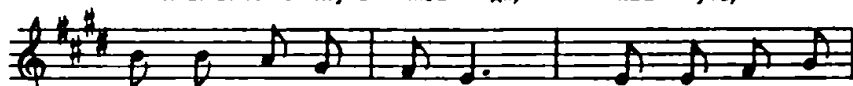
КАЖУТЬ ЛЮДИ, КАЖУТЬ

Грайливо. жваво

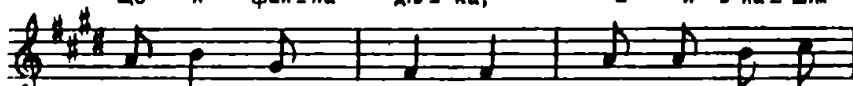
Дівчина

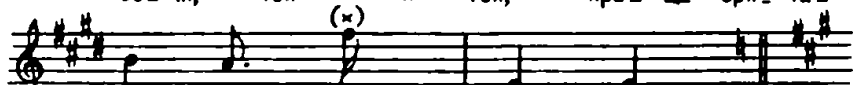
1. 3. 5. Ка - жуть лю - ди, ка - жуть,

що я фай - на дів - на, а я в на - шім

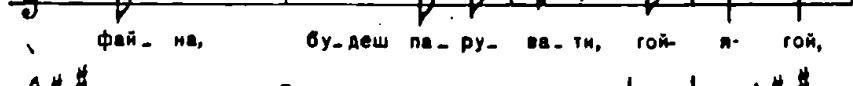
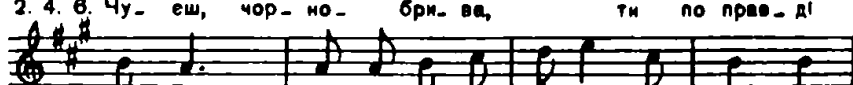
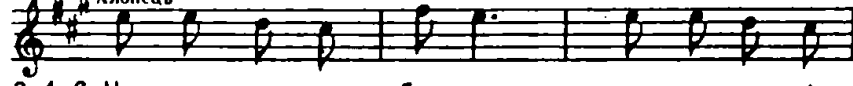

се - лі, гой - (к) я - гой, кра - ша бри - га -

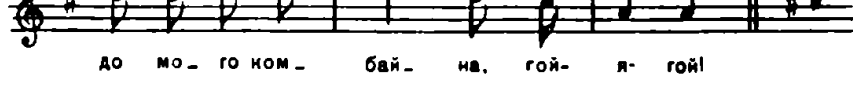

- дир - ка, гой - я - гой!

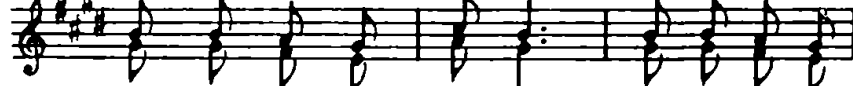
Хлопець

2. 4. 6. Чу - еш, чор - но - бри - ва, ти по прав - ді

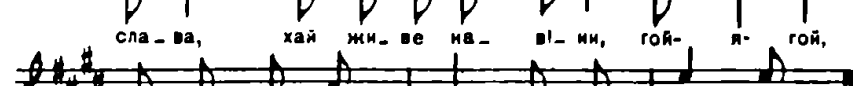
фай - на, будеш па - ру - ва - ти, гой - я - гой,

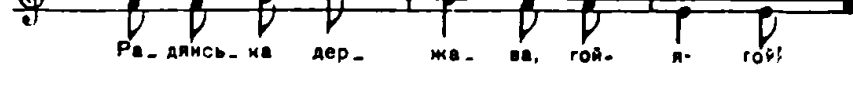
до мо - го ном - бай - на, гой - я - гой!

Разом

7. У кол - гос - пі си - ла, у кол - гос - пі

сла - ва, хай жи - ве на - ві - ни, гой - я - гой,

Ра - дяньс - ка дер - жа - ва, гой - я - гой!

- Дівчина: Кажуть люди, кажуть,
Що я файна дівка,
А я в нашім селі, гойя-гой,
Краща бригадирка, гойя-гой!
- Хлопець: Чуеш, чорнобрива,
Ти поправді файна,
Будеш парувати, гойя-гой!
До мого комбайна, гойя-гой!
- Дівчина: Беруть мене хлопці
Першою у танці,
Бо я у колгоспі, гойя-гой,
Перша на ділянці, гойя-гой!
- Хлопець: Над нашим поточком
Схилилися верби;
У колгоспі роблю, гойя-гой,
Там буду я первий, гойя-гой!
- Дівчина: Хлопці і дівчата,
Встанемо уранці
Високі врожаї, гойя-гой,
Здобуть на ділянці, гойя-гой!
- Хлопець: Люди закарпатські,
Таку думку майме,
Усі до колгоспу, гойя-гой,
Як один вступайме, гойя-гой!
- Разом: У колгоспі сила,
У колгоспі слава,
Хай живе навіки, гойя-гой,
Радянська держава, гойя-гой!

ГЕЙ, НАД ТИСОЮ БАРВІНОК

Жваво ♩ = 88

Гей, над Ти-со-ю бар-ві-нок
зе-ле-нь-кий в'єть-ся; не од-ну вже
чув я піс-ню, що піш-ла від сер-ця.
Так по-слу-хай-те ви, дру-зі, ту, що чув я ни-ні,
там за Хус-том, за Буш-ти-ном, в нас на Вер-хо-ви-ні.

Гей, над Тисою барвінок
Зелененький в'ється;
Не одну вже чув я пісню,
Що пішла від серця.
Так послушайте ви, друзі,
Ту, що чув я нині,
Там за Хустом, за Буштином,
В нас на Верховині.

Гей, послушайте, почувте,
Як народ співає,
Як свою Комуністичну
Партію вславляє!
Зашуміли ріки співом,
Закарпатські ріки,
Ти скріпила нашу дружбу
З руськими навіки.

Ой партіє наша рідна,
Ти нам одна мати,
Ми тобі всі довіряєм
Нами керувати,
Бо ти для всіх справедливо
Думаєш-гадаєш,
І на добру нас дорогу
В житті направляєш.

І тепер нам директиви
Мудрі загадала,
Щоби наша Батьківщина
Перша в світі стала.
Серце твоє та й у Кремлі
Над усім мудрує,
Тому й народ закарпатський
Дуже тя чествує!

І на нашім комбінаті
Люди всі радіють,
Що аж у Кремлі московським
За них ся піклують.
Раз партія ся старає
У тім Кремлі нами,
То усю любов до неї
Докажем ділами

І коли нас звеш до праці,
Чи позвеш до бою —
«Ми ідем.— гукнем єдино,—
Ми завжди з тобою!»
Нашу славу п'ятирічку,
Аби-сь те всі знали.
Виконаєм достроково,
Як і обіцяли!

ЗАСПІВАЙМО КОЛОМИЙКИ

Помірно $\text{♩} = 104$

За-спі-вай-мо ко-ло-мий-ки
ве-се-лі, ве-се-лі про щас-ли-ве
віль-не жит-тя у на-шо-му се-лі,
гей, гой, у на-шо-му се-лі.

Заспіваймо коломийки
Веселі-веселі
Про щасливе вільне життя
У нашому селі,
Гей, гой, у нашому селі.

Повій, вітре, з верховини
Ой через ялицю,
Та понеси нашу пісню
У Москву-столицю,
Гей, гой, у Москву-столицю.

Хто ударником працює,
Весело співає,
Того знає вся країна,
Народ поважає,
Гей, гой, народ поважає.

У колгоспі наша сила,
У колгоспі слава.
Хай міцніє-розквітає
Радянська держава,
Гей, гой, Радянська держава!

ОЙ ТЕЧЕ ВОДА, ТЕЧЕ

Помірно $\text{♩} = 116$

Ой те-че во-да, те-че у-низ по-тіч-ка-ми;
ком-со-мол на-го-род-же-ний п'ять-ма ор-де-на-ми.
Ой да-на, да-на, п'ять-ма ор-де-на-ми.

Ой тече вода, тече
Униз потічками;
Комсомол нагороджений
П'ятьма орденами.
Ой дана-дана, } 2
П'ятьма орденами.

Усі будем працювати,
Щоб як краще жили,
Перший орден комсомольці
В бою заслужили.
Ой дана-дана, } 2
В бою заслужили.

Заспіває соловейко
На калині в лузі;
Ворон Анна получила
Орден по заслугі.
Ой дана-дана, } 2
Орден по заслугі.

Буду гарно я учитись,
Все добре бду знати,
Після школи дояркою
Піду працювати.
Ой дана-дана, } 2
Піду працювати.

ОЙ ЗАЦВІЛО ЗАКАРПАТТЯ

Помірно $\text{♩} = 112$

Ой за-цві-ло *лет.* За-кар-пат-тя
 на-ли-но-вим цві-том; ле-тить на-ша
 но-ло-мий-ка, як пта-шина лі-том.
 Ші-ді-рі-ді, да-най-да, як пта-ши-на
 лі-том, ші-ді-рі-ді, да-най-да,
 як пта-ши-на лі-том.

Ой зацвіло Закарпаття
 Калиновим цвітом;
 Летить наша коломийка,
 Як пташина літом.
 Шіді-ріді, данайда, } 2
 Як пташина літом.

Ой ви гори, наші гори,
 Гори Верховини,
 Та тепер ви визволені
 Від панів навіки.
 Шіді-ріді, данайда, } 2
 Від панів навіки.

Ні Шенборнів, ні «Латориць» —
 Наша вся земляця,
 Вийду вранці, подивлюся —
 Файна ораниця.

Шіді-ріді, данайда, } 2
Файна ораниця.

Ані пан, ні жандар,
Ані той новтарош,
Та до мене каждый каже:
«Дорогий товариш».
Шіді-ріді, данайда, } 2
Дорогий товариш.

Ой гусяйте, гусярики,
Пісню Верховини,
Ми щасливо тепер живем
У одній родині.
Шіді-ріді, данайда, } 2
У одній родині.

Що ми робим у колгоспі,
Нам і честь і слава,
Бо нас ведуть комуністи,
Радянська держава.
Шіді-ріді, данайда, } 2
Радянська держава.

ОЙ ДУ-ДУ, ДУ-ДУ, ДУ-ДУ

Жвазо

Ой ду- ду, ду- ду, ду- ду,
я- на бу- ла, та- на я бу- ду: чер- во- на- я,
як на, ли- на, бо та- на-м ся на- ро- ди- ла,
ой, ду- ду- ду!
Ой бу- ла я бід- не- сень- на
і хлі- ба не ма- ла, а те- пер я
у кол- гес- пі за- мож- но- ю ста- ла.
Че- рез те- є бу- не ми- то ще й гус- ту пше-
-ни- цю до- ти ж, на- ша сла- на піс- не,
у Моск- ву- сто- ли- цю!

Detailed description: The image shows a musical score for a song. It consists of ten staves of music, each with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked 'Жвазо' (Allegro). The lyrics are written below the notes. The melody is simple and rhythmic, with a mix of quarter and eighth notes. The lyrics are in Ukrainian and describe a woman's life and her journey to Moscow.

Ой ду-ду, ду-ду, ду-ду,
Яка була, така й буду:
Червоная, як калина,
Бо така-м ся народила,
Ой ду-ду-ду!

Ой була я біднесенька
І хліба не мала,
А тепер я у колгоспі
Заможною стала.
Через тее буйне жито
Ще й густу пшеницю
Лети ж, наша славна пісне,
У Москву-столицю!

Ой ду-ду, ду-ду, ду-ду,
Яка була, така й буду:
Високая, як та сосна,
Що в зеленім полі зросла,
Ой ду-ду-ду!

Зажену всі білі вівці,
Зажену корови,
Та бувайте здоровенькі,
Бувайте здорові!
Та бувайте здоровенькі,
Щоб лиха не знали,
Щоби нашу полонинку
Не раз споминали.

ОЙ НА НАШІЙ ВЕРХОВИНІ

Помірно

Ой на на_ шій Вер_ хо_ сп_ ні
сон_ це за_ сві_ ти_ ло; ве_ се_ лень_ ко
нам ми_ веть_ ся не так, як ся жи_ ло.

Ой на нашій Верховині
Сонце засвітило;
Веселенько нам живеться,
Не так, як ся жило.

Розцвітає Закарпаття
Буйно, як ніколи,
Хто до лісу, хто до шахти,
А хто йде до школи.

Працювати у Донбасі
Партія нас кличе —
Ми Радянську Батьківщину
Трудом возвеличим.

Ой на нашій Верховині
Заводи співають;
Гей, у лісі хто працює,
Той добре ся має.

Зеленіють верховинські
Гори виноградом,

Приїздіть — вином найкращим
Всіх угостим радо.

Линуть наші коломийки
З Довгого в Іршаву —
Ми у праці прославляєм
Радянську державу.

ВЕРХОВИНО, МАТИ МОЯ

Соло

У трем-бі-тось-ну за-гра-ю, за-гра-ю,
 за-гу-ду, з сво-їм ми-лим рід-ним кра-єм
 роз-мо-ву по-ве-ду. Вер-хо-
 -ви-но, ма-ти мо-я, вся кра-
 -са чу-до-ва тво-я, вся кра-са чу-
 -до-ва тво-я у ме-не на ви-ду!
 да-на,
 да-на, ші-ді, річ-на, да-на,
 да-на,
 да-на, ші-ді, річ-на, да-на,

всь кра-са кра-са у ме-не на ви-ду!

всь кра-са чу- до- ва тво- я - до- ва тво- я у ме- не на ви- ду. май бу- тя.

У трембітоньку заграю,
 Заграю, загуду,
 З своїм милим рідним краєм
 Розмову поведу.
 Верховино, мати моя,
 Вся краса чудова твоя,
 Вся краса чудова твоя
 У мене на виду!
 Дана, шіді, річка, дана-дана, (2)
 Вся краса чудова твоя
 У мене на виду. (2)

Стелиться туман над звором,
 Лягає на ґруні,
 За горами далі гори
 Синіють вдалині.
 А над ними хмари плінуть,
 Наче вівці в полонині,
 Наче вівці в полонині
 Пасуться навесні!
 Дана, шіді, річка, дана-дана, (2)
 Наче вівці в полонині
 Пасуться навесні! (2)

Хвилюється у долинах
 Пшениця золота,
 Спів заводів в полонину
 До мене доліта.
 Верховино, мій ти краю,

Хто твої тепер пізнає,
Хто твої тепер пізнає
І села, і міста?
Дана, шіді, річка, дана-дана, (2)
Хто твої тепер пізнає
І села і міста? (2)

Я сміюсь на повні груди,
Радію, мов дитя,
Перетворюють в нас люди
І край свій, і життя.
З високої полонини
Бачу твоє, Верховино,
Бачу, рідна Верховино,
Щасливе майбуття!
Дана, шіді, річка, дана-дана. (2)
Бачу твоє, Верховино,
Щасливе майбуття! (2)

Примітки

СЛОВНИК ДІАЛЕКТНИХ СЛІВ ТА ВИРАЗІВ

аж, аш якщо, як
айно так, авжеж
ба́нда музики, музичний ан-самбль
ба́нкуш біла постіль
банува́ти шкодувати, жалкувати, тужити
біста (віста, вішта) поклик на коня, що означає «вліво»
бе́гяр бойовий хлопець, гультай
биль стебло, билина
біга́рь палиця
бізу́но, бізувно, бізівно певно, напевно, на правду
бліюдо миска
бокóнчі, боганчі черевики
бóкор плот
бульовиння, бульовінни картоплиння
бу́тин лісорозробки
ва́гаш лісосіка
вандрува́ти, вандрувнік мандрувати, мандрівник
вароватися берегтись
вару́й ея стережися, бережися
вби аби, щоб, тільки, лише
вгень вогонь
вдани́ця дівчина на виданні
вербу́ються сходяться, збираються
вс́ржу кину
визі́р вікно
вівця́ка ти ся впстала твоя вівця відстала
вішта *див.* біста
вода улива́ла вода розливалась, прибувала
вола́ти гукати, кликати, скликати
волі́ти мусити
во́лки волики
вта та

газда́ господар
гайчі́ відповідає «люлі»
ганьбі́тися соромитися
га́тер пилорама
га́нде опде, там
гляда́ти шукати
го його́
голоси́ іздали́ голоси підібрались, сходились
го́рі селом́ вверх селом
грань жа́р
гру́нчик невеликий пагорбок
гря́дка жердка
гу́слі скрипка
гусли́яр, гуда́к скрипаль
густи́ грати на скрипці
д, ид до
да́що що-небудь
діл гірський хребет
дога́н тютюн
долі́ водóв за водою, вниз за течією
домів додому́
дошóбу підряд
дрі́мба, дорóмба народний музичний інструмент
дя́ку ма́ти мати прихильність, любити
жа́лива кропива
жебі́лівка, жебелóвка носова хусточка
забі́йчики стежечки
зада́рь даремно
заго́йкати закричати, загу́кати
за́йде ти ся, за́йде тобі́ досить тобі́ буде
за́меті́ла погана дівчина
за́пряда́ти заробляти пряді́нням
за́рінок бере́г річки, вкритий галькою

збира́тися побратися, одружи́-
тися
звербо́вана засватана
звідо́вати, звідати питати
зво́лати скликати
зві́р яр
зли́шися на силу наді́йся, по-
клада́йся на силу
зчалува́ти обдурити

и́ця міра ваги чи об'є́му для
муки, зерна то́що

ізу́сталася лишилася
і́зчері́ти, зчері́ти зчарувати,
отру́їти
і́мі́ти, ймі́ти піймати, три-
мати, держати
і́нде хтозна-де, в і́ншому місці

йгра́ти танцювати
Йончі́, Йончі́й Іван

ка́вка галка, ворона
ка́лап капелюх
ка́нта бідончик
канта́рик вуздечка
капу́ра ворота
капу́на солдат, рекрут
ке́два прихильність, симпатія
ке́дь якщо, коли
ке́рт садок
киві́льний гордий
кір'я́ (збі́рне) кора
ко, тко хто
ковач́ коваль
кой́ як, коли
коло́нні коноплі
комані́ця конюшина
копа́рці гілки
ко́руна корона, дукач
ко́сийця квітка (бу́дь-яка)
кошу́ля, кушу́ля сорочка
кра́нче кряче
ку́ртий короткий, маленький

ла́да скриня
лаз луг
ла́ти лаяти
ле́гінь парубок
ле́да, леда-біда ледащо
лем лиш, лише
лечі́ лягти
лишив ві́вці нада́вані лишив
ві́вці нагодо́вані

ма́йвелика ще
бі́льша, найбільша
ма́йже може
ма́йфаїна найкраща
ма́ло трохи
мацу́р кіт
ме́ буде, матиме
меш́ будеш, матимеш
ми мені́
Мигаль́ Михайло
мила́й, мела́й кукурудза
мі́сьль горня́тко, кухоль
мізе́рний бідний
мла́чїна, млака болотиста мі-
сце́вість
моти́лиця хвороба овець
мо́чарь болотисте місце
мочі́ могти
му маю́, буду

най хай, нехай
най́ нам хтось розка́же хто
нам може заборонити
напарувати́ приготувати
наруко́ва́ти, руко́ва́ти йти до
війська́
неба́й того, неба́й не біда, не
жу́рися
неві́ста, неві́стиця молоди́ця,
неві́стка
не вало́вчен, не вало́вшен не
зда́тний, не зді́бний
не ме́ не́ буде, не ма́в бути
не му́ не́ буду, не маю́
не твóрюся не звертаю́ уваги,
не зачі́паю
ні́гда ні́коли
ни́ч ні́чого
новтаро́ш буржуазний урядо-
вець
ногави́ці штани
ня мене́
ня́нько, не́ньо батько

оби́ щоб, аби
обло́к, обло́лок, обла́к ві́кно
обо́їдів дівчина, яку всі хлоп-
ці обходять
оборі́г сховище для сі́на (да-
шок на чо́тирьох сто́вп-
цях)
орані́ця поорана нива
орго́на бу́зок
ош що́

пайтáшечка подружечка, то-
варишка
пала́нок паркан, тин
пáлейка, пáлинка горілка
парадитися гарно, пишно при-
обратися
пара́дний пишний, гарний, гар-
но одягнений
па́рна перина, подушка
перемі́тка невелика кладка
пило́ватися поспішати
під горіще
плаві́на дерево, що пливе річ-
кою
платина, платі́ника хустка, по-
кривало
поверéсло перевесло
побій дах
повісти сказати
погайну́вати погуляти
пога́р, пога́рець келих, шклян-
ка
по́гріб похорон
подь, пой іди, ходи
позад через
поклóпати постукати
помін обіцяне (придане)
помі́нити пообіцяти
пони́кати подивитись, погля-
нути
поспо́бу взаємно
по́тя, по́тятко пташка, пташеня
пу́шка рушниця, гвинтівка
райту́вати об'їжджати коня
ра́пче кряче (про качку)
рі́па картопля
розка́зувати замовляти, нака-
зувати, вказувати
розто́ка рукав річки
руковáти, нарукóвати йти до
війська
ру́но рівно
се́гелет кут, кінєць
серенча́ доля, щастя
сітні́к рослина, подібна до оче-
регу
скарб ліс
скарбові роботи лісові роботи
скорі швидко
сно́чі з учорашнього вечора
сокоті́тися берегтися, стерег-
тися

сохто́вати звикнути
старні́к старі тварини
сти́гне в разі, тебе
су́ть є (множина)
счалова́ти обдурити

теметі́в кладовище
те́нгель вісь
ти тобі, тебе
ткось хтось
тко, ко хто
тотó ото, оте
тя тебе

у́йти вийти
у́судити випровадити (па ро-
боту)
увиді́ти віру переконатися у
ві́рності

фа́йно гарно
флу́дер загата
фра́с чорт.

хі́жка хата
хло́п хлопець, чоловік

ци чи
цімбо́рник товариш

чалова́ти дурити, обманювати
часть придане
че́рики чари, отрута
черле́пий червоний
чи́жмаки чоботи
чуга́й любко, коханий

шаркантьо́ви шпори
швак! лясь!
шпрі́нка хустина
шпаці́рка гулянка
шпор плита
шу́га ніколи
шуга́й любко, коханий

що-сь що ти

як кой наче, неначе, такпї.
як; така, як
яти почати, стати
я́рда тротуар
я́рць весна
истердо́ві з ястера (назва де-
рева)

АЛФАВІТНИЙ ПОКАЖЧИК ТА ПРИМІТКИ

- А мій мнлий до Праги іде.** Записала З. Василенко в с. Великий Раковець, Іршавського р-ну, від І. Ланьо та Є. Ланьо, 1956 149
- А що тото за чоловік.** Записано в с. Міжгір'я від Т. М. Путраша, 1958. Розшифрувала З. Василенко 220
- А що тото за чоловік.** Записано в с. Міжгір'я від А. В. Калинича та В. С. Товта, 1958. Даний варіант пісні побутує в Іршавському р-ні. Розшифрувала З. Василенко 222
- Бервінку, бервінку.** Записано в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від П. Ф. Дурди та М. Ю. Мельник, 1956. Розшифрувала З. Василенко 32
- Була любов, була.** Записано в с. Міжгір'я від М. І. Юртина та А. І. Мушки, 1958. Розшифрувала З. Василенко 177
- Верба над водою.** Записано в с. Синевир, Міжгірського р-ну, від М. Ф. Вовканця та І. В. Суботи, 1958. Розшифрувала З. Василенко. Варіант пісні записала З. Василенко в с. Репинне. Міжгірського р-ну, від Г. М. Кіс, 1958 178
- Верховино, верховино.** Записано від Ю. Пилнця з с. Колочава, Міжгірського р-ну, 1956. Розшифрувала З. Василенко. Тексти записано від різних осіб з с. Колочава 308
- Верховино, мати моя (У трембітоньку заграю).** Слова і музика М. Машкіна. Закарпатські народні пісні Ужгород, 1959, стор. 269 347
- Верховино, світку ти наш.** Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 192 78
- В зеленім гаєчку пташечки співають.** Записано в с. Горінчово, Хустського р-ну, 1958. Розшифрувала З. Василенко 57
- В зеленім садочку.** Записала З. Василенко в с. Міжгір'я від А. І. Мушки, 1958 59
- Вийтєся, віночки, скорі.** Записано в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від групи дівчат, 1956. Розшифрував В. Матвієнко 31
- Гайчі мені, гайчі.** Записано від І. Желтвай, 1949. Пісня побутує в с. Тополя. Великоберезнянського р-ну. Розшифрувала З. Василенко 109
- Гей, на високій полонині.** Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 141 80
- Гей, над Тисою барвінок.** Записано в с. Буштина, Тячівського р-ну, від учасників художньої самодіяльності, 1956. Розшифрував О. Правдюк 337

Гей, пова, мій миленький. Записано в с. Репинне, Міжгірського р-ну, від М. П. Леншинець, 1958. Розшифрувала З. Василенко	295
Гей, попід ліс темненький. Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 254	120
Гей, світив би місячок. Записав П. М. Копинець в с. Горяни, Ужгородського району	123
Гей, та добре, вівчаряки. Записано від Ю. І. Бобир з с. Пушкіново. Виноградівського р-ну. Розшифрував Л. Яценко	82
Горі гай, долі гай. Записано в с. Синевир, Міжгірського р-ну, від В. І. Вовканець, 1958. Розшифрувала З. Василенко	158
Горі селом іду собі. Записано від Є. М. Шерегая з с. Рокосово, Хустського р-ну, 1948. Розшифрувала З. Василенко	139
Горі селом іду собі. Записано від П. М. Світлика з с. Білки, Іршавського р-ну, 1948. Розшифрувала З. Василенко	140
Горі, сонечко, горі. Записано в с. Довге, Іршавського р-ну, від групи робітниць деревообробного комбінату, 1956. Розшифрував В. Матвієнко	35
Горі тими зарілками. Записано в с. Горінчово, Хустського р-ну, від групи учениць середньої школи, 1958. Розшифрувала З. Василенко	87
Дала мені мамка корову. Записала З. Василенко в с. Великий Раковець, Іршавського р-ну, від Є. С. Ланьо, 1956	217
Два голуби пили воду. Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 228	41
День, день, білий день. Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 153	98
Дубраво, дубраво. Записано в м. Мукачеві від М. І. Лендела, 1958. Пісня побутує в с. Бобовищі, Мукачівського р-ну. Розшифрувала З. Василенко	77
Думав гавда гавдувати. Записано в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від П. Ф. Дурди та М. Ю. Мельник, 1956. Розшифрував В. Матвієнко	195
Ей, биля попа, биля. Коломийки з с. Нанков, Хустського р-ну. Записано в с. Горінчово, Хустського р-ну, від Ю. Шутка, 1958 р. Розшифрувала З. Василенко	245
Ей, вандруй, вандрувику. Записано в с. Горінчово, Хустського р-ну, від М. Поповича та С. Кенідри, 1958. Розшифрувала З. Василенко	74
Ей, іде машиниця. Записано в с. Репинне, Міжгірського р-ну від групи дівчат, 1958. Розшифрувала З. Василенко	293
Ей, куди-м походжував. Коломийки з с. Липовець, Хустського р-ну. Записано в с. Горінчово, Хустського р-ну, від С. І. Симканича, 1958. Розшифрувала З. Василенко	241
Ей, кукай, возулице. Коломийки з с. Липовець, Хустського р-ну, від С. І. Симканича, 1958. Розшифрувала З. Василенко	243
Ей, плетить, дівки, вівкн. Записано в с. Горінчово, Хустського р-ну, від учнів середньої школи, 1958. Розшифрувала З. Василенко	33
Ей, пуцу долі водов. Записала З. Василенко в с. Великий Раковець, Іршавського р-ну, від Є. С. Ланьо, 1956	262
Ей, сиджу та думаю. Записано в с. Репинне, Міжгірського р-ну, від групи дівчат, 1958. Розшифрувала З. Василенко	302

Ей, сірі очка, сірі. Записано в с. Горінчово, Хустського р-ну, від С. І. Симканича та Ю. О. Шутка, 1958. Розшифрувала З. Василенко	240
Ей, такий у ня любко. Мелодія народного танцю «Увиванець». Записано в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від П. Ф. Дурди та М. Ю. Мельник, 1956. Розшифрував В. Матвієнко	267
Ей, тихий Дунайку. Мелодія з с. Нанков, Хустського р-ну. Записано в с. Горінчово, Хустського р-ну, від Ю. Шутка, 1958. Розшифрувала З. Василенко	244
Ей, урви собі, дівко, із дуба листочок. Танцювальна мелодія з с. Липовець, Хустського р-ну. Записано в с. Горінчово, Хустського р-ну, від С. І. Симканича, 1958. Розшифрувала З. Василенко	242
За горою високою. Записали П. Батюк та Я. Джерелюк в с. Білки, Іршавського р-ну, від О. Поповича та Й. Семенця, 1945	101
Загриміли ключі вночі. Записано в с. Репинне, Міжгірського р-ну, від групи дівчат, 1958. На цю ж мелодію співають коломийки. Розшифрувала З. Василенко	38
Закукала возулиця. Записано в с. Синевир, Міжгірського р-ну, від групи школярів, 1958. Розшифрувала З. Василенко. Тексти записано від різних осіб	306
Заріж, мамко, каченятко. Записано в с. Сокирниця, Хустського р-ну, від В. М. Марушкой, 1956. Розшифрував В. Матвієнко	73
Заспав Йончі на горі. Записала З. Василенко в с. Великий Раковець, Іршавського р-ну, від Є. Ланьо, 1956	151
Заспіваймо коломийки. Записано в м. Міжгір'ї від А. І. Мушки, 1958. Розшифрувала З. Василенко	339
Заспіваймо собі двома голосами. Записано в м. Мукачеві від групи студенток педучилища, 1958. Пісня побутує в Мукачівському районі. На цю мелодію виконуються різноманітні тексти. Розшифрувала З. Василенко	201
З високої полонини. Мелодія з с. Липовець, Хустського р-ну. Записала З. Василенко в с. Горінчово, Хустського р-ну, від С. І. Симканича та ін., 1958	246
Іванку, Іванку, з того боку ярку. Записала З. Василенко в с. Довге, Іршавського р-ну, від А. Ю. Шопи, 1956	128
Іванку, Іванку, з того боку ярку. Записано в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від М. М. Панька, Розшифрував В. Матвієнко	129
Іванку, Іванку, з того боку ярку. Пісня з Мукачівського р-ну. Записано в с. Міжгір'я від групи учасників художньої самодіяльності, 1958. Розшифрувала З. Василенко	130
Іванку, Іванку, купи ми рум'янку. Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 74	127
Ізгоріла полонина. Записано в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від М. М. Панька, 1956. Тексти записано від П. Дурди, М. Панька та інших осіб. Розшифрувала З. Василенко	268
Ішли, ішли вівчарики. Записала З. Василенко в с. Репинне, Міжгірського р-ну, від М. Ф. Галая, 1958	62
Іще куря не піли. Записала З. Калина в с. Білки-Новоселиця, Іршавського р-ну, від О. Попсабо і М. Горзов, 1946	189

Йшла дівчина лужками. Записано в с. Синевир, Міжгірського р-ну, від А. І. Ніроди, 1958. Розшифрувала З. Василенко	224
Кажуть люди, кажуть. Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 234	335
Коби була, мамко, знала. Записав Ю. Д. Вегерич в с. Репинне, Міжгірського р-ну, 1958. Тексти записано від різних осіб	298
Когут піє, когут піє. Записано в с. Горінчово, Хустського р-ну, від М. Плешинця, 1958. Тексти коломийок записано від М. Поповича, М. Плешинця, А. Калина, С. Симканича та ін. Розшифрувала З. Василенко	248
Коли-м була мала, мала. Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 157	227
Коли собі пригадаю. Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 249	333
Коли тоту команицію сіяли. Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 147	163
Коло броду, броду. Записала З. Василенко в с. Великий Раковець, Іршавського р-ну, від Є. С. Ланьо, 1956	169
Коло лісу зеленого. Записано в с. Великий Раковець, Іршавського р-ну, від І. М. Зеленька, 1956. Текст пісні неповний. Розшифрував В. Матвієнко	133
Коломийки заспівати. Записано в с. Буштина від учасників художньої самодіяльності деревообробного комбінату, 1956. Розшифрувала З. Василенко	231
Коло моста дуб зелений. Записано в с. Міжгір'я від А. І. Мушки, 1958. Розшифрувала З. Василенко	282
Коло річки дві смерічки. Записано в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від групи колгоспниць, 1956. Розшифрувала З. Василенко	270
Летів пташок понад воду. Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 65	118
Летіли орлята з далекого краю. Українські народні пісні, «Мистецтво», К., 1951, стор. 491	324
Мала я фраїра. Пісня з с. Зарічево, Перечинського р-ну. Записано від І. Желтвай, 1949. Розшифрувала З. Василенко	147
Маю мужа в Америкі. Записано в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від М. М. Панька, 1956. Розшифрував В. Матвієнко	76
Мене попя сповідали. Записала З. Василенко в с. Репинне, Міжгірського р-ну, від С. Вегерич, 1958	303
Мила, мила, де-сь бувала. Записала З. Василенко в с. Великий Раковець, Іршавського р-ну, від І. С. Ланьо, 1956	155
Милій, милій, що би-сь робив. Записано в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від П. Ф. Дурди та М. Ю. Мельник, 1956. Розшифрувала З. Василенко	150
Ми прийшли із Верховини. Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 230	332
Місяцю-королю. Записано в с. Довге, Іршавського р-ну, від робітниць деревообробного комбінату, 1956. Розшифрував В. Матвієнко	113
На Карпатських горах. Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 211	322

На горі, на горі всі дзвони дзвонили. Записано в с. Горінчово Хустського р-ну, від Х. Ігнатко, 1958. Розшифрувала З. Василенко	64
На горі, на горі два дзвонки дзвонили. Записав П. Батюк в с. Велятин, Хустського р-ну, від І. Суча, 1946	66
На мочари, сивий коню, не паси. Записано в с. Великий Раковець, Іршавського р-ну, від Є. Ланьо та М. Василиць, 1956. Розшифрував В. Матвієнко	143
На поточку-м прала. Українські народні пісні, «Мистецтво», К., 1954, кн. 1, стор. 449	215
Нарвали-сме бервінку. Записано в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від групи дівчат, 1956. Розшифрував В. Матвієнко	30
На тім боці Дуная. Записано в с. Міжгір'я від групи учасниць художньої самодіяльності, 1958. Розшифрувала З. Василенко	171
Недалеко із Буштина до Тиси. Записано в с. Буштина, Тячівського р-ну, від М. В. Петечела, 1956. Розшифрувала З. Василенко	164
Не забувай сині гори. Українські радянські народні пісні, «Мистецтво», К., 1955, стор. 201	328
Не рубай ліщану. Записано в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від М. М. Панька, 1956. Розшифрувала З. Василенко	72
Не спала я сеї ночі. Записано в с. Міжгір'я від А. Ф. Довго-мелі, 1958. Розшифрувала З. Василенко	131
Ніхто ми ся не вподобив. Записала З. Василенко в с. Великий Раковець, Іршавського р-ну, від Є. Ланьо, 1956	259
Оженила мати сина. Записано в с. Синевир, Міжгірського р-ну, від А. І. Ніроди та В. І. Бонкало, 1958. Розшифрувала З. Василенко	85
Ой били попа, били. Записав Ю. Д. Вегерич в с. Репинне, Міжгірського р-ну. Тексти записано від різних осіб	292
Ой біла білявино. Записано в с. Горінчово, Хустського р-ну, від М. Плешинця, 1958. Розшифрувала З. Василенко	40
Ой, день, білий день. Записано в с. Буштина, Тячівського р-ну, від учасників художньої самодіяльності деревообробного комбінату, 1956. Розшифрувала З. Василенко	96
Ой ду-ду, ду-ду, ду-ду. Записано від Ю. І. Бобир з с. Пушкіново, Виноградівського р-ну. Розшифрував Л. Ященко	343
Ой Дунаю, Дунаечку. Записано в с. Імстичево, Іршавського р-ну, від групи дівчат, 1945. Розшифрував П. Батюк	99
Ой за горю, ой за ділом. Записано в с. Синевир, Міжгірського р-ну, від М. Ф. Вовканця та В. І. Вовканець, 1958. Розшифрувала З. Василенко	91
Ой задвіло Закарпаття. Записано в с. Горінчово, Хустського р-ну, від учасників шкільного хору, 1958. Розшифрувала З. Василенко	341
Ой звідси гора. Записано в с. Міжгір'я від групи учасниць художньої самодіяльності, 1958. Розшифрувала З. Василенко	145
Ой зійди, місячку. Записав П. Батюк в с. Велятин, Хустського р-ну, від І. Ю. Мади, 1946	166
Ой коню мій, коню. Записала З. Василенко в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від сім'ї Ісаків, 1956	124
Ой летіли гуси дикі (Про Лепія). Записано від учнів середньої школи з м. Тячів, 1948. Розшифрувала З. Василенко. Ва-	

ріант мелодії записано від В. Іваньо з м. Ужгорода, 1949. Розшифрувала З. Василенко	49
Ой летіли гуси дикі (Про Лепія). Записав П. Батюк в с. Велютин, Хустського р-ну, від Ю. Суча, 1946	51
Ой мамко солоденька. Записала З. Василенко в с. Сокирниця, Хустського р-ну, від І. А. Савкулич, 1956	237
Ой Мигалю, Мигалю. Записано в с. Буштина, Тячівського р-ну, від учасників художньої самодіяльності деревообробного комбінату. Розшифрував В. Матвієнко	121
Ой місяцю, місяченьку. Записала З. Калина в с. Білки-Новоселиця, Іршавського р-ну, 1946	117
Ой на горі вітер віє. Записала З. Василенко в с. Горінчово, Хустського р-ну, від Й. Й. Галеваиа, 1958	142
Ой на горі два дуби зростаєся. Записав П. Батюк в с. Білки Іршавського р-ну, 1945	188
Ой на горі дуб дуплавий. Записано в с. Горінчово, Хустського р-ну, від учениці середньої школи, 1958. Розшифрувала З. Василенко	161
Ой на горі дуб дуплавий. Записано в с. Горінчово, Хустського р-ну, від групи дівчат, 1958. Розшифрувала З. Василенко	162
Ой на горі жита много. Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 159	200
Ой на горі, на горі. Пісня з с. Лемківці, Ужгородського р-ну. Записано від І. Желтвай. 1949. Розшифрувала З. Василенко	144
Ой на горі пень-колода. Записано в с. Довге, Іршавського р-ну, від групи дівчат, 1956. Розшифрував В. Матвієнко	214
Ой на нашій Верховні. Записав М. Машкін у с. Довге, Іршавського р-ну, від учасників художньої самодіяльності деревообробного комбінату	345
Ой на плаю вівці пасуть. Записав П. М. Копинець в с. Гукливе, Воловецького р-ну	114
Ой леборе-муже. Записала З. Василенко в с. Великий Раковець, Іршавського р-ну, від Є. С. Ланьо, 1956	105
Ой не є маймилого. Записала З. Василенко в с. Репинне, Міжгірського р-ну, від Г. М. Кіс, 1958. Тексти коломийок записано від різних осіб	296
Ой не сама, не сама. Записано в м. Мукачеві від групи студенток педучилища, 1958. Розшифрувала З. Василенко	134
Ой, не світи, місяченьку. Записав П. Батюк в с. Білки, Іршавського р-ну, 1945	116
Ой під дубом зелененьким. Записано в с. Репинне, Міжгірського р-ну, від групи дівчат, 1958. Розшифрувала З. Василенко	294
Ой піду я в полонину. Записав П. Батюк в с. Золотареве, Хустського р-ну, від І. В. Довганича, 1946	239
Ой повішу я колясочку. Пісня з с. Сваляви. Записано від А. Завадяк, 1949. Розшифрувала З. Василенко	109
Ой попід гай мила телята пасає. Записано в с. Синевир, Міжгірського р-ну, від А. І. Ніроди, 1958. Розшифрувала З. Василенко	136
Ой спи, дитя, колишу тя. Українські народні пісні, «Мистецтво», К., 1954, ки. 2, стор. 269	107
Ой спи, сину, колишу тя. Записано в с. Великий Раковець, Іршавського р-ну, від І. М. Зеленька, 1956. Розшифрував В. Матвієнко	108

Ой співай за гусльома. Записав П. Батюк в с. Кушниця, Іршавського р-ну, від Д. В. Поповича, 1946	280
Ой там, гинде, за городом. Записала З. Василенко в с. Сокири-ниця, Хустського р-ну, від І. А. Савкулич, 1956	89
Ой тече вода, тече. Записала З. Василенко в с. Довге, Іршав-ського р-ну, від М. Михайлюк, 1956	252
Ой тече вода, тече. Записано в с. Синевир, Міжгірського р-ну, від групи школярів, 1958. Розшифрувала З. Василенко	340
Ой убили Лепііка. Записав П. М. Копинець в с. Луково, Іршавського р-ну	52
Ой у мої миленької яворові двері. Пісня з с. Бобовищі, Мука-чівського р-ну. Записана від М. І. Лендела, 1958. Розшиф-рувала З. Василенко	126
Ой у полі кириченька. Записала З. Василенко в с. Репинне, Міжгірського р-ну, від С. Вегерич, 1958	290
Ой хто легінь, Записала З. Василенко від учасниці художньої самодіяльності у с. Великі Ком'яти, Виноградівського р-ну, 1958	212
Ой ци я був не легінь. Записано в с. Довге, Іршавського р-ну, від В. Ф. Щандри, 1956. Розшифрувала З. Васи-ленко	257
Ой чого ти не гуляєш, Галю, Галю. З фондів Інституту ми-стецтвознавства, фольклору та етнографії АН УРСР	28
Ой яка я нещаслива. Записано від Ю. І. Бобир з с. Пушкіново, Виноградівського р-ну. Розшифрував Л. Яценко	281
Ой я роблю у колгоспі. Записано в с. Буштина, Тячівського р-ну, від учасників художньої самодіяльності деревообро-бного комбінату, 1956. Розшифрувала З. Василенко	233
Перелаз, перелаз від сусіди до нас. Записала студентка Київ-ського університету Н. Кащук в с. Голубине, Свалявського р-ну	154
Перелаз, перелаз од сусіда до нас. Записано в с. Великий Ра-ковець, Іршавського р-ну, від Є. С. Ланьо та М. Василець, 1956. Розшифрував В. Матвієнко	152
Пігнав козак коня пасти. Записано в с. Синевир, Міжгірського р-ну, від М. Горвата; варіант пісні записано у тому ж селі від О. Гречин, 1958. Розшифрувала З. Василенко	94
Пішов Іван в долину косити. Закарпатські народні пісні, Уж-город, 1959, стор. 155	201
Плавле кача, плавле. Записав П. Батюк в с. Білки, Іршавсько-го р-ну, від О. Поповича та Й. Семенця, 1945	102
Повересло я вчинила. Записано в с. Великий Раковець, Іршав-ського р-ну, від І. М. Зеленька, 1958. Розшифрував В. Матвієнко	29
Пониже Залужа. Записала З. Василенко в с. Великий Раковець, Іршавського р-ну, від Є. С. Ланьо, 1956	205
Попід гай, попід гай зелененький. Народні пісні підкарпатських русинів, ч. 1, Ужгород, 1944, стор. 55	100
Попід гору вітер віє. Записала З. Василенко в с. Великий Ра-ковець, Іршавського р-ну, від Є. Ланьо, 1956	141
Попід садок зелененький. (Про Довбуша). Записано в с. Сваля-ва від робітника лісохімзаводу П. І. Данка, 1958. Розшиф-рувала З. Василенко. Варіант з Міжгірського р-ну записала З. Василенко від Ю. М. Пилипця	45

Посадила-м черешеньку на дворі. Записано в с. Репинне, Міжгірського р-ну, від А. М. Галай, 1958. Розшифрувала З. Василенко	181
По синьому морю плавають качата. Записано в с. Довге, Іршавського р-ну, від групи робітниць деревообробного комбінату, 1956. Розшифрував В. Матвієнко	34
Прийшла мати до любочки. Записано в с. Синевир, Міжгірського р-ну, від А. І. Ніроди, 1958. Розшифрувала З. Василенко	67
Прийшли за Маріков трое сватачів. Записала З. Василенко в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від сім'ї Ісаків, 1956	26
Прийшли, прийшли сватачки. Записано в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від групи дівчат, 1956. Розшифрував В. Матвієнко	265
Продав козу на ярмарку. Записала З. Василенко в с. Великий Раковець, Іршавського р-ну, від Є. С. Ланьо. 1956	104
Рідній Армії Радянській. Українські народні пісні Закарпаття, «Мистецтво», К., 1955, стор. 7	330
Світить місяць на небі. Записала З. Василенко в с. Великий Раковець, Іршавського р-ну, від Є. С. Ланьо, 1956	156
Світить місяченько, ясна я зоря. Записано в с. Синевир, Міжгірського р-ну, від А. І. Ніроди, 1958. Розшифрувала З. Василенко	106
Серед села дичка. Мелодія зі збірника «Закарпатські народні пісні», Ужгород, 1959, стор. 252. Текст пісні розшифровано з фонотеки Українського радіо	119
Сидить Пинтя й у темниці. Записано в с. Свалява від робітника лісохімзаводу П. І. Данка, 1958. Розшифрувала З. Василенко	47
Сидить потя на черешні. Записано в с. Довге, Іршавського р-ну, від учасників художньої самодіяльності деревообробного комбінату, 1956. Розшифрував В. Матвієнко	180
Сидить пташок на тополі. Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 251	71
Синя гора не орана. Записала З. Василенко в с. Довге, Іршавського р-ну, від А. Ю. Шопи та її восьмирічного сина Іванка	53
Співайте, дівочки. Записала З. Василенко в с. Великий Раковець, Іршавського р-ну, від Є. Ланьо та М. Василиць, 1956	135
Співаночки мої. Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 238	331
Співаю, співаю. Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 89	218
Стоїть сокол на високій драбині. Записано в с. Горінчово, Хустського р-ну, від групи дівчат, 1958. Розшифрувала З. Василенко	182
Та зелена полонина. Записано в с. Синевир, Міжгірського р-ну, від А. І. Ніроди, 1958. Розшифрувала З. Василенко	305
Та й хашу ізрубали. Записано в с. Міжгір'я від А. І. Мушки, 1958. Розшифрувала З. Василенко	288
Такий ми ся хлібець удав. Записано в с. Великий Раковець, Іршавського р-ну, від І. М. Зеленька, 1958. Розшифрував В. Матвієнко	199

Та ти гадаш, мій Андрійку. Записано від Ю. І. Бобир з с. Пушкіново, Виноградівського р-ну. Розшифрував Л. Ященко	207
Та Радянська Арміючка. Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 215	326
Та я піду до дівчини. Записав О. Правдюк в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від Д. В. Ісака, 1956	263
Тече вода каламутна. Мелодія зі збірника «Закарпатські народні пісні», Ужгород, 1959, стор. 163. Текст записано в селах Синевир та Колочава, Міжгірського р-ну	208
Тече вода ледова. Записано в с. Довге, Іршавського р-ну, від групи робітниць деревообробного комбінату, 1956. Розшифрував В. Матвієнко	157
У лісі на врісі. Записано в м. Мукачеві від студентки педучилиця А. І. Пашко, 1958. Розшифрувала З. Василенко	210
У нашій сусідоньки. Записала З. Василенко в с. Довге, Іршавського р-ну, від восьмирічного Іванка Шопи, 1956	251
У неділю рано. Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 58	61
Ходила я по садочку. Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 84	185
Ходила я по садочку. Записала З. Калина в с. Білки, Іршавського р-ну, 1945	187
Цвіте терен. Записано в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від групи дівчат, 1956. Розшифрувала З. Василенко	183
Ци висока калнионька. Записано в с. Горінчово, Хустського р-ну, від учнів середньої школи, 1958, Розшифрувала З. Василенко	115
Ци ішов я попід гай зелений. Записала З. Василенко в с. Великий Раковець, Іршавського р-ну, від Є. С. Ланьо, 1956	160
Ци од кума та до кума. Записала З. Василенко в с. Великий Раковець, Іршавського р-ну, від Є. С. Ланьо	228
Ци чули ви, миле браття. Українські народні пісні, «Мистецтво», К., 1951, стор. 485	321
Ци чули-сте, милі браття. Записано в с. Синевир, Міжгірського р-ну, від А. І. Ніроди, 1958. Розшифрувала З. Василенко. Варіант записано в с. Імстичево, Іршавського р-ну, від Василя та Петра Тибеликів, 1946. Розшифрував П. Батюк	55
Чабан зівці завертав. Записано в с. Великий Раковець, Іршавського р-ну, від В. С. Ланьо, Розшифрував В. Матвієнко	173
Червена ружа трояка. Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 91	103
Через поле унгарське. Записано в с. Свалява від робітника лісохімзаводу П. І. Данка, 1958	48
Через поле широке. Записано в с. Міжгір'я від групи учасників художньої самодіяльності, 1958. Розшифрувала З. Василенко	176
Через річечку, через болото. Записано в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від групи дівчат, 1956. Розшифрував В. Матвієнко	159
Чому-сь до ня не прийшов. Записано в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від групи дівчат, 1958. Розшифрувала З. Василенко	167

Чорні очка, як терен. Записано в м. Мукачеві від студенток педучилища Г. Югас та А. Савчинець, 1958. Пісня побутує в селах Іванівці та Залужа, Мукачівського р-ну. Розшифрувала З. Василенко	191
Чотири воли пасуться. Записала З. Василенко в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від Д. В. Ісака, 1956. Варіант тексту записала З. Василенко в с. Довге, Іршавського р-ну, від А. Ю. Шопи	193
Шила Маріка злату коруну. Записано в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від М. М. Панька, 1956. Розшифрувала З. Василенко	25
Широка кушуля, шита горі крайом. Записано в с. Сокирниця, Хустського р-ну, від В. М. Марушкой, 1956. Розшифрував В. Матвієнко	148
Шуміла дуброва. Записано в с. Приборжавське, Іршавського р-ну, від П. Ф. Дурди та М. Ю. Мельник, 1956. Розшифрував В. Матвієнко	36
Шуміла дуброва. Записала З. Василенко в с. Великий Раковець, Іршавського р-ну, від Є. С. Ланьо, 1956	260
Які тоті цвіти красні. Записано в с. Білки, Іршавського р-ну, від учасників шкільного хору, 1946. Розшифрував П. Батюк	279
Як ми прийшла карта. Українські народні пісні, «Мистецтво», К., 1954, кн. 1, стор. 202	68
Як я пішла до старої. Закарпатські народні пісні, Ужгород, 1959, стор. 106	84

ЗМІСТ

Закарпатські народні пісні

3

Календарні та обрядові

Шила Маріка злату коруну. (Щедрівка)	25
Прийшли за Маріков троє сватачів. (Колядка)	26
Ой чого ти не гуляєш, Галю, Галю. (Гаївка)	28
Повересло я вчинила. (Співається на жнивях)	29
Нарвали-сме бервінку. (Весільна)	30
Вийтєся, віночки, скорі. (Весільна)	31
Бервінку, бервінку. (Весільна)	32
Ей плетіть, дівки, вінки. (Весільні коломийки)	33
По синьому морю плавають качата. (Весільна)	34
Горі, сонечко, горі. (Весільна)	35
Шуміла дуброва. (Весільна)	36
Загриміли ключі вночі. (Весільна)	38
Ой біла білявино. (Приспівки до весільного танцю)	40
Два голуби пили воду. (Весільна)	41

Історичні, вояцькі та рекрутські

Попід садок зелененький. (Про Довбуша)	45
Сидить Пинтя й у темниці	47
Через поле унгарське	48
Ой летіли гуси дикі. (Про Лепія)	49
Ой летіли гуси дикі. (Про Лепія)	51
Ой убили Лепіка	52
Синя гора не орана	53
Ци чули-сте, милі браття	55
В зеленім гаечку пташечки співають	57
В зеленім садочку	59
У неділю рано	61
Ішли, ішли вівчарики	62
На горі, на горі всі дзвони дзвонили	64
На горі, на горі два дзвонки дзвонили	66
Прийшла мати до любочки	67
Як ми прийшла карта	68

Побутові

Сидить пташок на тополі	71
Не рубай ліщану	72
Заріж, мамко, каченятко	73
Ей, вандруй, вандрувнику	74
Маю мужа в Америці	76
Дубраво, дубраво	77
Верховино, світку ти наш	78
Гей, на високій полонині	80
Гей, та добре, вівчарики	82
Як я пішла до старої	84
Оженила мати сина	85
Горі тими зарінками	87
Ой там, гинде, за городом	89
Ой за гором, ой за ділом	91
Пігнав козак коня пасти	94
Ой день, білий день	96
День, день, білий день	98
Ой Дунаю, Дунаєчку	99
Попід гай, попід гай зелененький	100
За горою високою	101
Плавле кача, плавле	102
Червена ружа трояка	103
Продав козу на ярмарку	104
Ой неборе-муже	105
Світить місяченько, ясна зоря	106
Ой спи, дитя, колишу тя	107
Ой спи, сину, колишу тя	108
Ой повішу я колисочку	109
Гайчі мені, гайчі	110

Про кохання

Місяцю-королю	113
Ой на плаю вівці пасуть	114
Ци висока калинонька	115
Ой не світи, місяченьку	116
Ой місяцю, місяченьку	117
Летів пташок понад воду	118
Серед села дичка	119
Гей, попід ліс темненький	120
Ой Мигалю, Мигалю	121
Гей, світив би місячок	123
Ой коню мій, коню	124
Ой у мої миленької яворові двері	126
Іванку, Іванку, купи ми рум'янку	127
Іванку, Іванку, з того боку ярку	128
Іванку, Іванку, з того боку ярку	129
Іванку, Іванку, з того боку ярку	130
Не спала я сеї ночі	131
Коло лісу зеленого	133
Ой не сама, не сама	134
Співайте, дівочки	135
Ой попід гай мила телята пасає	136

Горі селом іду собі	139
Горі селом іду собі	140
Попід гору вітер віє	141
Ой на горі вітер віє	142
На мочари, сивий коню, не паси	143
Ой на горі, на горі	144
Ой звідси гора	145
Мала я фраіра	147
Широка кушуля, шита горі крайом	148
А мій милий до Праги іде	149
Милий, милий, що би-сь робив	150
Заспав Йончі на горі	151
Перелаз, перелаз од сусіда до нас	152
Перелаз, перелаз від сусіди до нас	154
Мила, мила, де-сь бувала	155
Світить місяць на небі	156
Тече вода ледова	157
Горі гай, долі гай	158
Через річеньку, через болото	159
Ци ішов я попід гай зелений	160
Ой на горі дуб дуплавий	161
Ой на горі дуб дуплавий	162
Коли тоту команицю сіяли	163
Недалеко із Буштина до Тиси	164
Ой зійди, місячику	166
Чому-сь до ня не прийшов	167
Коло броду, броду	169
На тім боці Дуная	171
Чабан вівці завертав	173
Через поле широке	176
Була любов, була	177
Верба над водою	178
Сидить потя на черешні	180
Посадила-м черешеньку на дворі	181
Стоїть сокол на високій драбині	182
Цвіте терен	183
Ходила я по садочку	185
Ходила я по садочку	187
Ой на горі два дуби зрослися	188
Іще кури не піли	189
Чорні очка, як терен	191
Чотири воли пасуться	193
Думав газда газдувати	195

Жартівливі та гумористичні

Такий ми ся хлібець удав	199
Ой на горі жита много	200
Пішов Іван в полонину косити	201
Заспіваймо собі двома голосами	203
Пониже Залужа	205
Та ти гадаш, мій Андрійку	207
Тече вода каламутна	208
У лісі на врісі	210

Ой хто легінь	212
Ой на горі пень-колода	214
На поточку-м прала	215
Дала мені мамка корову	217
Співаю, співаю	218
А що тото за чоловік	220
А що тото за чоловік	222
Йшла дівчина лужками	224
Коли-м була мала, мала	227
Ци од кума та до кума	228

Коломийки

Коломийки заспівати	231
Ой я роблю у колгоспі	233
Ой мамко солоденька	237
Ой піду я в полонину	239
Ей, сірі очка, сірі	240
Ей, куди-м походжував	241
Ей, урви собі, дівко, із дуба листочок	242
Ей, кукай, зозулице	243
Ей, тихий Дунаїку	244
Ей, били попа, били	245
З високої полонини	246
Когут піє, когут піє	248
У нашої сусідоньки	251
Ой тече вода, тече	252
Ой ци я був не легінь	257
Ніхто ми ся не вподобив	259
Шуміла дуброва	260
Ей, пушу долі водов	262
Та я піду до дівчини	263
Прийшли, прийшли сватачки	265
Ей, такий у ня любко	267
Ізгоріла полонина	268
Коло річки дві смерічки	270
Які тоті цвіти красні	279
Ой співай за гусльома	280
Ой яка я нещаслива	281
Коло моста дуб зелений	282
Коло моста дуб зелений	287
Та й хашу ізрубали	288
Ой у полі кирниченька	290
Ой били попа, били	292
Ей, їде машиниця	293
Ой під дубом зелененьким	294
Гей, повіч, мій миленький	295
Ой не є маймилого	296
Коби була, мамко, знала	298
Ей, сиджу та й думаю	302
Мене попи сповідали	303
Та зелена полонина	305
Закукала зозулиця	306
Верховино, Верховино	308

Про боротьбу за визволення Закарпаття.
Про комуністичне будівництво

Ци чули ви, миле браття	321
На Карпатських горах	322
Летіли орлята з далекого краю	324
Та Радянська Арміючка	326
Не забувай сині гори	328
Рідній Армії Радянській	330
Співаночки мої	331
Ми прийшли із Верховини	332
Коли собі пригадаю	333
Кажуть люди, кажуть	335
Гей, над Тисою барвінок	337
Заспіваймо коломийки	339
Ой тече вода, тече	340
Ой зацвіло Закарпаття	341
Ой ду-ду, ду-ду, ду-ду	343
Ой на нашій Верховині	345
Верховино, мати моя	347

Примітки

Словник діалектних слів та виразів	353
Алфавітний покажчик та примітки	356

Закарпатские народные песни
(На украинском языке)

*Друкується за постановою вченої ради
Інституту мистецтвознавства, фольклору та
етнографії АН УРСР*

Редактор видавництва *Л. І. Яценко*
Художній редактор *В. М. Тспляков*
Оформлення художника *Д. Д. Грибова*
Технічний редактор *М. І. Єфімова*
Коректор *Ю. Е. Григор'єв*

БФ 03200. Зам. № 353. Вид. № 675.
Тир. 15 000. Формат паперу 84×108/32.
Друк. фіз. аркушів 11,625. Умовн. друк.
аркушів 19. Обліково-видавн. арку-
шів 13,34. Підписано до друку 28.V 1962 р.
Ціна 87 коп.

Друкарня Видавництва АН УРСР,
Київ, Репіна, 4.